

2020 മെയ്

വാല്യം - 13

ലക്കം - 5

അജപാലകൻ

തലശ്ശേരി അതിരൂപതാ
വചനപ്രഘോഷണസമിതി പ്രസിദ്ധീകരണം

ഒറ്റപ്രതി ₹ 30 വാർഷിക വരിസംഖ്യ ₹ 300

Printed, Published, owned and edited by Sajumon Mathew (Fr. Thomas), from Bible Apostolate,
Sandesa Bhavan, PB No. 71 Thalassery-1, Kerala, India - 670 101,
website: www.alphathalassery.org, Email: alphits@gmail.com, Tel: 0490 2344727,
Fax: 0490 2343707, Printed at Vimala Offset Press, Holloway Road Thalassery - 670 101, Kannur

AJAPALAKAN

(The Shepherd) Homiletic Notes for Priests

Editorial Board

Mar Joseph Pamplany
Rev. Dr. Philip Kaviyil (*Chief Editor*)
Rev. Fr. Joseph Kakkaramattathil
Rev. Fr. Kuriakose Karakkattu
Rev. Dr. Bincy Mathew SH
Rev. Dr. Siju Augustine Vennayappillil
Rev. Dr. Thomas Kochukarottu
Rev. Dr. Michael Karimattam
Rev. Dr. Antony Tharekkadavil
Rev. Fr. Joseph Nechikkattu
Rev. Fr. Manoj Ottaplackal
Rev. Fr. Philip Karakkattu
Rev. Fr. Martin Parappalliath
Rev. Fr. Tom Olikarottu

- Published by:** Sajumon Mathew (Fr. Thomas), from Bible Apostolate, Archdiocese of Tellicherry - 670 101
- For Copies:** The Managing Editor AJAPALAKAN, Bible Apostolate, SandesaBhavan, Tellicherry, Kannur, Kerala - 670 101, E-mail: alphits@gmail.com, Ph: 0490 - 2344727, 2343707
- Published on:** 2020 April 15
- Office Assistance:** Br. Amal Chempakassery, Mrs. Jeshitha Vijesh, Mr. Nidhin Reji, Mrs. Vimmi N.K, Ms. Neethu
- Designing & Layout:** Midhun Thomas
- Printing:** Vimala Offset Thalassery
- © Copy Right:** All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in or introduced into a retrieval system, or transmitted, in any form, or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise without the prior written permission of the publisher

എഡിറ്റോറിയൽ

കോവിഡാനന്തര ചിന്തകൾ - മാർ ജോസഫ് പാപ്പാനി

07

മെയ് - 3 ഉയിർപ്പ് നാലാം ഞായർ

ഈറ്റുന്നോവിലെ സന്തോഷം - ഡോ. ബിൻസി മാത്യു എസ്.എച്ച്
 ഇലപൊഴിയും കാലങ്ങൾക്കപ്പുറം - ഫാ. കുര്യാക്കോസ് കാരക്കാട്ട്
 100% ജീസസ് - ഫാ. ജോസഫ് കൊട്ടാരത്തിൽ

11
20
24

മെയ് - 10 ഉയിർപ്പ് അഞ്ചാം ഞായർ

നിരാശയുടെ കടലും പ്രതീക്ഷയുടെ തീരവും - ഡോ. ഫിലിപ്പ് കവിയിൽ
 ഉത്ഥിതനും സമൃദ്ധിയുടെ ഉത്സവവും-ഫാ. അബ്രാഹാം ഞാമത്തോലിൽ
 അല്ല, നീ ക്ലാരയാണ് - ഫാ. ജോസഫ് കൊട്ടാരത്തിൽ

25
32
36

മെയ് - 17 ഉയിർപ്പ് ആറാം ഞായർ

നിത്യമായി ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം
 - ഡോ. ഫിലിപ്പ് കവിയിൽ
 സ്നേഹാരുവികളുടെ സംഗമം - ഫാ. മാർട്ടിൻ പറപ്പള്ളിയാത്ത്

37
43

മെയ് - 24 ഉയിർപ്പ് ഏഴാം ഞായർ

പുതിയ നിയോഗങ്ങളുടെ തീരങ്ങളിലേക്ക് - ഡോ. ടോം ഓലിക്കരോട്ട്
 ഉത്ഥിതന്റെ യാത്രാമൊഴി - ഫാ. മാത്യു തെക്കേമുറി
 ബെന്നിയുടെ സുവിശേഷപ്രഘോഷണം - ഫാ. ജോസഫ് കൊട്ടാരത്തിൽ

46
51
53

മെയ് - 31 പന്തക്കുസ്താ തിരുനാൾ

പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആഗമനം - മാർ ജോസഫ് പാപ്പാനി

55

കോവിഡാനന്തര ചിന്തകൾ

- മാർ ജോസഫ് പാംപ്ലാനി

മനുഷ്യന്റെ സകല അഹന്തകളും നിരർത്ഥകമെന്ന് ബോധ്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് കോവിഡ്-19 ലോകമാസകലം സംഹാരതാണ്ഡവം തുടങ്ങിയിട്ട് മാസങ്ങൾ പലതുകഴിഞ്ഞു. കൂടുതൽ ശക്തരും പ്രബലരുമായ രാജ്യങ്ങളാണ് കോവിഡിനു മുന്നിൽ കൂടുതൽ നിസ്സഹായരായത് എന്നതും ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഭാരതത്തിൽ പൊതുവെയും കേരളത്തിൽ വിശേഷിച്ചും കോവിഡിന്റെ ആക്രമണത്തെ പ്രതിരോധിക്കാൻ കഴിയുന്നു എന്നതിൽ നമുക്ക് ആശ്വസിക്കാം. തക്കസമയത്ത് ഇച്ഛാശക്തിയോടെ ഉണർന്നു പ്രവർത്തിച്ച ഭരണകർത്താക്കളും ജീവൻ പണയംവെച്ച് ആതുരസേവനം നടത്തിയ ഡോക്ടർമാരും നേഴ്സുമാരും ഓരോ ഭാരതീയനും പ്രാതസ്മരണീയരാണ്. ഒരു വികസ്വരരാജ്യമായിരുന്നിട്ടും രോഗപ്രതിരോധരംഗത്ത് ഭാരതം മുൻപന്തിയിലെത്തിയതിന് കാരണം ഇവരുടെ നിശ്ചയദാർഢ്യവും ത്യാഗസന്നദ്ധതയുമാണ്.

ആഴ്ചകളായി രാജ്യമൊന്നാകെ അടച്ചുപൂട്ടി സകല പൗരന്മാരും വീടുകളിൽ ഒതുങ്ങിക്കഴിയുകയായിരുന്നു. ഈ ഒതുങ്ങൽ ചില ആത്മീയ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിലേക്ക് നമ്മെ നയിക്കുന്നുണ്ട്. ഒന്നാമതായി, ലാളിത്യവും പ്രകൃതിജീവനവുമാണ് സുന്ദരമെന്ന സത്യം കോവിഡ് നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചു. ജീവിക്കാൻ പരിമിതമായ വസ്തുക്കളും സാഹചര്യങ്ങളും മതി എന്ന സത്യം നമുക്ക് ബോധ്യമായി. ഇത്രയും തിരക്കും വെപ്രാളവും ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു എന്ന് തിരിച്ചറിയാനായി. നാളിതുവരെയുള്ള നമ്മുടെ ജീവിതശൈലിയിൽ കടന്നുകൂടിയ പലതും അനാവശ്യ ആഡംബരങ്ങളായിരുന്നുവെന്ന് തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയണം. ഹോട്ടലുകളിലെ ദുർവ്യയങ്ങളും യാത്രകളുടെ ആധിക്യവും ആഘോഷങ്ങളിലെ ധാരാളിത്തവും ഒഴിവാക്കാമായിരുന്ന തിന്മകളായിരുന്നു എന്ന് നാം തിരിച്ചറിഞ്ഞു. വിശക്കുന്നവന്റെ നിലവിളി വിസ്

മരിച്ചവർക്കുമാത്രമെ ആഡംബരത്തിനു പിന്നാലെ പോകാനാകൂ എന്ന സത്യം നമുക്കു മറക്കാതിരിക്കാം.

രണ്ടാമതായി, നമ്മുടെ സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥർ മനസ്സുവെച്ചാൽ കൃത്യതയോടെയും ജനോപകാരപ്രദമായും പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് ഈ നാളുകളിൽ വെളിപ്പെട്ടു. 87 ലക്ഷം റേഷൻ കാർഡ് ഉടമകൾക്ക് റേഷൻ മാത്രമല്ല ഭക്ഷണകിറ്റും കൃത്യമായി എത്തിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു എന്നത് കേരളം അത്ഭുതത്തോടെയാണ് നോക്കിക്കണ്ടത്. തൊഴിലാളി സംഘടനകളുടെ ധാർഷ്ട്യങ്ങളും അനാവശ്യസമരങ്ങളും നിയമത്തിന്റെ നൂലാമാലകളും മാറ്റിവെച്ചുകൊണ്ട് ഉത്തരവാദിത്തബോധത്തോടെ പൊതുവിതരണ മേഖലയിലുള്ളവർ പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ ഫലമായാണ് ഈ നന്മ ഉളവാക്കിയത്. സാധാരണ മലയാളിക്ക് ചിന്തിക്കാൻപോലും കഴിയാത്ത കർമ്മപാടവം പ്രകടമാക്കിയ ഉദ്യോഗസ്ഥർ അഭിനന്ദനം അർഹിക്കുന്നു. ജനസേവന മേഖലയിൽ നാളിതുവരെ സംഭവിച്ച വീഴ്ചകളും കാലവിളംബങ്ങളും ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെ ഉദാസീനതമൂലമായിരുന്നു എന്ന് ഈ നാളുകൾ മലയാളിയെ പഠിപ്പിച്ചു. കോവിഡാനന്തര കാലഘട്ടത്തിലും സമാനമായ പ്രവർത്തന ശൈലി പ്രതീക്ഷിക്കാൻ ജനത്തിന് അവകാശമുണ്ടെന്ന് ഉദ്യോഗസ്ഥർ മറക്കാതിരിക്കുക.

മൂന്നാമതായി, സ്വാതന്ത്ര്യാനന്തര ഭാരതത്തിൽ അച്ചടക്കം എന്നതിന്റെ അക്ഷരാർത്ഥം ആബാലവ്യഭ

ജനങ്ങൾ ആദ്യമായി പഠിച്ച ദിനങ്ങളായിരുന്നു ഇത്. നിയമങ്ങൾ അനുസരിക്കാനുള്ളതാണ് എന്ന സത്യം പൗരന്മാർ കൃത്യമായി മനസിലാക്കി. നിയമലംഘനത്തിലൂടെ പിഴയും ശിക്ഷയും മാത്രമല്ല ജീവൻതന്നെയും അപകടത്തിലാകാം എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം നാം തിരിച്ചറിഞ്ഞു. നിയമങ്ങളെ ലംഘിച്ചവർക്കുവേണ്ടി അനുഭവിച്ചിരുന്ന പഴയ മാനസികാവസ്ഥയിലേക്ക് പെട്ടെന്ന് തിരിച്ചു നടക്കാൻ നമുക്കാവില്ല. നിയമപാലകരുടെ ജാഗ്രതയും ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമായിരുന്നു. കുറ്റകൃത്യം നടന്ന് മണിക്കൂറുകൾ കഴിഞ്ഞാലും എത്താൻ വൈകിയിരുന്ന നിയമപാലകർ 24 മണിക്കൂറും നാടിന്റെ മുക്കിലും മൂലയിലും ഉണർന്നിരുന്നു. നിയമപാലകർക്ക് ജാഗ്രതയുണ്ടെങ്കിൽ പൗരന്മാർ സ്വയം അച്ചടക്കം ശീലിക്കും എന്നതിന്റെ സാക്ഷ്യമായിരുന്നു ഈ അടച്ചുപൂട്ടൽകാലം.

നാലാമതായി, മദ്യമില്ലാതെയും ജീവിക്കാം എന്ന സത്യം മലയാളി മനസ്സിലാക്കിയ കാലമാണിത്. അദ്ധ്വാനിക്കുന്നതത്രയും മദ്യഷാപ്പുകളിൽ കാണിക്കയിട്ട് ആരോഗ്യവും ആയുസ്സും ആത്മാഭിമാനവും നഷ്ടപ്പെടുത്തി വീടുകളിലേക്കെത്തുന്ന കുടുംബനാഥന്മാരെ ഭീതിയോടെയാണ് കുടുംബാംഗങ്ങൾ കണ്ടിരുന്നത്. മദ്യപരായ കുടുംബനാഥന്മാർ കുടുംബങ്ങളിൽ സ്വസ്ഥരായും കൂട്ടായ്മയിലും ജീവിക്കുന്നത് വേറിട്ട കാഴ്ചയാണ്. മദ്യരഹിത ഭാരതമെന്ന മഹാത്മാ

വിന്റെ സ്വപ്നം താല്ക്കാലികമായെങ്കിലും സാക്ഷാൽകൃതമായി. നാടും വീടും മുടിക്കുന്ന മദ്യത്തെ പടിക്കു പുറത്ത് നിർത്താൻ കഴിഞ്ഞാൽ അതു നമുക്ക് നേടാവുന്നതിലെ ഏറ്റവും വലിയ നന്മയായിരിക്കും.

അഞ്ചാമതായി, ഭക്ഷ്യസ്വയംപര്യാപ്തതയുടെ ആവശ്യകത ഓരോ മലയാളിയും മനസിലാക്കിയ നാളുകളായിരുന്നു ഇത്. സ്വന്തം പഠനത്തിന്റെ പരിമിതിയിൽ ആവുന്നത്ര ഭക്ഷ്യവിഭവങ്ങൾ ഉൽപാദിപ്പിക്കണമെന്ന് മലയാളികൾ തിരച്ചറിഞ്ഞു. അയൽപക്ക സംസ്ഥാനങ്ങൾ അതിർത്തി അടച്ചാൽ പത്തംകിടന്നു മരിക്കാനാണ് മലയാളിയുടെ വിധിയെന്ന് ഭീതിയോടെ നാം തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ദിവസത്തിൽ ഒരുനേരത്തെങ്കിലും ഭക്ഷണം സ്വന്തം പഠനത്തിൽ ഉൽപാദിപ്പിക്കാൻ തക്കവിധത്തിൽ ഭക്ഷ്യസ്വയംപര്യാപ്തതയെക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ സ്വപ്നങ്ങൾക്ക് ചിറകുകൾ മുളയ്ക്കണം.

അവസാനമായി, ആരാധനാലയങ്ങൾ അടഞ്ഞപ്പോൾ കുടുംബങ്ങളെയും ഹൃദയത്തെയും ദൈവാലയങ്ങളാക്കി മാറ്റാൻ വിശ്വാസികൾ പരിശീലിക്കുകയായിരുന്നു. അനുഷ്ഠാനപരമായ മതാത്മകതയിൽനിന്നു ആന്തരികമായ ആധ്യാത്മികതയിലേക്കുള്ള ചുവടുമാറ്റത്തിന്റെ പരിശീലനമായി ഈ കാലഘട്ടത്തെ വിലയിരുത്താം. ശൂന്യമായ ഇരിപ്പിടങ്ങളിൽ ദൈവമക്കളുടെ നിറസാന്നിധ്യം ദർശിച്ച് ദൈവജനത്തിനുവേണ്ടി ഏകനായി ബ

ലിയർപ്പിക്കുന്ന പുരോഹിതൻ പൗരോഹിത്യശുശ്രൂഷയുടെ നവീനമായ ആന്തരികമാനങ്ങൾ കണ്ടെത്തുകയായിരുന്നു. സ്ഥാവരജംഗമ വസ്തുക്കളല്ല ദൈവജനമാണ് സഭയുടെ യഥാർത്ഥ സമ്പത്ത് എന്ന് ഓരോ വൈദികനും ആഴത്തിൽ തിരച്ചറിഞ്ഞ നാളുകളാണിത്. ദൈവാലയവും പൗരോഹിത്യവും കുദാശകളും തങ്ങളിലുണർത്തുന്ന ശൃഹാതുരത്വത്തിന്റെ ആഴവും തീവ്രതയും ദൈവമക്കൾ അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞ നാളുകളായിരുന്നു ഈ അടച്ചുപൂട്ടൽകാലം. കുറവുകളും വിധോജിപ്പുകളും ചിലപ്പോഴൊക്കെ പ്രകടമായിരുന്നെങ്കിലും തിരുസ്സഭയെന്ന അമ്മ തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിലെ അനിവാര്യമായ സാന്നിധ്യമാണെന്ന് ദൈവമക്കൾക്ക് ബോധ്യമായി. കൂടുതൽ തീക്ഷ്ണതയോടെയും സ്നേഹത്തോടെയും ദൈവത്തോടും സഭയോടും ചേർന്നുനിൽക്കാൻ ദൈവം നമ്മെ ഒരുക്കുകയായിരുന്നു.

പ്രത്യാശയുടെ പുലരിവെളിച്ചം നമ്മുടെ നാടിനെയും ലോകത്തെ മുഴുവനും ദീപ്തമാക്കുന്ന നാളുകൾ വിദൂരമാകാതിരിക്കാൻ നമുക്ക് പരസ്പരം പ്രാർത്ഥിക്കാം. കോവിഡാനന്തര ലോകം എന്ന സ്വപ്നം യഥാർത്ഥ്യമാക്കാൻ നമുക്ക് ഒരുമിച്ചു പ്രവർത്തിക്കാം; സർക്കാർ നിർദ്ദേശങ്ങൾ പാലിക്കാം.

ഡോ. ബിൻസി മാത്യു എസ്. എച്ച്

ഇഴുറ്റുനോവിലെ സന്തോഷം

യോഹ 16:16-24

16 അൽപസമയം കഴിഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ കാണുകയില്ല. വീണ്ടും അൽപസമയം കഴിഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ കാണും.

17 അപ്പോൾ അവന്റെ ശിഷ്യൻമാരിൽ ചിലർ പരസ്പരം പറഞ്ഞു: അൽപസമയം കഴിഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ കാണുകയില്ല, വീണ്ടും അൽപസമയം കഴിഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ കാണും എന്നും, ഞാൻ പിതാവിന്റെ അടുത്തേക്കു പോകുന്നു എന്നും അവൻ നമ്മോടു പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥമെന്താണ്?

18 അവർ തുടർന്നു: അൽപസമയം എന്നതുകൊണ്ട് അവൻ എന്താണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്? അവൻ പറയുന്നതെന്താണെന്നു നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ.

19 ഇക്കാര്യം അവർ തന്നോടു ചോദിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കി യേശു പറഞ്ഞു: അൽപസമയം കഴിഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ കാണുകയില്ല, വീണ്ടും അൽപസമയം കഴിഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ കാണും എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞതിനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ പരസ്പരം ചോദിക്കുന്നുവോ?

20 സത്യം സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: നിങ്ങൾ കരയുകയും വിലപിക്കുകയും ചെയ്യും; എന്നാൽ ലോകം

സന്തോഷിക്കും. നിങ്ങൾ ദുഃഖിതരും; എന്നാൽ, നിങ്ങളുടെ ദുഃഖം സന്തോഷമായി മാറും.

21 സ്ത്രീക്കു പ്രസവവേദന ആരംഭിക്കുമ്പോൾ അവളുടെ സമയം വന്നതുകൊണ്ട് അവൾക്കു ദുഃഖം ഉണ്ടാകുന്നു. എന്നാൽ, ശിശുവിനെ പ്രസവിച്ചുകഴിയുമ്പോൾ ഒരു മനുഷ്യൻ ലോകത്തിൽ ജനിച്ചതുകൊണ്ടുള്ള സന്തോഷം നിമിത്തം ആ വേദന പിന്നീടൊരിക്കലും അവൾ ഓർമ്മിക്കുന്നില്ല.

22 അതുപോലെ ഇപ്പോൾ നിങ്ങളും ദുഃഖിതരാണ്. എന്നാൽ ഞാൻ വീണ്ടും നിങ്ങളെ കാണും. അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം സന്തോഷിക്കും. നിങ്ങളുടെ ആ സന്തോഷം ആരും നിങ്ങളിൽനിന്ന് എടുത്തു കളയുകയുമില്ല.

23 അന്ന് നിങ്ങൾ എന്നോട് ഒന്നും ചോദിക്കുകയില്ല. സത്യം സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: നിങ്ങൾ എന്റെ നാമത്തിൽ പിതാവിനോടു ചോദിക്കുന്നതെന്തും അവിടുന്ന് നിങ്ങൾക്കു നൽകും.

24 ഇതുവരെ നിങ്ങൾ എന്റെ നാമത്തിൽ ഒന്നുംതന്നെ ചോദിച്ചിട്ടില്ല. ചോദിക്കുവിൻ, നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കും; അതുമൂലം നിങ്ങളുടെ സന്തോഷം പൂർണ്ണമാവുകയും ചെയ്യും.

വി. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തെ രണ്ടായി തിരിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് നമുക്കറിയാം: അടയാളങ്ങളുടെ പുസ്തകമെന്നും (2-12) മഹത്വത്തിന്റെ അല്ലെങ്കിൽ സ്നേഹത്തിന്റെ പുസ്തകമെന്നും (13-20). ഇതിൽ 13-20 വരെയുള്ള അദ്ധ്യായങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നത് ശിഷ്യരോടൊത്തുള്ള ഈശോയുടെ അന്ത്യഅന്താഘവം അതിനോടനുബന്ധിച്ചുള്ള ഈശോയുടെ സംഭാഷണവുമാണ്. അഞ്ച് അദ്ധ്യായങ്ങളിലായി പരന്നുകിടക്കുന്ന ഈ ഭാഗം മരണം ഒരവസാനമല്ലെന്ന് ശിഷ്യരെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുകയാണ്. കൂടാതെ താൻ തന്റെ പിതാവിന്റെ അടുക്കലേക്ക് മടങ്ങുകയാണെന്നും എന്നാൽ അത് ഒരു നിത്യസാന്നിധ്യമായി അവരുടെ കൂടെ വീണ്ടും വസിക്കുവാനുള്ള മടക്കയാത്രയ്ക്കായുള്ള ഒരു കടന്നുപോകൽ മാത്രമാണെന്നും അവിടുന്ന് അവരെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. വേർപാടിന്റെ ദിനങ്ങൾ ദുഃഖത്തിന്റേതാണെങ്കിലും അവിടുത്തെ തിരിച്ചുവരവ് ശിഷ്യരെ യഥാർത്ഥ സമാധാനത്തിലേയ്ക്കും സന്തോഷത്തിലേയ്ക്കും നയിക്കുമെന്ന് വ്യക്തമാണ്. തനിക്കു സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്നവ പൂർണ്ണമായും അറിയുന്ന ഈശോ തന്റെ പ്രിയശിഷ്യർക്കു നല്കുന്ന സ്നേഹവും ഉറപ്പും കരുത്തുമെല്ലാം അതിമനോഹരമായി ആവിഷ്കരിക്കുകയാണ് യോഹന്നാൻ സുവിശേഷകൻ. ഇന്നത്തെ വായനയിൽ സുവിശേഷത്തിലെ സന്തോഷം എന്ന ഒരാശയം മാത്രം നമുക്കു ധ്യാനിയ്ക്കാം.

സുവിശേഷത്തിലെ സന്തോഷം

യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിലെ സന്തോഷം, ആനന്ദം എന്നീ വാക്കുകൾ മറ്റു ചില പ്രധാനപ്പെട്ട പദപ്രയോഗങ്ങളോട് താരതമ്യം ചെയ്താൽ അത്ര പ്രധാനപ്പെട്ടതോ ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നതോ ആയ ഒരു പദമല്ല. എങ്കിലും ഈശോയുടെ വിടവാങ്ങൽ പ്രസംഗത്തിൽ ഈ പദം ചില പ്രധാനപ്പെട്ട ഇടങ്ങളിൽ പലപ്പോഴും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുണ്ട് (15:11; 17:13). ഇരുപത്തിരണ്ടു തവണയാണ് ‘കെയ്റേ’ എന്ന ഗ്രീക്കു ക്രിയാപദവും ‘കാറാ’ എന്ന നാമപദവും അനുബന്ധപദങ്ങളും നാലാം സുവിശേഷത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. സന്തോഷം എന്ന പദം നമ്മുടെ ശിഷ്യത്വജീവിതത്തിന്റെ ഏത് മാനത്തെയാണ് പ്രകാശിപ്പിക്കുക എന്നതാണ് നാമിവിടെ പരിചിന്തനം ചെയ്യുക.

‘സന്തോഷം’ എന്ന പദം സുവിശേഷത്തിൽ അദ്ദേഹം ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുക സ്നാപകയോഹന്നാന്റെ വിവരണത്തിലാണ്. ക്രിസ്തുവിനെ മനസ്സിലാക്കുന്ന സ്നാപകൻ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: “മണവാട്ടിയുള്ളവനാണ് മണവാളൻ. അടുത്തുനിന്നു മണവാളനെ ശ്രവി

കുന്ന സ്നേഹിതൻ അവന്റെ സ്വരത്തിൽ വളരെയധികം സന്തോഷിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട്, എന്റെ ഈ സന്തോഷം ഇപ്പോൾ പൂർണ്ണമായിരിക്കുന്നു” (3:29). സ്നാപകന്റെ ദൗത്യത്തിന്റെ പൂർണ്ണത എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തോഷത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയാണ്. ഇപ്രകാരമൊരു സന്തോഷത്തിന്റെ മറ്റൊരു വിവരണത്തോടെയാണ് സുവിശേഷം അവസാനിക്കുന്നതും: “കർത്താവിനെക്കണ്ട് ശിഷ്യന്മാർ സന്തോഷിച്ചു” (20:20). സ്നാപകന്റെ ദൗത്യമെന്നത് ക്രിസ്തുവിന് സാക്ഷ്യം നൽകുക എന്നതായിരുന്നു (1:7). ആ സാക്ഷ്യം നിൽകലിന്റെ ഫലപ്രാപ്തിയാണ് ശിഷ്യരുടെ വാക്കുകളായ “എല്ലാവരും അവന്റെ അടുക്കലേക്ക് പോകുകയാണ്” എന്നതിൽനിന്നും സ്നാപകൻ വായിച്ചെടുക്കുന്നത് (3:26). സാക്ഷ്യം നൽകലിന്റെ ലക്ഷ്യം മറ്റുള്ളവരെ വിശ്വസിപ്പിക്കുന്നതിനായിരുന്നു എങ്കിൽ ആ ദൗത്യത്തിൽ താൻ വിജയിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന തിരിച്ചറിവാണ് സ്നാപകനുള്ളത്.

ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലെ പാലസ്തീനയിൽ വിവാഹത്തിന്റെ ഒരുക്കങ്ങളെല്ലാം നടത്തുന്നത് വരന്റെ ഏറ്റവുമടുത്ത സുഹൃത്തും, കാര്യപ്രാപ്തിയുള്ളവനും വിശ്വസ്തനുമായ ഒരാളാണ്. വധുവിനെയും കുടുംബത്തെയും വരന്റെ അടുത്തേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നതും അവരുടെ വിവാഹത്തിന്റെ സാക്ഷിയാകുന്നതും ഈ സ്നേഹിതൻ തന്നെയാണ്. വരന്റെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടലിനായി കാത്തുനിൽക്കുന്ന സ്നേഹിതൻ സന്തോഷിക്കുന്നതും വരന്റെ സ്വരം കേൾക്കുമ്പോഴാണ്. അപ്പോഴാണ് സ്നേഹിതന്റെ ജോലി പൂർത്തിയാകുന്നത്.

പഴയനിയമ പ്രവാചകരുടെ കണ്ണിയിലെ അവസാനത്തെ ആളാണ് സ്നാപകയോഹന്നാൻ. അദ്ദേഹം മിശിഹായുടെ മുന്നോടിയാണ്. സ്നാപകയോഹന്നാൻവഴി എല്ലാവരും പ്രകാശത്തിൽ വിശ്വസിക്കണമെന്ന ദൈവഹിതം പൂർത്തിയാകുന്നതായാണ് എല്ലാവരും അവന്റെ അടുക്കലേക്ക് പോകുന്നുവെന്ന യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യരുടെ വാക്കുകൾ (3:26) ദൃഢീകരിക്കുന്നത്. മാത്രമല്ല, പഴയനിയമത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേക ദിശാസന്ധികൂടിയാണ് യോഹന്നാന്റെ വരവും പ്രഘോഷണവും. അദ്വൈതശിഷ്യർ യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യരായിരുന്നുവെന്നത് പഴയനിയമത്തിന്റെയും പുതിയനിയമത്തിന്റെയും പാരസ്പര്യത്തെയും പിന്തുടർച്ചയേയും കാണിക്കുന്നു. സ്നാപകയോഹന്നാന്റെ സാക്ഷ്യംനൽകൽ വഴി യഥാർത്ഥവെളിച്ചത്തെ തിരിച്ചറിയുവാൻ ശിഷ്യർക്കായി. അങ്ങനെ, ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, സുവിശേഷത്തിലെ സന്തോഷത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആദ്യവിവരണം ക്രിസ്തുവിനെ കണ്ടെത്തുന്നതിലും അവിടുത്തേക്ക് സാക്ഷ്യംനൽകുന്നതിലും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

സുവിശേഷത്തിൽ സന്തോഷം എന്ന പദം വീണ്ടും കാണുന്നത് സമരായ സ്ത്രീയുടെ വിവരണത്തിനിടയിലെ (4:35-38) ഈശോ ശിഷ്യരോട് സംഭാഷിക്കുന്ന രംഗത്തിലാണ്. അവിടുന്ന് ഇപ്രകാരം അവരോട് പറയുന്നു: “നാലുമാസംകൂടി കഴിഞ്ഞാൽ വിളവെടുപ്പായി എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നില്ലേ... അങ്ങിന വിതയ്ക്കുന്നവനും കൊയ്യുന്നവനും ഒന്നുപോലെ സന്തോഷിക്കുന്നു” (4:35-36). കതിർമണികൾ നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന ഗോതമ്പുപാടങ്ങളും അവയുടെ ജീവശാസ്ത്രവും രസതന്ത്രവും അറിയുന്ന ശിഷ്യസമൂഹത്തിന് വിളവെടുപ്പിന്റെ ഭാഷ പരിചയമുള്ളതുതന്നെയാണ്. എങ്കിലും ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഏതൊരു കൃഷിക്കാരനും സംശയിക്കാവുന്ന ഒന്ന് ഈശോയുടെ ഈ ഉപമയിലുണ്ട്: വിതയ്ക്കുന്നുവനും കൊയ്യുന്നവനും ഒരുപോലെ സന്തോഷിക്കുന്നതെങ്ങനെ? വിതയ്ക്കുന്നവൻ തന്നെയാകണം കൊയ്യുന്നത് എന്നൊരു നിയമം നിലനില്ക്കുന്നില്ലാത്തതിനാലും, വിതയ്ക്കുന്നത് ഒരാൾ കൊയ്യുന്നത് മറ്റൊരാൾ എന്ന പഴഞ്ചൊല്ല് നിലനിന്നിരുന്നതിനാലും ക്രിസ്തുവിന്റെ ഈ ഉപമയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന വ്യത്യസ്തതകൾ മറ്റൊന്നിലേക്കോ വിരൽ ചൂണ്ടുന്നു എന്നത് നിസ്തർക്കമാണ്. വിളവെടുപ്പിന് 4 മാസം മുന്പേ പാടങ്ങൾ കൊയ്ത്തിനു പാകമായി നിൽക്കുന്നതെങ്ങനെ?

ക്രിസ്തുവിനെ കണ്ടെത്തുന്ന സമരായ സ്ത്രീയിലൂടെയാണ് സമരായ പട്ടണം മുഴുവൻ ക്രിസ്തുവിനെ തേടിയെത്തുന്നത് (4:39-40). ക്രിസ്തു നടത്തുന്ന ആദ്യ വിതയ്ക്കൽ സമരായ സ്ത്രീയിലൂടെ തുടർന്ന് സമരായ പട്ടണം മുഴുവൻ ക്രിസ്തുവിനെ തേടിയെത്തുന്ന രംഗമാണ് ഈ വചനത്തിനാധാരം. തന്നിലേക്കണയുന്ന സമരിയാക്കാരാകുന്ന വിളഭൂമിയിൽനിന്ന് നിത്യജീവിതത്തിലേക്ക് ഫലം ശേഖരിക്കാനാണ് ക്രിസ്തു ശിഷ്യരെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. ആദ്യ വിവരണത്തിലെ നതുപോലെ എല്ലാവരും അവന്റെ അടുക്കലേക്ക് പോകുന്നുവെന്ന യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യരുടെ പരാതിയും ഉത്തരവും ഇത്തരമുള്ളതായി പ്രതിഫലിക്കുന്നതായി നമുക്ക് കാണാം. ക്രിസ്തുവിനെ കണ്ടെത്തുന്നവനു മുമ്പിൽ ക്രിസ്തുവായിത്തീരേണ്ടുന്നവനാണ് ക്രിസ്തുശിഷ്യൻ. ആ ക്രിസ്തുവാകലിലാണ് നിത്യജീവിതത്തിലേക്കുള്ള ഫലം ശിഷ്യർ ശേഖരിക്കേണ്ടത്. അത് ഒരു നിയോഗമാണ്, അതേസമയം ഒരു സമ്മാനവുമാണ്. ആ ക്രിസ്തുവാകൽ കുരിശോളം നീളുന്ന സ്നേഹത്താൽ പ്രേരിതമാകുന്ന സഹനത്തിന്റെ ആനന്ദമാണ്.

വിതയ്ക്കുന്നവനും കൊയ്യുന്നവനും ഒരുമിച്ച് സന്തോഷിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ആമോസ് പ്രവാചകൻ സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട് (ആമോ 9:13). “അന്ന് ഉഴവുകാരൻ കൊയ്ത്തുകാരനെയും മുന്തിരി മെതിക്കുന്നവൻ വിതക്കാരനെയും പിന്നിലാക്കും.” ആമോസിന്റെ ഈ പ്രവാചനം മിശിഹായുഗത്തെക്കുറിച്ചുള്ളതാണ് (v.15). മിശിഹായുഗത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകളാണ് നിലനിൽക്കുന്ന സന്തോഷവും, സമൃദ്ധിയും. യോഹ 8:56 ൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ദിനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്ത അബ്രാഹത്തിൽ സന്തോഷം നിറയ്ക്കുന്നതായുള്ള വിവരണവും മിശിഹായുഗത്തിലേക്കു തന്നെയാണ് വിരൽചൂണ്ടുന്നത്. യോഹ 11:15 ആനന്ദത്തിന്റെ മറ്റൊരു കാരണംകൂടി വ്യക്തമാക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ വിതയ്ക്കലും കൊയ്യലും - അതായത് സുവിശേഷത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള ഏതൊരു പ്രവൃത്തിയും - ദൈവമഹത്വത്തിനായി ഉപകരിക്കപ്പെടുന്നു എന്നതാണ്.

ചുരുക്കത്തിൽ, യേശുവിൽ രക്ഷകനായ മിശിഹായെ കണ്ടെത്തുന്നതും, അങ്ങനെ ക്രിസ്തുവായിത്തീരുവാൻ ഒരാൾ കൈക്കൊള്ളുന്ന സുവിശേഷ മാർഗ്ഗങ്ങളുമാണ് നിലനിൽക്കുന്ന സന്തോഷത്തിന് ഹേതുവാകുന്നത്.

സുവിശേഷത്തിന്റെ രണ്ടാം ഭാഗത്തിൽ സന്തോഷം/ആനന്ദം എന്ന ആശയം മറ്റൊരു തലത്തിലേക്ക് ഉയർന്നു നിൽക്കുന്നതാണ് നാം കാണുക. ഉദാഹരണമായി യോഹ 14:28 ശ്രദ്ധിക്കാം,

ഈശോയുടെ വിടവാങ്ങൽ സംഭാഷണത്തിലെ ഹൃദയസ്പർശിയായ ഒരു രംഗമാണിത്. “നിങ്ങൾ എന്നെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എന്റെ പിതാവിന്റെയടുക്കലേക്ക് ഞാൻ പോകുന്നതിൽ നിങ്ങൾ സന്തോഷിക്കുമായിരുന്നു.” ‘സന്തോഷവും ദുഃഖവും’ ഈ രംഗങ്ങളിൽ ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്ന രണ്ട് പദങ്ങളാണ്. വിടവാങ്ങൽ സംഭാഷണത്തിൽ പതിനാലാം അധ്യായത്തിലെ ആശയങ്ങൾത്തന്നെയാണ് 15-16 അധ്യായങ്ങളിൽ കൂടുതൽ തെളിവാകുന്നത്.

യോഹന്നാൻ 14:28 ന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ സന്തോഷമെന്നത് പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ ശിഷ്യരിലുണ്ടാകുന്ന അവസ്ഥയാണെങ്കിൽ 15:11 ൽ സന്തോഷത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലമെന്നത് പിതാവും പുത്രനും ശിഷ്യരും ശിഷ്യർ തമ്മിലും നിലനിൽക്കുന്ന സ്നേഹമാണ്. അധ്യായം പതിനാലും പതിനഞ്ചും നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുക ക്രിസ്തുശിഷ്യരും ക്രിസ്തുവും തമ്മിൽ നിലനിൽക്കുന്ന ആത്മീയ ബന്ധമാണ്. അതിന്റെ മനോഹരമായ അവതരണമാണ് മുന്തിരിച്ചെടിയും ശാഖകളും എന്ന ഉപമ (15:1-10). 15 -ാം വാക്യം മുതൽ 17 -ാം വാക്യംവരെ ഈ സ്നേഹബന്ധത്തിന്റെ പ്രായോഗിക വശങ്ങളാണ് ഈശോ വിവരിക്കുന്നത്. വളരെ സംഗ്രഹിച്ച് മനസ്സിലാക്കിയാൽ സ്നേഹിതനുവേണ്ടി ജീവൻ ബലികഴിക്കുന്നതാണ് ഏറ്റവും വലിയ സ്നേഹം. ക്രിസ്തുവുമായുള്ള സ്നേഹൈക്യം ജീവൻ കൊടുക്കാൻ പോരുന്ന തീവ്രമായ സമർപ്പണമാണ്. ഈ സ്നേഹ സമർപ്പണം ക്രൈസ്തവർക്കു നൽകുന്ന ആത്മീയ ഉണർവ്വാണ് സുവിശേഷം സാക്ഷിക്കുന്ന സന്തോഷം. യോഹ 15:11 ൽ “ഇത് ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞത് എന്റെ സന്തോഷം നിങ്ങളിൽ കുടികൊള്ളാനും നിങ്ങളുടെ സന്തോഷം പൂർണ്ണമാകാനുംവേണ്ടിയാണ്.” സ്നേഹത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയിലാണ് ക്രിസ്തു സന്തോഷം ശിഷ്യനിൽ പൂർണ്ണമാകുക.

‘സന്തോഷ’ത്തിന്റെ ഈ സുവിശേഷ പശ്ചാത്തലത്തിൽ നിന്നു കൊണ്ടാണ് 16:16-26 നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. കരച്ചിലിന്റെയും (ക്ലാ യിഎയിൻ) വിലാപത്തിന്റെയും (ത്രേനേയിൻ), ദുഃഖത്തിന്റെയും (ലിയെയ്ൻ) വാക്കുകൾ മരണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവയാണ്. തന്റെ മരണം മുൻകൂട്ടി കാണുന്ന ഈശോ തന്റെ മരണംമൂലം വേദനിക്കുന്ന ശിഷ്യഗണത്തെയും കാണുന്നുണ്ട്. മനുഷ്യസഹജമായ പരാജയ ചിന്തയും, എല്ലാം കൈവിട്ടു പോയതിന്റെ നിരാശയും, സഹജരുടെ മുഖത്തുനോക്കാനാവാത്ത നാണക്കേടും ശിഷ്യരിൽ തീർക്കുന്ന നൊമ്പരം അതിന്റെ എല്ലാ ഭീകരതകളോടുംകൂടി

കാണാൻ ക്രിസ്തുവിനാകുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ പ്രതീക്ഷയുടെ പൊൻവെളിച്ചംകൂടി നൽകിയേ അവിടുന്ന് സഹനത്തിന്റെ ചുളയിലേക്ക് കാലെടുത്തു വയ്ക്കൂ. അതിനാൽ അവിടുന്ന് പറയുന്നു: “നിങ്ങൾ ദുഃഖിതരാകും എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ദുഃഖം സന്തോഷമായി മാറും.”

സാധാരണ ജീവിതത്തിൽനിന്നും അടർത്തിയെടുത്ത ഒരു ഉപമകൂടി ക്രിസ്തു അവർക്കു നൽകുകയാണ്. ഈറ്റുനോവിന്റെ വേദനയും പുതുജന്മത്തിന്റെ സന്തോഷവുമാണത്. സന്തോഷവും ദുഃഖവും വേർതിരിക്കാനാവാത്തവിധം ഒരുപോലെ ഇടകലരുന്ന ചുരുക്കം ജീവിതാനുഭവങ്ങളിൽ തീവ്രവും മനോഹരവുമായ ആവിഷ്കാരമാണ് പുതുജന്മത്തിനായുള്ള ഈറ്റുനോവ്.

ഈറ്റുനോവ് ഒരു പ്രതീകമായി വി. ഗ്രന്ഥത്തിലുടനീളം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. ഉൽപ 3 പ്രകാരം ഈറ്റുനോവ് പാപത്തിന്റെ ഫലമായുണ്ടായതാണ്. ഈറ്റുനോവിന്റെ വേദനയെന്തെന്ന് ജെറമിയാ പ്രവാചകൻ രേഖപ്പെടുത്തുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ് (4:31) “പ്രസവവേദനയാലെന്നപോലുള്ള നിലവിളി ഞാൻ കേട്ടു. കടിഞ്ഞൂലിനെ പ്രസവിക്കുന്നവളുടേതുപോലുള്ള ആർത്തനാദം. സീയോൻ പുത്രി, വീർപ്പുമുട്ടി, കൈകൾ വലിച്ചുനീട്ടി കരയുന്നു....”. ദൈവത്തിന്റെ വിധിയെക്കുറിച്ച് വിവരിക്കുമ്പോൾ ദുഃഖത്തിന്റെ പ്രതീകങ്ങളാണ് ജെറമിയാ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. അതിലൊന്നായി ഈറ്റുനോവിനെയും ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു (ജെറ 30:12-15). “പുരുഷനു പ്രസവവേദനയുണ്ടാകുമോ എന്ന് ചോദിച്ചറിയുവിൻ. ഈറ്റുനോവു പിടിച്ച സ്ത്രീയെപ്പോലെ പുരുഷന്മാരെല്ലാം നടുവിനു കൈകൊടുത്തു നിൽക്കുന്നതും എല്ലാ മുഖവും വിളറിയിരിക്കുന്നതും ഞാൻ കാണുന്നതെന്തുകൊണ്ട്? മഹത്തും അത്യല്യവുമാണ് ആ ദിവസം. അത് യാക്കോബിന് അനർത്ഥ കാലമാണ്; എങ്കിലും അവൻ രക്ഷപെടും.” മിക്ക 4:9-10 ൽ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഈറ്റുനോവ് ഇസ്രായേൽ റബ്ബിമാരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ബാബിലോൺ പ്രവാസമാണ്. പുതുജനനം അവിടെനിന്നുള്ള തിരിച്ചുവരവുമാണ്. പാപത്തിന്റെയും വിധിയുടെയും പ്രതിധാനികൾ ഇവയിലുണ്ടെങ്കിലും രക്ഷയുടെ ദൈവദിനത്തെയും ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നു എന്നു വ്യക്തം.

പുതിയ നിയമത്തിലും ഈറ്റുനോവിനെ മറ്റ് ഭയാനകമായ വേദനകൾ വിവിരിക്കുവാനായാണ് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നത് (മർക്കോ 13). പൗലോസ് ശ്ലീഹായുടെ ദർശനത്തിൽ സൃഷ്ടപ്രപഞ്ചം മുഴുവൻ ഈറ്റുനോവ് അനുഭവിക്കുന്നു. ഈ വേദന ദൈവത്തെ എതിർക്കുന്നവർക്ക് മാത്രമല്ല, മറിച്ച് വിശ്വസ്തതയുള്ളവരുംകൂടി അനുഭവിക്കേ

ണ്ടുന്നതാണ്. രക്ഷയുടെയും പുതുജനനത്തിനായുള്ള കാത്തിരിപ്പിന്റെയും ചിത്രമാണ് നാമിവിടെ കാണുന്നത്.

ഈറ്റുനോവിന്റെ പ്രത്യേകത അത് അതിന്റെ രീതിയിൽ നടന്നേ പറ്റുകയുള്ളൂ എന്നതാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ സഹനവും, മരണവും, ശിഷ്യരുടെ വേദനയും ഒറ്റപ്പെടലും ദൈവിക പദ്ധതിയുടെ ഇതൾ വിരിയലാണ്. ശിഷ്യരുടെ നിസ്സഹായത സുവിശേഷങ്ങളെല്ലാം എത്രയോ ശ്രദ്ധയോടെയാണ് അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. എങ്കിലും ഈറ്റുനോവ് പ്രതീക്ഷയുടെയും പുതുജീവന്റെയും മുന്നോടിയാണ്. എന്നു മാത്രമല്ല ഇത് ഫലദായകത്വം നിറഞ്ഞ വേദനയായിരിക്കുന്നതുപോലെ ശിഷ്യരുടെ നൊമ്പരം കൂടുതൽ നന്മയ്ക്കായുള്ള, ക്രിസ്തുവിനെ മറ്റൊരുരീതിയിൽ സ്വന്തമാക്കാനുള്ള അവനായി മരിക്കാനുള്ള കരുത്തിലേയ്ക്ക് നയിക്കാനുതകുന്ന ഒന്നാണ്.

യോഹ 17:13 ലെ പിതാവിനോടുള്ള പ്രാർത്ഥനയിൽ ശിഷ്യരുടെ സന്തോഷം പൂർണ്ണമാക്കുവാൻ ഈശോ ആഗ്രഹിക്കുന്നതായി കാണാം. യോഹ 16:20-24 ൽ, താൻ ഉയിർപ്പിക്കപ്പെട്ട് പിതാവിന്റെ അടുക്കലിരിക്കുമ്പോൾ അവർക്കായി മാധ്യസ്ഥം വഹിക്കും എന്നുള്ള വാഗ്ദാനത്തിന്റെ ഒരു മുന്നോടിയായി ഈശോ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ശിഷ്യരുടെകൂടെ അവർക്കായി പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ ക്രിസ്തുവുമുണ്ട് എന്ന തിരിച്ചറിവാണ് അവരുടെ സന്തോഷത്തിന്റെ പൂർണ്ണത.

സൗഹൃദം എന്ന ആശയം യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ പതിയെ പതിയെ ഇതൾ വിരിയുന്ന ഒന്നാണ്. ഈ സൗഹൃദത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയാണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണവും ഉത്ഥാനവും. സുവിശേഷത്തിലെ സന്തോഷമെന്നത് ഉത്ഥിതനായ ക്രിസ്തുവിനെ തിരിച്ചറിയുക അവനുമായി തികഞ്ഞ സൗഹൃദത്തിലാകുക എന്നതാണ്. ഉത്ഥിതനെ തിരിച്ചറിയുക എന്നാൽ നമുക്കും ജീവനുമുണ്ട് അഥവാ അവനിൽ നമുക്ക് ഒരസ്ഥിത്വമുണ്ട് എന്ന തിരിച്ചറിവാണ്. അവിടുത്തെ ഉത്ഥാനം നമുക്ക് പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന നിത്യജീവനും, അവിടുത്തെ ദിവ്യമായ സാന്നിധ്യവും സൗഹൃദവും ജീവിതവഴികളിൽ കൂടെയുണ്ട് എന്നതുമാണ് ഈ സന്തോഷത്തിന്റെ കാരണം. അപ്രകാരം ക്രിസ്തുവിനാൽ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വ്യക്തിക്ക് സഹനം ഫലവത്താകുന്ന ഒരു പ്രക്രിയ മാത്രമാണ്. ഈ സഹനത്തിലൂടെ മിശിഹായ്ക്ക് ഇന്നിന്റെ സമൂഹത്തിൽ ജന്മംകൊടുക്കുവാൻ ക്രിസ്തു ശിഷ്യർക്കു സാധിക്കും.

ജീവിതത്തിലെ ഏതൊരു ദുഃഖവും “അൽപസമയ”ത്തേക്കു മാത്രമുള്ളതാണ് എന്ന പ്രത്യാശയുടെ സങ്കീർത്തനമായിരിക്കണം

മഹാമാരികളെയും, മഹാപ്രളയങ്ങളെയും, ജീവിതനൈരാശ്യത്തിന്റെ മനമിടിച്ചിലുകളെയും ചെറുത്തു തോൽപ്പിക്കാൻ നമുക്ക് സഹായമാകേണ്ടത്. ലോകത്തിലെ ക്ഷണികവും നിലനിൽക്കാത്തതുമായ സൗഭാഗ്യങ്ങളും സന്തോഷങ്ങളും ക്രിസ്തുവിനെ സ്വന്തമാക്കുന്നതിലെ സമ്പന്നതയെയും സന്തോഷത്തെയും കെടുത്തിക്കളയുവാൻ ഇടവരാതിരിക്കട്ടെ. സന്തോഷമെന്നാൽ ദുഃഖമില്ലാത്ത അവസ്ഥയല്ല. മറിച്ച് സങ്കടത്തിന്റെ കാർമ്മേഘങ്ങൾക്കപ്പുറം സൂര്യപ്രഭയും നീലാകാശവും ഉണ്ടെന്ന മനസ്സിന്റെ തിരിച്ചറിവാണ്. ക്രിസ്തുബോധം നമ്മിൽ നിറക്കേണ്ടുന്നതും ഈ പ്രത്യാശതന്നെയാണ്. ലോകം മനസ്സിലാക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ വേദനപോലും പുതുജീവന്റെ പുത്തൻ ദർശനത്തിൽ എങ്ങോപോയി മറയുംപോലെ ക്രിസ്തുവിനായി നമുക്ക് ഏൽക്കേണ്ടിവരുന്ന പീഡനങ്ങളും സുവിശേഷത്തിനായി നാമേൽക്കുന്ന ഭാരങ്ങളും അവിടുത്തെ സൗഹൃദത്തിന്റെ സന്തോഷത്തിലും അവിടുത്തെ സാന്നിധ്യത്തിന്റെ ശക്തിയിലും അലിഞ്ഞില്ലാതാവുമെന്നത് തീർച്ചയാണ്.

ഒരു മഹാമാരിയെ എതിർത്തുതോൽപ്പിക്കാൻ യത്നിക്കുന്ന നമുക്ക് സുവിശേഷത്തിലെ വേദനയുടെ “അല്പസമയവും” സന്തോഷത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന “ഈറ്റുന്നോവും” കരുത്തോടെ, സന്തോഷത്തോടെ നിലക്കുവാനുള്ള പ്രതീകങ്ങളാകട്ടെ.

ഫാ. കുര്യാക്കോസ് കാർക്കാട്ട്

ഇലപൊഴിയും കാലങ്ങൾക്കപ്പുറം...

യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം 16,16-24 വരെയുള്ള ഭാഗങ്ങളിൽ നാം കാണുക വേദന നിറഞ്ഞ വികാരനിർഭരമായ ഒരു വേർപാടിന്റെ ഒരുക്കമാണ്. ഭൂമിയിൽ തന്റെ ജോലി പൂർത്തിയാകാൻ ഇനി അധികസമയമില്ല എന്നു മനസ്സിലാക്കിയ ഈശോ തന്റെ മിശിഹാ രഹസ്യങ്ങൾ ശിഷ്യന്മാരെ പഠിപ്പിക്കുകയാണ്. മനുഷ്യജീവിതത്തിലെ ഒരു സാധാരണ സംഭവത്തെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി തന്റെ വേർപാടിനെക്കുറിച്ച് ഈശോ വിവരിക്കുകയാണ്. ഈ തിരുവചനത്തിലൂടെ യോഹന്നാൻ ശ്ലീഹാ ഇന്നേ ദിവസം നമ്മെ ഓർമ്മപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നത് പീഡകളുടെയും ദുരിതങ്ങളുടെയും ദുഃഖവെള്ളി കടന്നെത്തുക ഉത്ഥാനത്തിന്റെ സന്തോഷത്തിലേക്കായിരിക്കണം എന്നതാണ്.

പഴയനിയമത്തിലും പുതിയനിയമത്തിലും ദൈവത്തോട് വിശ്വസ്തരായിരുന്നവരുടെ ജീവിതങ്ങളിലെ സഹനങ്ങൾ നൊമ്പരപ്പെടുത്തുന്നവയായിരുന്നെങ്കിലും നൈമിഷികങ്ങളായിരുന്നു. പൂർവ്വപിതാവായ അബ്രാഹം തന്റെ ജീവിതത്തിൽ സഹനത്തെ ദൈവികപദ്ധതിയായി സ്വീകരിച്ചപ്പോൾ അതവന് അനുഗ്രഹമായി മാറി. ഇസ്രായേലിനെ നയിക്കാനായി മോശ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ പ്രതിഫലമായി ലഭിച്ചത് പരാതികളും ശാപവാക്കുകളും നൊമ്പരങ്ങളും കുത്തുവാക്കുകളും ഒക്കെയായിരുന്നുവെങ്കിലും അവയെല്ലാം ദൈവഹിതമായി കണ്ടപ്പോൾ അവന് നിത്യമായ സന്തോഷത്തിലേക്ക് പ്രവേശനം ലഭിച്ചു. ഈജിപ്തിൽ അടിമത്തത്തിലായിരുന്ന ഇസ്രായേൽ ജനത അനുഭവിച്ച ദുഃഖങ്ങൾക്കും വേദനകൾക്കും പകരമായി കാണാൻ ദേശത്ത് സന്തോഷപൂർണ്ണമായ ജീവിതം ലഭിച്ചു. പഴയനിയമത്തിൽ ഒത്തിരി സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇപ്രകാരം ദുഃഖത്തിൽ

നിന്ന് സന്തോഷത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്ന അനേകം സംഭവങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.

ഈശോയുടെ ജീവിതത്തിലും സുഖദുഃഖ സമ്മിശ്രമായ ഒരവസ്ഥ കാണുവാൻ നമുക്ക് സാധിക്കും. എന്നാൽ തന്റെ ജീവിതത്തിൽ വന്നുപോയ എല്ലാ പ്രയാസങ്ങളെയും സ്വന്തം പിതാവായ ദൈവത്തോട് ചേർന്നു നിന്നുകൊണ്ടാണ് ഈശോ നേരിടുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അവൻ പിന്നീട് സ്ഥായിയായ സന്തോഷത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കപ്പെട്ടു. അവന്റെ ജീവിതം ഒരിക്കലും ഒരു ദുഃഖവെള്ളിയിൽ അവസാനിച്ചില്ല. മറിച്ച് മൂന്നുദിവസത്തിനു ശേഷം ഉയിർപ്പിന്റെ പ്രത്യാശയാണ്, സന്തോഷമാണ് അവൻ നമുക്ക് തന്നിട്ടുപോയത്.

നാമെല്ലാം ഈ ലോകജീവിതത്തിൽ സന്തോഷം ആഗ്രഹിക്കുന്നവരാണ്. സന്തോഷത്തിന്റെ നിമിഷങ്ങളിൽ നാം ഓർക്കും ഈ നിമിഷങ്ങൾ ഒരിക്കലും അവസാനിക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന്. ഈ സന്തോഷം ആരും ഒരിക്കലും എടുത്തു കളയാതിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന്. എന്താണ് ഈ ലോകസന്തോഷത്തിന്റെ പ്രത്യേകത? ഈ സന്തോഷം വെറും നൈമിഷികം മാത്രമാണെന്ന് നാം മറക്കാതിരിക്കണം. മനുഷ്യൻ ഈ ലോകത്തിൽ അനുഭവിക്കുന്ന സന്തോഷങ്ങളെല്ലാം നശ്വരങ്ങളാണ്. അതിന് അല്പായുസ്സു മാത്രമേയുള്ളൂ. ഈ ലോകം നല്കുന്ന സന്തോഷം ഭൗതികവും ഉപരിപ്ലവവും ക്ഷണികവുമാണ്. ലോകത്തിന്റെ സന്തോഷത്തിന്റെ പിന്നാലെ പോകുന്നോരും മനുഷ്യന്റെ ആർത്തിയും ആസക്തിയും വർദ്ധിക്കുകയാണ്. ശരീരത്തിന്റേയോ മനസ്സിന്റേയോ ബുദ്ധിയുടെയോ താല്പര്യങ്ങളൊക്കെ പെട്ടെന്ന് അസ്തമിക്കുന്നു. സൗഭാഗ്യങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ജീവിതം മരണത്തോടെ നിശ്ചലമാകുന്നു. ശരീരത്തിന്റെ ആരോഗ്യം പ്രായം കൂടുന്തോറും ക്ഷയിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്തിനേറെപ്പറയുന്നു; ആത്മബന്ധങ്ങളുടെ കെട്ടുറപ്പു പോലും മരണത്തിനപ്പുറത്തേക്ക് നീങ്ങുന്നില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ ഈ ലോകത്തിന്റെ സന്തോഷങ്ങൾ ശ്വാസം നിലയ്ക്കുന്നതോടെ അവസാനിക്കുന്നു.

സാധാരണ സന്തോഷവും കർത്താവ് തരുന്ന സന്തോഷവും തമ്മിലുള്ള താരതമ്യപഠനം നല്ലതാണ്. ഈശോ അനുഭവിക്കുന്ന സന്തോഷത്തിനു ചില പ്രത്യേകതകൾ ഉണ്ട്. ഒന്നാമതായി, അത് അതിൽതന്നെ പൂർണ്ണമാണെന്നുള്ളതാണ്. നമ്മുടെ ഓരോരുത്തരുടെയും ജീവിതം പൂർണ്ണസന്തോഷത്തിലേക്കുള്ളതായിരിക്കണം. രണ്ടാമതായി, ഈ സന്തോഷത്തെ ആർക്കും നശിപ്പിക്കാനോ എടുത്തുകളയാനോ സാധിക്കുകയില്ല എന്നതാണ്. ഞാൻ സ്വയം

ഉപേക്ഷിക്കാൻ തീരുമാനിക്കാതെ ഈ സന്തോഷം എന്നെ വിട്ടു പോവുകയില്ല. മൂന്നാമതായി, ഈ സന്തോഷത്താൽ നിറഞ്ഞ ആൾ ഈശോയുടെ സാന്നിധ്യമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ആഗ്രഹിക്കുകയില്ല എന്നതാണ്. ഈശോ കൂടെയുണ്ടെങ്കിൽ മറ്റൊന്നും ആവശ്യപ്പെടാത്ത സന്തോഷമാണത്.

നിങ്ങളുടെ ദുഃഖം സന്തോഷമായി മാറുമെന്നാണ് ഈശോ ശിഷ്യരോട് പറയുന്നത്. അതിനു കാരണം ശിഷ്യർ വീണ്ടും ഈശോയെ കാണുമെന്നതാണ്. തന്റെ ശിഷ്യരുടെ ദുഃഖം സന്തോഷമായി മാറും. തന്റെ പീഡാനുഭവവും മരണവും മൂലം അല്പസമയത്തേക്ക് താൻ ശിഷ്യരിൽ നിന്നകലും, അപ്പോൾ അവർ ദുഃഖിക്കും. എന്നാൽ പൂർണ്ണമായ മഹിമയോടെ, മഹത്വത്തോടെ താൻ ഉത്ഥാനം ചെയ്യും. അപ്പോൾ ശിഷ്യൻമാർ സന്തോഷിക്കും. താത്കാലികമായ ദുഃഖം നിത്യമായ സന്തോഷത്തിനു വഴിമാറും. ഉത്ഥിതനായ ഈശോയുടെ സാന്നിധ്യം അനുഭവിക്കുമ്പോഴാണ് യഥാർത്ഥ സന്തോഷമുണ്ടാകുന്നത്. ആർക്കും ഒരിക്കലും ആ സന്തോഷത്തെ എടുത്തുകളയാൻ സാധിക്കില്ല. ഉത്ഥിതനായ ഈശോ കൂടെയുണ്ട് എന്നു തിരിച്ചറിയുന്നതാണ് പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യം. ഉത്ഥിതനായ ഈശോ നല്കുന്ന സന്തോഷത്തോടു കൂടിയുള്ള ജീവിതം നമുക്ക് നിറവും നിർവൃതിയും സംതൃപ്തിയുമാണ് നല്കുക. അവന്റെ സാന്നിധ്യത്തിന്റെ അവബോധത്തിൽ ജീവിക്കുക. അതാണ് നമ്മുടെ ജീവിതം സന്തോഷപ്രദമാക്കാനുള്ള ഏറ്റവും നല്ല മാർഗ്ഗം.

ഈശോ ശിഷ്യരോട് പറയുന്ന മറ്റൊരു കാര്യം, ചോദിക്കുവിൻ നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കും (16,24) എന്നതാണ്. ഈശോയോട് ചോദിക്കുന്നത് നമ്മുടെ ജീവിതരീതിയാക്കുക, ജീവിതശൈലിയാക്കുക. നമ്മുടെ സന്തോഷം പൂർണ്ണമാകുന്നത് അതിലൂടെ ആണ് (16,24) എന്നാണ് ഈശോ വചനത്തിലൂടെ നമ്മോട് പറയുന്നത്. നമ്മുടെ സന്തോഷം പൂർണ്ണമാകാനുള്ള വഴി നമ്മൾ സ്വീകരിക്കേണ്ടത് ദൈവത്തിൽ നിന്നാകണം. മനുഷ്യരിൽ നിന്ന് സ്വീകരിക്കുന്ന സന്തോഷങ്ങൾക്ക് അല്പായുസ്സു മാത്രമേയുള്ളൂവെന്നും നമ്മൾ തിരിച്ചറിയണം. നമ്മുടെ സന്തോഷം പൂർണ്ണമാകുന്നത് ദൈവത്തിൽ നിന്ന് സ്വീകരിക്കുമ്പോഴാണ്.

എന്തിനായിരിക്കും സങ്കടങ്ങൾ? എന്തായിരിക്കും സങ്കടത്തിനുമപ്പുറം ദൈവം നമുക്കായി കരുതിയിട്ടുണ്ടാവുക? ദുഃഖങ്ങളും സഹനങ്ങളും താത്കാലിക യഥാർത്ഥ്യങ്ങളാണെങ്കിലും വളരെ വേദനാജനകമാണ്. സഹനത്തിന്റെ നൊമ്പരപ്പെടലിന്, ദുരിതകാലത്തിന് ഒരു അർത്ഥമുണ്ട്. നമ്മുടെ സങ്കടങ്ങളിൽ നേർത്ത തൂവാലയുമായി

നമ്മുടെ അരികിലേക്ക് ഓടിയെത്തുന്ന ഒരു ദൈവമുണ്ടെന്ന സത്യം നാം മനസ്സിലാക്കണം. ദുഃഖത്തെ സന്തോഷമായി പകർത്താൻ കഴി വുള്ളവനാണ് തമ്പുരാൻ. ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കലേങ്കിലും കരയാ ത്തവരായോ ഉള്ളിൽ നൊമ്പരം കൊണ്ടുനടക്കാത്തവരായോ ആരു മുണ്ടാകില്ല. എല്ലാ ദുഃഖങ്ങൾക്കുമവസാനം ഒരു സന്തോഷമുണ്ട്. ഈശോ നമ്മോട് പറയുന്നതും ഇതുതന്നെയാണ്. ഒരു മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ച് ഏറ്റവും വലിയ ദുഃഖം എന്താണ്? അത് അവന്റെ മര ണമാണ്. ആ മരണത്തിനുമപ്പുറം നല്ലൊരു ജീവിതമുണ്ടെന്ന് മര ണത്തെ ജയിച്ചവനായ ഈശോ തന്റെ ജീവിതത്തിലൂടെ പറയു ന്നു. ഈശോ നൽകുന്ന സന്തോഷത്തേക്കാളും വിലപ്പെട്ടത് ഒന്നുമില്ല.

ദുഃഖവും സന്തോഷവുമെല്ലാം ഇടകലർന്ന ഒരു ജീവിതമാണ് നാമെല്ലാവരുടെയും. പക്ഷേ പലപ്പോഴും സഹനങ്ങളിലേക്കും കഷ്ടപ്പാടുകളിലേക്കും ദുഃഖങ്ങളിലേക്കും മാത്രം നോക്കി നാം കണ്ണീർ തുടയ്ക്കുന്നു. അതിനുമപ്പുറം മുകളിലിരിക്കുന്ന ദൈവത്തി ലേക്ക് നോക്കാൻ നമുക്കാകുന്നുണ്ടോ? നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലും സഹനങ്ങളും വേദനകളും ദുഃഖങ്ങളും ക്ഷണിക്കപ്പെടാത്ത അതി മികളായി വരുമ്പോൾ പതറാതെ, തളരാതെ, ധൈര്യപൂർവ്വം മുന്നോ ട്റിറങ്ങിയാൽ ജീവിതത്തിൽ നിത്യസന്തോഷത്തിലേക്ക് പ്രവേശി ക്കാം. ഈ ഈരടികൾ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ എപ്പോഴും ഒരു പ്രചോദനമായി നിലകൊള്ളട്ടെ...

ഇലപൊഴിയും കാലങ്ങൾക്കപ്പുറം
 തളിരണിയും കാലമുണ്ടതോർക്കണം
 കവിലില്ലാടൊഴുകുന്ന കണ്ണീരിനപ്പുറം
 പൂഞ്ചിരിയുണ്ടെന്നതും ഓർക്കണം
 പ്രത്യാശയോടെ നീ ദൈവത്തെ നോക്കിയാൽ
 ഉത്തരം നൽകുമെന്നറിഞ്ഞിടേണം - അവൻ
 ഉത്തരം നൽകുമെന്നറിഞ്ഞിടേണം.....

കുട്ടികളുടെ വചനവേദി

ഫാ. ജോസഫ് കൊട്ടാരത്തിൽ

100% ജീസസ്

ബ്രസീലിലെ സാവോപോളോ എന്ന ഗ്രാമത്തിലെ ഏറ്റവും പാവപ്പെട്ട ഒരു വീട്ടിലാണ് അവൻ ജനിച്ചത്. വളരെ പരിമിതമായ സാഹചര്യങ്ങളിലൂടെ വളർന്നവൻ. പലപ്പോഴും കടകളിൽ വിൽക്കാനായി വെച്ചിരിക്കുന്ന ബിസ്ക്കറ്റ് കാണുമ്പോൾ അതിൽ ഒരെണ്ണമെങ്കിലും രുചിച്ചു നോക്കുവാനുള്ള കൊതിയോടെ അമ്മയെ നോക്കും. എന്നാൽ മകന്റെ ആഗ്രഹം അറിയാമെങ്കിലും അത് വാങ്ങിക്കൊടുക്കുവാൻ പൈസ ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ മുഖം തിരിക്കും. ഇത് കാണുമ്പോൾ അവൻ അമ്മയോട് പറയും ഒരിക്കൽ ഞാൻ വളർന്ന് വലുതാകുമ്പോൾ ഒരു ബിസ്ക്കറ്റ് കമ്പനി വാങ്ങുമെന്ന്.

കാലങ്ങൾ കടന്നുപോയി. പതിനൊന്നാം വയസ്സിൽ ഫുട്ബോൾ ലോകത്തിലേക്ക് അവൻ പന്തൂരുട്ടി....ചെറുപ്പത്തിൽ ബിസ്ക്കറ്റ് തിന്നാൻ കൊതിച്ച ആ ബാലൻ 2017 ൽ 25-ാമത്തെ വയസ്സിൽ 263 മില്ല്യൺ ഡോളറിന് PSG എന്ന ഫുട്ബോൾക്ലബുമായി കരാർ ഒപ്പിട്ടു. 100% ജീസസ് എന്ന ഹെഡ്ബോർഡ് ധരിച്ച് കളിക്കളത്തിൽ ഇറങ്ങിയ അവനാണ് നെയ്മർ Jr.

ഒന്നുമില്ലായ്മയിൽനിന്നും ദൈവത്തെ കൂട്ടുപിടിച്ചവനായിരുന്നു നെയ്മർ. ഇന്നത്തെ വചനം പറയുന്നു “നിങ്ങളുടെ ദുഃഖം സന്തോഷമായി മാറുമെന്ന്”. ദൈവത്തെ കൂട്ടുപിടിച്ചാൽ ഏത് ദുഃഖവും സന്തോഷമായി മാറും. 100% ദൈവത്തിലാണ് നിന്റെ ആശ്രയമെങ്കിൽ ദുഃഖങ്ങളും പരാജയങ്ങളും സങ്കടങ്ങളുമെല്ലാം സന്തോഷമായി മാറും.

ഡോ. ഫിലിപ്പ് കവിയിൽ

നിരാശയുടെ കടലും പ്രതീക്ഷയുടെ തീരവും

യോഹ 21:1 - 14

1 ഇതിനുശേഷം യേശു തിബേരിയാസ് കടൽത്തീരത്തുവെച്ച് ശിഷ്യന്മാർക്കു വീണ്ടും തന്നെത്തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തി. അവൻ വെളിപ്പെടുത്തിയത് ഇപ്രകാരമാണ്:

നിങ്ങൾക്കു കിട്ടും. അവർ വലയിട്ടു. അപ്പോൾ വലയിലകപ്പെട്ട മത്സ്യത്തിന്റെ ആധിക്യം നിമിത്തം അതു വലിച്ചു കയറ്റാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല.

2 ശിമയോൻ പത്രോസ്, ദിദിമോസ് എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന തോമസ്, ഗലീലയിലെ കാനായിൽനിന്നുള്ള നഥാനയേൽ, സെബദ്യയുടെ പുത്രൻമാർ എന്നിവരും വേറെ രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരും ഒരുമിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു.

7 യേശു സ്നേഹിച്ചിരുന്ന ആ ശിഷ്യൻ പത്രോസിനോടു പറഞ്ഞു: അതു കർത്താവാണിത്. അതു കർത്താവാണെന്നു കേട്ടപ്പോൾ ശിമയോൻ പത്രോസ് താൻ നഗ്നനായിരുന്നതു കൊണ്ടു പുറകുപ്പായം എടുത്തു ധരിച്ചു കടലിലേക്കു ചാടി.

3 ശിമയോൻ പത്രോസ് പറഞ്ഞു: ഞാൻ മീൻ പിടിക്കാൻ പോകുകയാണ്. അവർ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങളും നിന്നോടുകൂടെ വരുന്നൂ. അവർ പോയി വള്ളത്തിൽ കയറി. എന്നാൽ, ആ രാത്രിയിൽ അവർക്ക് ഒന്നും കിട്ടിയില്ല.

8 എന്നാൽ, മറ്റു ശിഷ്യന്മാർ മീൻ നിറഞ്ഞവലയും വലിച്ചുകൊണ്ടു വള്ളത്തിൽത്തന്നെ വന്നു. അവർ കരയിൽനിന്ന് ഏകദേശം ഇരുനൂറു മുഴത്തിലധികം അകലെയല്ലായിരുന്നു.

4 ഉഷസ്സായപ്പോൾ യേശു കടൽക്കരയിൽ വന്നു നിന്നു. എന്നാൽ, അതു യേശുവാണെന്നു ശിഷ്യന്മാർ അറിഞ്ഞില്ല.

9 കരയ്ക്കിറങ്ങിയപ്പോൾ തീകൂട്ടിയിരിക്കുന്നതും അതിൽ മീൻ വച്ചിരിക്കുന്നതും അപ്പവും അവർ കണ്ടു.

5 യേശു അവരോടു ചോദിച്ചു: കുഞ്ഞുങ്ങളേ, നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ മീൻ വല്ലതു മുണ്ടോ? ഇല്ല എന്ന് അവർ ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

10 യേശു പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ പിടിച്ച മത്സ്യത്തിൽ കുറെ കൊണ്ടുവരുവിൻ.

6 അവൻ പറഞ്ഞു: വള്ളത്തിന്റെ വലത്തു വശത്തു വലയിടുക. അപ്പോൾ

11 ഉടനെ ശിമയോൻപത്രോസ് വള്ളത്തിൽ കയറി വലിയ മത്സ്യങ്ങൾകൊ

ണ്ടു നിറഞ്ഞവല വലിച്ചു കരയ്ക്കു കയറ്റി. അതിൽ നൂറ്റിയമ്പത്തിമൂന്നു മത്സ്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ഇത്രയധികം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും വല കീറിയില്ല.

12 യേശു പറഞ്ഞു: വന്നു പ്രാതൽ കഴിക്കൂവിൻ. ശിഷ്യൻമാരിലാരും അവനോട് നീ ആരാണെന്ന് എന്നു ചോദിക്കാൻ മുതിർ

ന്നില്ല; അതു കർത്താവായാണെന്ന് അവർ അറിഞ്ഞിരുന്നു.

13 യേശു വന്ന് അപ്പമെടുത്ത് അവർക്കു കൊടുത്തു; അതുപോലെതന്നെ മത്സ്യവും.

14 യേശു മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉയിർപ്പിക്കപ്പെട്ടശേഷം ശിഷ്യൻമാർക്കു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത് ഇതു മൂന്നാം പ്രാവശ്യമാണ്.

യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിലെ അവസാന അദ്ധ്യായത്തിൽ കാണുന്ന പ്രധാന വിവരണങ്ങൾ അത്ഭുതകരമായ മീൻപിടുത്തം, ഉത്ഥിതനോടൊപ്പമുള്ള പ്രഭാത ഭക്ഷണം, പത്രോസിന്റെ അജപാലനദൃശ്യം, വത്സലശിഷ്യനെക്കുറിച്ചുള്ള യേശുവിന്റെ പരാമർശങ്ങൾ, ഇതേ ശിഷ്യന്റെ യേശുസാക്ഷ്യം എന്നിവയാണ്. ഈ അദ്ധ്യായത്തെ പ്രധാനമായും രണ്ടു ഭാഗങ്ങളായി തിരിക്കാറുണ്ട്. 1) യോഹ 21:1-14: ഒരുമിച്ചുകൂടിയെന്ന ശിഷ്യൻമാർക്ക് ഈശോ പ്രത്യക്ഷനാകുന്നു. 2) യോഹ 21:15-24: പത്രോസിനോടും വത്സലശിഷ്യനോടും അവരുടെ ഭാവിയെക്കുറിച്ച് ഈശോ സംസാരിക്കുന്നു. ഇരുപത്തി അഞ്ചാമത്തെ വചനം സുവിശേഷത്തിന്റെ ഉപസംഹാരമായി കരുതാവുന്നതാണ്. ഇന്നത്തെ വിചിന്തനത്തിനായി തിരുസ്സഭ നൽകിയിരിക്കുന്ന വചനങ്ങളിൽ (യോഹ 21:1-14) സുവിശേഷകൻ രണ്ട് പാരമ്പര്യങ്ങളെ സമന്വയിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണാം. ആദ്യത്തേത്, ലൂക്കാ 5,1-11 ലേതു പോലെയുള്ള അത്ഭുതകരമായ മീൻപിടുത്തത്തെക്കുറിച്ചാണ്. രണ്ടാമത്തേത്, ലൂക്കാ 24,30-35 വിവരിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള ഉത്ഥിതനെ തിരിച്ചറിയുന്ന സംഭവമാണ്. അവസാനത്തെ സുവിശേഷത്തിലെ ആദ്യത്തെ അത്ഭുതമായ കാനായിലെ കല്യാണവിരുന്നിൽ സംഭവിച്ചതും (യോഹ 2:1-11) അവസാനത്തെ അത്ഭുതമായ അത്ഭുതകരമായ മീൻപിടുത്തവും (യോഹ 21:1-14) ദൈവിക വെളിപാടിന്റെ അവസരമായിട്ടാണ് വിശുദ്ധഗ്രന്ഥകാരൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്.

കാനായിലെ വിവാഹവിരുന്നിനെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരണത്തിന്റെ തുടക്കത്തിലേതുപോലെ (യോഹ 2:1-2) അവസാനത്തെ അദ്ധ്യായത്തിലെ ആദ്യവചനങ്ങളിലും ഈശോയുടെ വെളിപ്പെടുത്തലിന്റെ സമയവും, സ്ഥലവും, പങ്കെടുക്കുന്ന കഥാപാത്രങ്ങളും കൃത്യമായി നൽകിയിട്ടുണ്ട് (യോഹ 21:1-2). “ഇതിനുശേഷം” (മറ്റൊരു തവൃത്ത) എന്ന പ്രയോഗം (യോഹ 21:1), മുൻ അദ്ധ്യായത്തിലെ “ഞായ

റാഴ്ച രാവിലെ” (യോഹ 20:1) “ഞായറാഴ്ച വൈകുന്നേരം” (യോഹ 20:19), “ഒരാഴ്ചക്കുശേഷം” (യോഹ 20:26) തുടങ്ങിയ സൂചനകളിലേയ്ക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നതാണ്. ഇരുപതാം അദ്ധ്യായത്തിലെ ഉത്ഥിതന്റെ പ്രത്യക്ഷീകരണങ്ങളെ നിരീക്ഷിച്ചാൽ അവ ജറൂസലേമിനെ കേന്ദ്രീകരിച്ചാണ് സംഭവിക്കുന്നത് എന്നു കാണാം. പക്ഷെ 21-ാമത്തെ അദ്ധ്യായത്തിൽ ഈശോ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത് ജറൂസലേമിന് പുറത്തുള്ള ഗലീലിയിലെ തിബേരിയാസ് കടൽത്തീരത്തുവെച്ചാണ്. തിബേരിയാസ് കടൽ (യോഹ 6:1-21:1) എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഗലീലി കടലിന്റെ (മർക്കോ 1:1-16) തീരത്തിനടുത്തുവെച്ചാണ് ഈശോ അത്ഭുതകരമായി അപ്പം വർദ്ധിപ്പിച്ചത് (യോഹ 6:1-14). ഇരുപതാം അദ്ധ്യായത്തിലെ ഉത്ഥാനവിവരണങ്ങൾ ജറൂസലേമിനെ കേന്ദ്രീകരിച്ചായിരുന്നെങ്കിൽ ഇരുപത്തിനൊന്നാം അദ്ധ്യായത്തിലേക്ക് ജറൂസലേമിനുപുറത്തു സംഭവിക്കുന്നതായി വിവരിക്കുന്നു. അതിനർത്ഥം ആദ്യ ആഴ്ചയിലേതുപോലെ ഈശോയുടെ പ്രത്യക്ഷീകരണം ഇനിമേൽ ജറൂസലേമിൽമാത്രം ഒരുങ്ങിനില്ക്കുന്നതല്ല, മറിച്ച് അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ എപ്പോഴൊക്കെ എവിടെയൊക്കെ ഒന്നിച്ചുവരുന്നോ അവിടെ അവരുടെയിടയിൽ ഉത്ഥിതന്റെ സാന്നിധ്യമുണ്ടാകുമെന്നതാണ്.

ദൈവിക വെളിപാട്

വെളിപ്പെടുത്തുക (ഫനേറു, വാക്യം 1) എന്ന പദം രണ്ടു പ്രാവശ്യം ഒന്നാമത്തെ വചനത്തിൽ കാണാം. നാലാമത്തെ സുവിശേഷത്തിലെ ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട ക്രിയാപദമാണ് “തന്നെ കാണിക്കുക/വെളിപ്പെടുത്തുക” എന്നർത്ഥം വരുന്ന ഫാനെറോ എന്ന ഗ്രീക്കുവാക്ക്. രണ്ടാം അദ്ധ്യായത്തിലും (യോഹ 2:11) ഒൻപതാം അദ്ധ്യായത്തിലും (യോഹ 9:3) ദൈവികതയുടെ വെളിപ്പെടുത്തലുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തിയാണീ പദം ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. യോഹ 1:31 ലും 17:6 ലും ഫാനെറോ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് ഈശോയുടെ ശുശ്രൂഷയുടെ ലക്ഷ്യത്തെ കാണിക്കാനാണ്. സുവിശേഷകൻ 20-ാം അദ്ധ്യായത്തിലെ ഉത്ഥിതന്റെ പ്രത്യക്ഷങ്ങളെ വിവരിക്കുമ്പോൾ ഫാനെറോ എന്ന പദം ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല എന്നതും ശ്രദ്ധാർഹമാണ്. നാലാമത്തെ സുവിശേഷത്തിൽ ഈ വാക്കുപയോഗിക്കുന്നിടത്തൊക്കെ ഈശോയിലൂടെ സംഭവിച്ച ദൈവിക വെളിപാടിനെയാണ് വ്യക്തമാക്കുന്നത് (യോഹ 1:31; 2:11; 3:21; 7:4; 9:3;17:6). ഈ വെളിപാടാകട്ടെ ഇസ്രായേലിൽ ഒരുങ്ങി നില്ക്കേണ്ടതല്ല, മറിച്ച് രക്ഷയെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നവർക്ക് മുഴുവൻ ദൃശ്യമാകണം. വെളിപ്പെടുത്തുക എന്ന പദം രണ്ടു പ്രാവശ്യം ഉപയോഗിക്കുക വഴി തുടർന്നുവരുന്ന അത്ഭുത സംഭവം ഒരു ദൈവിക വെളിപാടിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു

എന്നു എഴുത്തുകാരൻ സമർത്ഥിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ പശ്ചാത്തലമാകട്ടെ കർത്താവിന്റെ ശുശ്രൂഷയാണ്.

ആത്മീയ അധികാരവും കർത്തവ്യവും മരണ ശിക്ഷ്യർ

രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ ഏഴു ശിഷ്യരുടെ സാന്നിദ്ധ്യം എടുത്തു പറയുന്നു. “ഏഴു ശിഷ്യന്മാർ” ഒരുമിച്ചിരുന്നപ്പോഴാണ് (എസാൻ ഹോമു, 21:2) ഉത്ഥിതൻ അവർക്കു പ്രത്യക്ഷനാകുന്നത്. കുരിശിൽ ചുവട്ടിൽ തുടങ്ങിയ പുതിയ സമൂഹത്തിന്റെ (യോഹ 19:25-27) പ്രതീകാത്മകമായ സാന്നിദ്ധ്യമായോ തുടർച്ചയായോ ഈ ഏഴു പേരുടെ കൂട്ടായ്മയെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഇതിൽ കാനായിൽ നിന്നുള്ള നഥാനയേലിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം ശ്രദ്ധാർഹമാണ്. ആദ്യ അദ്ധ്യായത്തിൽ ഈ ശിഷ്യനോട് “ഇതിനേക്കാൾ വലിയ കാര്യങ്ങൾ നീ കാണുമെന്ന്” ഈശോ പറഞ്ഞിരുന്നു (യോഹ 1:50) സുവിശേഷത്തിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തിലെ വെളിപാടിന്റെ വേളയിൽ നഥാനയേലിനെ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിലൂടെ അദ്ദേഹത്തിനു നൽകിയ വാഗ്ദാനം പൂർത്തിയായി എന്നാണ് സൂചന. “പിതാവ് എന്നെ അയച്ചതുപോലെ ഞാനും നിങ്ങളെ അയക്കുന്നു” (യോഹ 20:21) എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഉത്ഥിതനായ മിശിഹാ നൽകിയ നൂതന ദൗത്യത്തെ മറന്ന് തന്റെ പഴയകാല തൊഴിലിലേയ്ക്ക് മടങ്ങാൻ വെമ്പുന്ന ശിഷ്യപ്രമുഖനായ പത്രോസിനെയാണ് മൂന്നാമത്തെ വചനം വരച്ചുകാണിക്കുന്നത്. ഉത്ഥിതനെ നേരിൽ കണ്ടിട്ടും വിശ്വാസത്തിൽ ആഴപ്പെടാത്ത മറ്റു ശിഷ്യരുടെയും മനോഭാവത്തെ മറ നീക്കി കാണിക്കുംവിധത്തിൽ, അവരെല്ലാവരും ഗതകാലജീവിതത്തിൽ ഉപേക്ഷിച്ചുപോന്ന വഴിയെ തിരിയെ നടക്കുന്നത് ഗ്രന്ഥകാരൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നത് വായനക്കാരൻ അത്ഭുതത്തോടെ നോക്കിനിന്നുപോകും. ചുരുക്കത്തിൽ രണ്ടാമത്തെ വചനം ശിഷ്യരുടെ പേരുകൾ എടുത്തു പറയുകയാണെങ്കിൽ മൂന്നാമത്തെ വാക്യത്തിൽ അവരുടെ പ്രവർത്തികളെ തുറന്നുകാണിക്കുകയാണ്. പാപങ്ങൾ ബന്ധിക്കുവാനും ക്ഷമിക്കുവാനുമുള്ള ആത്മീയ അധികാരം നൽകി ഉത്ഥിതൻ ലോകത്തിലേയ്ക്കയച്ച ശിഷ്യരാണ് (യോഹ 20:21-23) ലൗകികമായ കർത്തവ്യങ്ങളെക്കാൾ ആദ്ധ്യാത്മിക ദൗത്യങ്ങൾക്കായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവരാണെന്ന തിരിച്ചറിവില്ലാതെ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. ശിഷ്യരിൽ പ്രധാനിയായ പത്രോസിനും മറ്റു തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവർക്കും സംഭവിച്ച മാർഗ്ഗഭ്രംശം ഇന്നും പല രൂപഭേദങ്ങളോടെ നമ്മുടെ സഭാജീവിതത്തിലും സാമൂഹികജീവിതത്തിലും സംഭവിക്കുന്നുണ്ടോയെന്ന് ആത്മാർത്ഥമായ ആത്മവിമർശനം നടത്തേണ്ടതുണ്ട്. ലൗകികവഴികളിലേയ്ക്ക് മാറിനടന്ന ശിഷ്യർ ഉത്ഥിതനായ മിശിഹായെ തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ലായെന്നത് ഭൗതികതയിൽ അഭിരമി

ക്കുന്ന എതൊരു ആധുനിക വിശ്വാസിയുടേയും കണ്ണുതുറപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. സ്വന്തം കഴിവിൽ ആശ്രയിച്ച് ഗതകാലജീവിതത്തിന്റെ ഇരളടഞ്ഞ വഴികളിലേയ്ക്കു നടന്ന പത്രോസിനും കുട്ടാളികൾക്കും ഒരു രാത്രിയുടെ മുഴുവൻ ആധാനം നിഷ്ഫലമായിപ്പോയതിന്റെ നിരാശമാത്രമാണ് നേടാനായത്.

സ്വന്തം വഴികളിലേക്ക് തിരിഞ്ഞ ശിഷ്യർ രാത്രിയിലാണ് വ്യർത്ഥമായി അധ്വാനിക്കുന്നത് എന്നത് മൂന്നാമത്തെ വചനത്തിൽ കൃത്യമായും വ്യക്തമായും പറഞ്ഞുവയ്ക്കുന്നുണ്ട്. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ ‘രാത്രി’ എന്നത് ദൈവത്തിൽ നിന്ന് അകന്ന അവസ്ഥയാണ്. യോഹ 3,2 ൽ നിക്കോദേമോസ് വരുന്നത് ‘രാത്രിയിലാണ്.’ യോഹ 9,4 വിവരിക്കുന്നതനുസരിച്ച് ആർക്കും പ്രവൃത്തിക്കാനാവാത്ത രാത്രി വരുന്നുണ്ട്. യൂദാസ് ഈശോയെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കാനായി പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ “രാത്രിയായിരുന്നു” എന്ന് പ്രത്യേകം പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട് (യോഹ 13,30). എന്നാൽ രാത്രികാലത്തിന് ശേഷമുള്ള ഉഷ്ണിലാണ് ഈശോയുടെ വചനമനുസരിച്ച് ശിഷ്യർ വള്ളത്തിനു വലതുവശത്ത് വലയിടുന്നതും അത്ഭുതകരമായി ധാരാളം മത്സ്യങ്ങളെ ലഭിക്കുന്നതും (യോഹ 21,46). ഉഷഃകാലത്തിന്റെ പ്രകാശം ഉത്ഥിതനായ നാഥന്റെ സാന്നിധ്യത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ സാന്നിധ്യമുള്ള, അവിടുത്തോട് ചേർന്നുനിൽക്കുന്ന ജീവിതത്തിൽ എത്രവലിയ പ്രതിസന്ധികളെ നേരിടേണ്ടിവന്നാലും

പ്രകാശത്തിന്റെയും ഫലപ്രാപ്തിയുടെയും അനുഭവം തീർച്ചയായും ലഭ്യമാകും.

ഉഷസ്സും പ്രതീക്ഷയുടെ അപ്പവും

“കുഞ്ഞുങ്ങളെ” (Paidia, പൈദിയ, യോഹ 21,5) എന്ന ഉത്ഥിതന്റെ വിളി നാലാം സുവിശേഷത്തിൽ ഇവിടെ മാത്രമാണ് കാണുന്നത്. യോഹന്നാൻ 13,33, ൽ കാണുന്ന “കുഞ്ഞുങ്ങളെ” എന്ന വിളിക്ക് Teknia തെക്നിയ എന്ന ഗ്രീക്കുപദമാണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ Paidia എന്ന വിളിയിലൂടെ ഈശോയുടെ സ്നേഹമസൃണമായ ആധികാരികതയെയാണ് യോഹന്നാൻ സുവിശേഷകൻ എടുത്തുകാണിക്കുന്നത്. രണ്ടുതരത്തിലാണ് ഈ അധികാരത്തെ മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. ഒന്ന്, താൻ വിളിച്ച് നിയോഗിച്ച ശിഷ്യന്മാരുടെമേൽ ഈശോമിശിഹായ്ക്ക് അധികാരമുണ്ട്. അവർ അവിടുത്തെ അധികാരത്തിന് കീഴ്വഴങ്ങാൻ സന്നദ്ധത കാണിക്കണം. രണ്ട്, പ്രപഞ്ച ശക്തികളുടെമേൽ ആത്യന്തികമായ അധികാരമുള്ള ദൈവമാണ് ഈശോമിശിഹാ. സർവ്വാധികാരിയായ ദൈവത്തിന്റെ വചനത്തെ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ അനുസരിച്ച ശിഷ്യരുടെ ജീവിതത്തിൽ വിജയത്തിന്റെയും ഫലപ്രാപ്തിയുടെയും അനുഭവം വന്നുചേരുന്നതാണ് തുടർന്ന് കാണുന്നത് (യോഹ 21,6). ആകാശ ശക്തികൾക്ക് നിയതമായ ക്രമം നിശ്ചയിച്ചവനും പ്രപഞ്ചത്തിലെ സകല ജീവികളുടെയും നാഡിമിടിപ്പുകളെപ്പോലും നിയന്ത്രിക്കുന്നവനുമായ സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ ജീവിക്കുന്ന വചനം അനുസരിക്കുന്ന ഏതൊരു മനുഷ്യനും ഇന്നും ജീവിത സംതുപ്തിയും ശാശ്വത സമാധാനവും അനുഭവിക്കാനാവും എന്നതാണ് സത്യം. ‘അതു കർത്താവാണെന്ന’ വത്സല ശിഷ്യന്റെ ഏറ്റുപറച്ചിൽ (യോഹ 21,7) ഉത്ഥാന പ്രഘോഷണ ഭാഷയാണ് (യോഹ 20,18.20.25.28). വലയിലകപ്പെട്ട മത്സ്യങ്ങളുടെ “ആധിക്യം” സമൃദ്ധിയെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. കാനായിലെ കല്യാണസമയത്തെ അത്ഭുതത്തിലും (യോഹ 2,1-11) അപ്പം വർദ്ധിപ്പിച്ചപ്പോഴും (യോഹ 6,1-14) ഇതേ സമൃദ്ധിയെ നാലാം സുവിശേഷകൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. കരക്കിറങ്ങിയ ശിഷ്യന്മാർ “കനൽകൂട്ടിയിരിക്കുന്നതും അതിൽ മീൻ വച്ചിരിക്കുന്നതും അപ്പവും കണ്ടു” (യോഹ 21,15-18). ഇവിടെ സൂചിതമായിരിക്കുന്ന “അപ്പവും” “യേശു അപ്പമെടുത്ത് അവർക്കുകൊടുത്തു” എന്ന പരാമർശവും യോഹന്നാൻ സമൂഹത്തിന്റെ വികുർബ്ബാന ആചരണത്തിലേക്കാണ് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നത്. യോഹന്നാൻ 6,1-14 ലെ അപ്പം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന സംഭവവുമായി മേൽപ്പറഞ്ഞ പദപ്രയോഗങ്ങൾക്കുള്ള ബന്ധവും വ്യക്തമാണ്.

ഒരു രാത്രിമുഴുവൻ നിഷ്ഫലമായി അധാനിച്ച് നിരാശരായ വർക്കായി പ്രതീക്ഷയുടെ വചനങ്ങളും വിശപ്പു ശമിപ്പിക്കുന്ന അപ്പ വുമായി തീരത്തു കാത്തിരിക്കുന്ന ഉത്ഥിതൻ നമ്മുടെ തന്നെ ജീവി തത്തിന്റെ നേർക്കാഴ്ചയാണ്. അധാനപുരിതവും ക്ലേശപൂർണ്ണവു മായ ഈ ലോകജീവിതത്തിന് അർത്ഥം നഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ, നിഷ്ഫ ലമായി അനുഭവപ്പെടുമ്പോൾ, പ്രതീക്ഷാനിർഭരമായ തിരുവചന ങ്ങൾക്കായി കാതോർക്കണം. വചനാനുസൃതമായി ഭൗതിക ജീവി തത്തെ ക്രമീകരിക്കുകയും വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയാകുന്ന ജീവന്റെ അപ്പം ഭക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ നിത്യതയുടെ തീരത്തണയാ നുള്ള ഊർജ്ജവും ഭാഗ്യവും മനുഷ്യാത്മാവിനു സിദ്ധിക്കും. ജീവന്റെ നാഥനായ ഈശോമിശിഹാ തന്നുത്തുറഞ്ഞ മനുഷ്യാത്മാവിന്റെ മേഖലകളെ ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ കനലെരിയിച്ച് നിത്യതയുടെ ഉഷ്മളത പകർന്നുനൽകാൻ കാത്തിരിക്കുന്നു.

ഫാ. അബ്രാഹാം ഞാമത്തോലിൽ

ഉത്ഥിതനും സമൃദ്ധിയുടെ ഉത്സവവും

ക്രിസ്തീയവിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനശിലയായ ഉത്ഥാനഭവം വ്യക്തിപരമായ അനുഭവമാക്കി മാറ്റാൻ സഭാമക്കളെ പ്രചോദിപ്പിക്കുന്ന വചനഭാഗങ്ങളാണ് ഉയിർപ്പുകാലത്തിലെ എല്ലാ ഞായറാഴ്ചകളിലും തിരുസഭാമാതാവ് വിചിന്തനവിഷയമായി നമുക്ക് തരുന്നത്. ഉത്ഥിതനായ ഈശോ തിബേരിയാസ് കടൽത്തീരത്തുവെച്ച് ശിഷ്യഗണത്തിന് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതും അവരെ വിശ്വാസത്തിൽ ആഴപ്പെടുത്തുന്നതുമാണ് ഇന്നത്തെ വിചിന്തനവിഷയം.

പണ്ടൊരിക്കൽ തിബേരിയാസ് കടൽത്തീരത്തുവെച്ച് “ഞാൻ നിങ്ങളെ മനുഷ്യരെ പിടിക്കുന്നവരാക്കാം” എന്നൊരു യഹൂദൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ സ്വന്തമായുള്ളതെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച് അവന്റെ പിന്നാലെ പോയ ഏതാനും വ്യക്തികളാണ് ഇന്നത്തെ സുവിശേഷത്തിലെ പ്രധാന കഥാപാത്രങ്ങൾ. ഒത്തിരി മോഹനവാഗ്ദാനങ്ങൾ നൽകിയവൻ ഒടുവിൽ മനുഷ്യരാൽ പിടിക്കപ്പെട്ട് വധിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അവനെ അനുഗമിച്ചവർ ചിതറിയോടി. മരണത്തിനുശേഷവും ഒന്നു രണ്ടു വട്ടം അവൻ ശിഷ്യഗണത്തിന് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടെങ്കിലും തന്റെ സ്വപ്നം പൂർത്തീകരിക്കാൻ തക്കവിധം അവർ ഒരുങ്ങിയിട്ടില്ലെന്ന് അവന് മനസ്സിലായിരുന്നു. ഒത്തിരി സന്ദേഹങ്ങളുടെ നടുവിലായിരുന്നു ശിഷ്യഗണം മുഴുവൻ. ഒരിക്കൽ കൂടി അവനെ കണ്ടിരുന്നെങ്കിലെന്ന് ആശിച്ച് അവർ കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു. കാത്തിരിപ്പ് അവരെ അസ്വസ്ഥരാക്കിയപ്പോഴാണ് ശിഷ്യപ്രമുഖനായ പത്രോസിന് താൻ പണ്ട് ഉപേക്ഷിച്ച ആ തൊഴിലിനെ പ്രണയിക്കാൻ കൊതി തോന്നിയത്. സാധാരണ മനുഷ്യന്റെ പ്രലോഭനമാണിത്. ബോധ്യങ്ങളില്ലാത്ത തിരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ മനുഷ്യനെ ശരിയായ ലക്ഷ്യത്തിൽ എത്തിക്കില്ലായെന്ന സത്യം ശിഷ്യപ്രമുഖന്റെ മനമാറ്റത്തിൽനിന്ന് നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം. മനുഷ്യന്റെ ഉപേക്ഷിക്കലുകൾ ബോധ്യത്തോടെയും

ഉറച്ചതീരുമാനത്തോടെയുമല്ലെങ്കിൽ ഉപേക്ഷിച്ചുവെന്ന് നാം കരുതുന്നവ നമ്മെ പിൻതുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കും.

ഞാൻ മീൻ പിടിക്കാൻ പോകുകയാണെന്ന് പത്രോസ് പറഞ്ഞപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ പകുതിയിൽ അധികവും അവനെ അനുഗമിച്ചു. യേശു പ്രതീക്ഷയോടെ തിരഞ്ഞെടുത്ത് വലിയ ദൗത്യങ്ങൾ ഏല്പിച്ച വ്യക്തികൾ എത്രയോ ദുർബലരാണെന്ന വെളിപ്പെട്ട നിമിഷങ്ങൾ. അവരുടെ ഉപേക്ഷകൾ പൂർണ്ണമല്ലായിരുന്നു. അവരുടെ വിശ്വാസത്തിന് ആഴമില്ലായിരുന്നു. ക്രിസ്തുശിഷ്യന്റെ ഒരു പ്രലോഭനമാണിത്. ബോധ്യമായി മാറാത്ത വിശ്വാസസങ്കല്പങ്ങളെ പിന്തുടർന്നാൽ അതു നമ്മെ പ്രതിസന്ധിയിലാക്കുമെന്നതാണ് ഇതിന്റെ പൊരുൾ.

“ആ രാത്രി മുഴുവൻ അധാനിച്ചിട്ടും അവർക്ക് ഒന്നും കിട്ടിയില്ല,” ചെറുപ്പം മുതൽ എത്രയോ തവണ ഈ കടലിൽ വലയെറിഞ്ഞവരാണ് ഈ ശിഷ്യന്മാർ. ആദ്യമായിട്ടായിരിക്കും ഇത്തരമൊരനുഭവം. നിരാശയോടെ തീരത്തേക്ക് അവർ തോണി തുഴയുമ്പോൾ മീൻ വാങ്ങാൻ നിൽക്കുന്നവനെപ്പോലെ ഒരു അപരിചിതൻ അവരോട് ചോദിച്ചു, ‘കുഞ്ഞുങ്ങളെ മീൻ വല്ലതും നിങ്ങളുടെ കൈയിൽ ഉണ്ടോ?’ ഇല്ലെന്ന ഉത്തരം കേട്ടപ്പോൾ അപരിചിതൻ പറഞ്ഞു. ‘വളുത്തന്റെ വലതുവശത്ത് വലയിടുക’ അപരിചിതന്റെ ആ വാക്ക് അന്ധമായി അനുസരിച്ചപ്പോൾ അവർക്ക് സമൃദ്ധിയുടെ ഉത്സവമാണ്. അപ്പോൾ യേശു സ്നേഹിച്ച ശിഷ്യൻ പറഞ്ഞു. ‘ഇത് കർത്താവാണ്.’ സങ്കടങ്ങളിൽ മാത്രം കർത്താവിലേക്ക് തിരിയുന്ന ശരാശരി ക്രിസ്ത്യാനിക്ക് പുതിയ ആത്മീയപാഠം പകർന്നു നൽകുകയാണ് സുവിശേഷകൻ. അർഹതയില്ലാത്ത, ഒരിക്കലും സ്വപ്നം കാണാത്ത വലിയ നേട്ടങ്ങൾ ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടായപ്പോൾ അതു ദൈവം തന്നതാണെന്ന സത്യം മറന്നുപോയ എത്ര അവസരങ്ങൾ ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. സങ്കടങ്ങളിൽ മാത്രം ദൈവത്തെ അനുസ്മരിക്കുന്ന ആത്മീയത വികലമാണ്. “രാത്രി മുഴുവൻ അധാനിച്ചിട്ടും ഒന്നും കിട്ടിയില്ല”യെന്ന വചനത്തോട് ചേർത്തുവായിക്കേണ്ട വചനം വിടവാങ്ങൽ പ്രസംഗത്തിൽ യേശു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. “എന്നെക്കൂടാതെ നിങ്ങൾക്കൊന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയുകയില്ല” (യോഹ 15:5). ദൈവത്തെ കൂട്ടുപിടിക്കാതെ ഞാൻ നടത്തിയ മല്പണികളെല്ലാം നിർഭരതകമായിരുന്നു. പക്ഷേ നാളിതുവരെയുള്ള നിഷ്പഫലമായ അധാനങ്ങളുടെ മേൽ അനുഗ്രഹം ഉണ്ടാകാൻ ഗുരുവിന്റെ വാക്ക് അനുസരിച്ചാൽ മതി. ശൂന്യമായ വലകൾ നിറയാൻ ഒരു നിമിഷം മാത്രം മതി. ഒരു പക്ഷേ അപരിചിതന്റെ വാക്കുകളെ അവഗണിച്ചു കൊണ്ട് ഒരിക്കൽക്കൂടി പരിശ്രമിക്കാനുള്ള ക്ഷമയില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ

ശിഷ്യർക്ക് നഷ്ടമാകുമായിരുന്നത് മത്സ്യസമൃദ്ധി മാത്രമല്ലായിരുന്നു, ദൈവാനുഭവത്തിന്റെ സമൃദ്ധിയായിരുന്നു. നിസാരമെന്നു നാം കരുതുന്ന സംഭവങ്ങളും ദുർബലമെന്ന് നാം കരുതുന്ന വ്യക്തികളുമായിരിക്കും ജീവിതത്തിൽ നമ്മെ വലിയ പാഠങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നവർ.

നാളിതുവരെയുള്ള അധ്വാനങ്ങൾ ഫലം തരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഏതു വശത്താണ് അധ്വാനമെന്ന് വിലയിരുത്തുന്നത് ഉചിതമാണ്. നന്മയുടെ വശം ചേർന്നുള്ള അധ്വാനങ്ങളാണ് ശാശ്വതമായ നേട്ടങ്ങൾ നമുക്ക് നേടിത്തരുന്നത്. നമ്മൾ ആഗ്രഹിക്കാത്ത സമയത്തും സ്ഥലത്തും രൂപത്തിലും കർത്താവ് ഇടപെടുമെന്ന സത്യം ബോധ്യമായി ഉണ്ടെങ്കിലേ ജീവിതത്തിൽ പ്രത്യാശയോടെ മുന്നേറാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, വചനാനുസൃതമായ ജീവിതം സമൃദ്ധിയുടെ തീരത്ത് നമ്മെ എത്തിക്കും.

യേശുവിനെ ആദ്യം തിരിച്ചറിഞ്ഞത് യേശു സ്നേഹിച്ചിരുന്ന ശിഷ്യനായിരുന്നെങ്കിൽ തീരത്ത് ആദ്യം എത്തിയത് യേശുവിനെ ഏറ്റവുമധികം സ്നേഹിച്ച ശിഷ്യനായ പത്രോസാണ്. കാരണം, യേശുവിന്റെ കരുണയും സ്നേഹവും ഏറ്റവും കൂടുതൽ അനുഭവിച്ചത് പത്രോസ് ശ്രീഹായാണ്. പലവട്ടം മണ്ടത്തരങ്ങൾ പറഞ്ഞ് യേശുവിനെ പ്രകോപിപ്പിച്ച പത്രോസിനെയാണ് യേശു ശിഷ്യപ്രമുഖനാക്കിയത്. അവസാനം ആ പത്രോസാണ് മറ്റാരെക്കാളും ഈശോയെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞത്. താൻ ഇത്രയേറെ വേദനിപ്പിച്ചിട്ടും തന്നെത്തേടി വരുന്ന യേശുവിന്റെ സമീപത്ത് ആദ്യം എത്താനാണ് അവൻ വളളത്തിൽനിന്ന് ചാടി ഓടിയത്. ഓടി ഗുരുവിന്റെ സമീപത്ത് എത്തുമ്പോൾ ക്ഷീണിച്ചു തളർന്ന തങ്ങൾക്ക് പ്രാതൽ ഒരുക്കി കാത്തിരിക്കുന്ന യേശുവിൽ ക്ഷമിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ മുഖം പത്രോസ് ദർശിച്ചു. തള്ളിപ്പറഞ്ഞവനെയും ഓടിയകന്നവരെയും സ്നേഹം കൊണ്ട് കീഴ്പ്പെടുത്തുന്ന ഗുരുവിന്റെ ചിത്രം ഇവിടെ അനാവരണം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. സ്നേഹവും കാരുണ്യവും നിറഞ്ഞ സമീപനത്തോടെ അവരുടെ മുറിവുകളെ അവൻ ഇവിടെ ഉണക്കുകയാണ്. മറ്റുള്ളവരെ തിരുത്തുന്നതിന് സ്നേഹത്തോളം പോന്ന മരുന്നില്ലെന്ന് അവൻ പഠിപ്പിച്ചു. വിശന്നിരുന്നവരുടെ മുന്നിൽ അപ്പമായും നിരാശരായിരുന്നവരുടെ മുന്നിൽ ആശ്വാസവാക്കുമായും ഹൃദയം തകർന്നവർക്കുമുന്നിൽ സ്നേഹസാമീപ്യവുമായി അവൻ നിന്നപ്പോൾ ശിഷ്യർക്ക് ആത്മയൈര്യം ലഭിച്ചു. ഇതാണ് ഉത്ഥാനാനുഭവം. ഓരോ ക്രൈസ്തവനും ഇപ്രകാരം ജീവിച്ചാൽ അവൻ ഉത്ഥാനാനുഭവത്തിലാണ്.

ഏറ്റവും ഒടുവിൽ അവൻ പറഞ്ഞു ‘വന്ന് പ്രാതൽ കഴിക്കുവിൻ.’ വീണ്ടെടുപ്പിന്റെ മാതൃഭാവമാണ് ഇവിടെ തെളിയുന്നത്. “പെറ്റമ്മ മരുന്നാലും ഞാൻ നിന്നെ മറക്കില്ലായെന്ന ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ ആഴം വെളിപ്പെടുത്തി തരുന്ന മുഹൂർത്തമാണിത്. മനുഷ്യന്റെ അധാനങ്ങൾക്ക് ദൈവത്തിന്റെ മുന്നിൽ വിലയുണ്ടെന്ന് വെളിപ്പെടുത്തുന്ന വചനങ്ങളാണിത്. തുടർന്ന് അവൻ അപ്പമെടുത്ത് അവർക്ക് കൊടുത്തു.” ഉത്ഥാനാനുഭവത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയുൾക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ഈ വിളമ്പികൊടുക്കലിലാണെന്ന് അവൻ അവരെ വീണ്ടും ഓർമ്മിപ്പിച്ചു. പെസഹായിലെ അപ്പം വിളമ്പലിന്റെ പൂർത്തീകരണമാണ് ഇവിടെ നടക്കുന്നത്. അതായത് വി. കുർബ്ബാനയാകുന്ന പ്രാതലിന്റെ അർത്ഥതലങ്ങൾ യേശു വെളിപ്പെടുത്തുകയാണിവിടെ. ഇനി മുതൽ ഉത്ഥിതനെ അനുഭവിച്ചറിയണമെങ്കിൽ വി. കുർബ്ബാനയിൽ പങ്കെടുത്താൽ മതി. കാരണം മനുഷ്യന്റെ അധാനങ്ങളെ അനുഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് അവനുവേണ്ടി ദൈവം ഒരുക്കുന്ന പ്രാതൽ ആണ് വി. കുർബ്ബാന. ഒരുദിവസം മുഴുവൻ വേണ്ട ഊർജ്ജം ഈ ഭക്ഷണം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ട് വി. കുർബ്ബാനയിലെ സജീവപങ്കാളിത്തത്തോടെ ഉത്ഥാനാനുഭവം സ്വന്തമാക്കി, വിശക്കുന്നവർക്ക് അപ്പം നൽകിക്കൊണ്ട് നിരാശരെ ആശ്വസിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, ഹൃദയം തകർന്നവർക്ക് സ്നേഹസാന്നിധ്യമായിക്കൊണ്ട്, ദുർബലരെ ശക്തിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് നമുക്ക് ഉത്ഥിതന്റെ വക്താക്കളായി മാറാം.

കുട്ടികളുടെ വചനവേദി

ഫാ. ജോസഫ് കൊട്ടാരത്തിൽ

അല്ല, നീ ക്ലാരയാണ്

ആരെയും മോഹിപ്പിക്കുന്ന തരത്തിലായിരുന്നു ഡോളറസ് ഹാർട്ടിന്റെ അഭിനയ ജീവിതത്തിന്റെ തുടക്കം. 19-ാമത്തെ വയസ്സിൽ ഒരു നടിയായി ഹോളിവുഡിൽ അഭിനയം തുടങ്ങി. അന്നൊക്കെ മെഗാസ്റ്റാറായിരുന്നു എൽവിസ് പെർസ്മെയുടെ നായികയായി. അങ്ങനെയിരിക്കെ ഫ്രാൻസിസ് അസ്സീസി എന്ന ചിത്രത്തിൽ ക്ലാരയായി അഭിനയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ജോൺ 23-ാം മാർപാപ്പയെ കണ്ടുമുട്ടി. പാപ്പായോട് അവൾ പറഞ്ഞു, “ഞാൻ ഡോളറസ് ഹാർട്ട്, ക്ലാരയായി അഭിനയിക്കുന്നു.” പെട്ടെന്ന് പാപ്പ പറഞ്ഞു, “അല്ല നീ ക്ലാരയാണ്” (Tu Sei Chiare)... ആ വാക്കുകൾ അവളുടെ ഉറക്കം കെടുത്തി. 24-ാം വയസ്സിൽ അഭിനയ ജീവിതം മാറ്റിവെച്ച് സകലരെയും ഞെട്ടിച്ചുകൊണ്ട് ബെനഡിക്ടൻ സന്യാസ സഭയിൽ ചേർന്നു.

ഈശോയുടെ വലിയ മുക്കുവനായിരുന്ന വി. ജോൺ 23-ാം മാർപാപ്പ ചൂണ്ടയിട്ടുപിടിച്ച ഏറ്റവും വലിയ മത്സ്യമായിരുന്നു ഡോളറസ്! പഴയവലയും വഞ്ചിയുമായി പോയ ശിഷ്യന്മാരെ ഇതുപോലെ ഈശോ മനുഷ്യരെ പിടിക്കുന്നവനാക്കുന്നു. ലോകത്തിലെ സമ്പത്തല്ല ക്രിസ്തുവിനു വേണ്ടിയുള്ള ജീവിതമാണ് പ്രാധാന്യമെന്ന് നമുക്കും മറക്കാതിരിക്കാം.

ഡോ. ഫിലിപ്പ് കവിയീൽ

നിത്യമായി ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ - ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം

യോഹ 17:20-26

20 അവർക്കുവേണ്ടി മാത്രമല്ല, അവരുടെ വചനം മൂലം എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടിക്കൂടിയൊന്നു ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്.

21 അവരെല്ലാവരും ഒന്നായിരിക്കാൻ വേണ്ടി, പിതാവേ, അങ്ങ് എന്നിലും ഞാൻ അങ്ങയിലും ആയിരിക്കുന്നതുപോലെ അവരും നമ്മിൽ ആയിരിക്കുന്നതിനും അങ്ങനെ അവിടുന്ന് എന്നെ അയച്ചുവെന്നു ലോകം അറിയുന്നതിനും വേണ്ടി ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

22 നാം ഒന്നായിരിക്കുന്നതുപോലെ അവരും ഒന്നായിരിക്കുന്നതിന് അങ്ങ് എന്നിക്കു തന്ന മഹത്വം അവർക്കു ഞാൻ നൽകിയിരിക്കുന്നു.

23 അവർ പൂർണ്ണമായും ഒന്നാകേണ്ടതിന് ഞാൻ അവരിലും അവിടുന്ന് എന്നിലും ആയിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ, അങ്ങ് എന്നെ അയച്ചുവെന്നും അങ്ങ് എന്നെ സ്നേഹിച്ചതു പോലെതന്നെ അവരെയും സ്നേഹി

ച്ചുവെന്നും ലോകം അറിയട്ടെ.

24 പിതാവേ, ലോകസ്ഥാപനത്തിനു മുമ്പ്, എന്നോടുള്ള അവിടുത്തെ സ്നേഹത്താൽ അങ്ങ് എന്നിക്കു മഹത്വം നൽകി. അങ്ങ് എന്നിക്കു നൽകിയ വരും അതു കാണാൻ ഞാൻ ആയിരിക്കുന്നിടത്ത് എന്നോടുകൂടെ അവരും ആയിരിക്കണമെന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

25 നീതിമാനായ പിതാവേ, ലോകം അങ്ങയെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല; എന്നാൽ, ഞാൻ അങ്ങയെ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നെ അവിടുന്നാണ് അയച്ചതെന്ന് ഇവരും അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

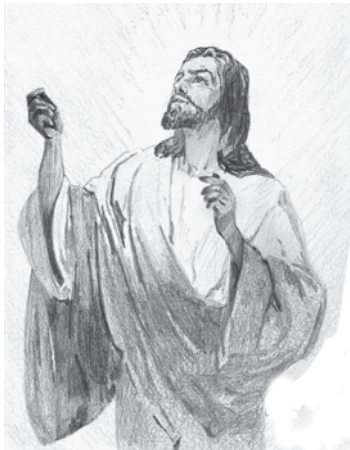
26 അങ്ങയുടെ നാമം അവരെ ഞാൻ അറിയിച്ചു. അവിടുന്ന് എന്നിക്കു നൽകിയ സ്നേഹം അവരിൽ ഉണ്ടാകേണ്ടതിനും ഞാൻ അവരിൽ ആയിരിക്കേണ്ടതിനുമായി ഞാൻ ഇനിയും അത് അറിയിക്കും.

ഇന്നത്തെ വിചിന്തനത്തിനായുള്ള തിരുവചനങ്ങൾ യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിലെ “ഈശോയുടെ അന്ത്യപ്രഭാഷണത്തിന്റെ” അവസാനഭാഗമാണ് (17:20-26). വി. ഗ്രന്ഥത്തിലെ വിടവാങ്ങൽ പ്രഭാഷണങ്ങളെ അപഗ്രഥിക്കുമ്പോൾ പഞ്ചഗ്രന്ഥിയിൽ മോശയുടെ അന്ത്യവാക്കുകളായി നിയമാവർത്തനപുസ്തകം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഭാഗവുമായി യോഹ 17:1-26ന് സാമ്യമുള്ളതായി കാണാം. നിയമാവർത്തനം 32-ാം അധ്യായത്തിൽ മോശ ജനങ്ങളിൽനിന്ന് തിരിഞ്ഞു സ്വർഗ്ഗത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതായി രേഖ

പ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. തുടർന്നു വരുന്ന അധ്യായത്തിൽ ഇസ്രായേൽ ഗ്രോതങ്ങളുടെ ഭാവിക്കുവേണ്ടി അനുഗ്രഹം നൽകുന്ന മോശയെ കാണാം. നാലാമത്തെ സുവിശേഷത്തിൽ ഈശോയുടെ അന്ത്യപ്രഭാഷണവേളയുടെ ക്ലൈമാക്സ് ഒരു പ്രാർത്ഥനയായിട്ടാണ് രൂപപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് (യോഹ 17). പരമ്പരാഗതമായി 17-ാം അധ്യായത്തെ ഈശോയുടെ പുരോഹിതപ്രാർത്ഥന എന്നാണ് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത് (Priestly Prayer of Jesus). പ്രധാന പുരോഹിതനായ ഈശോ തനിക്കായും തന്റെ ശിഷ്യരുടെ സംരക്ഷണത്തിനായും അവരുടെ വചനം കേട്ട് തന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കായും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന ഈശോയെ യോഹന്നാൻ സുവിശേഷകൻ പലതവണ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട് (11:41-42; 12:27-28; 17:1-26).

മഹത്വം, സ്നേഹം, ബലഹീനരായ ശിഷ്യർ, ഈശോയുടെ ആത്മദാനം, ദൈവത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുക തുടങ്ങിയ ദൈവശാസ്ത്ര വിഷയങ്ങളാണ് ഈശോയുടെ പുരോഹിതപ്രാർത്ഥനയിൽ നാം കണ്ടെത്തുക. സൂക്ഷ്മപഠനത്തിൽ ഇതേ വിഷയങ്ങൾ തന്നെ യോഹന്നാൻ സുവിശേഷകൻ 13-ാം അധ്യായത്തിലും ഉൾപ്പെർത്തിയിരിക്കുന്നതായി മനസ്സിലാക്കാം (യോഹ 13:1-38). യോഹന്നാൻ 13 വിവരണ രൂപത്തിലാണെങ്കിൽ യോഹന്നാൻ 17 പ്രാർത്ഥനാരൂപത്തിലാണ്. പഠനത്തിനായി 17-ാം അധ്യായത്തെ മൂന്നായി തിരിക്കാറുണ്ട്. 17:1-8; 9-19; 20-26.

1. യോഹന്നാൻ 17:1-8 പിതാവിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന ഈശോ

“ഇവ പറഞ്ഞതിനുശേഷം ഈശോ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കണ്ണുകൾ ഉയർത്തി പ്രാർത്ഥിച്ചു” (17:1). സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് കണ്ണുകൾ ഉയർത്തി പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന രീതി വി. ഗ്രന്ഥത്തിൽ പലയിടത്തും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട് (യോഹ 11:41; മർക്കോ 6:41; സങ്കീ 123,1). ഈ പ്രാർത്ഥനയുടെ മുഖ്യ ലക്ഷ്യം ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുകയാണ്. “മഹത്വം” എന്ന വിഷയം യോഹ 17:1.5.22 എന്നീ വചനങ്ങളിൽ ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നു. പുത്രൻ മഹത്വപ്പെടുന്നത് പിതാവിനെ മഹത്വീകരിക്കുന്നതിലൂടെയാണ്. പുത്രനെ ഏല്പിച്ച ജോലി ഭൂമിയിൽ പൂർത്തീ

യാക്കുബോഴാണ് ദൈവപിതാവ് മഹത്വപ്പെടുന്നത് (17:4). പുത്രന്റെ ജോലിയാവട്ടെ പിതാവ് തനിക്ക് നൽകിയിരിക്കുന്നവർക്കെല്ലാം നിത്യജീവൻ പ്രധാനം ചെയ്യുക എന്നതാണ് (17:2). നിത്യജീവൻ ലഭിക്കുന്നത് പിതാവ് അയച്ച പുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കാണ്. മറ്റൊരു വാക്കിൽ പറഞ്ഞാൽ പിതാവായ ദൈവം തന്റെ പുത്രനെ ലോകത്തിലേക്ക് അയച്ചിരിക്കുന്നത് എല്ലാവരും അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതിലൂടെ നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കുന്നതിനാണ്. വിശ്വസിക്കുന്നവരുടെ നിത്യജീവൻ അഥവാ നിത്യരക്ഷയാണ് ദൈവപിതാവിനുള്ള യഥാർത്ഥ മഹത്വം. ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യനാണ് ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം എന്നുപറയാറുണ്ട്. എന്നാൽ യോഹന്നാന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ നിത്യമായി ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യനാണ് ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം. “..... പുത്രനെ മഹത്വപ്പെടുത്തണമേ”യെന്ന പ്രാർത്ഥന ഉപരിസ്ഥവമായ വീക്ഷണത്തിൽ സ്വാർത്ഥപരമാണെന്ന് തോന്നാമെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ തന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് നിത്യജീവൻ ലഭിക്കാൻ വേണ്ടിയുള്ള ദൈവപുത്രന്റെ പുരോഹിതപ്രാർത്ഥനയാണിത്.

“പിതാവെ” എന്ന് അഭിസംബോധന ചെയ്തു കൊണ്ടുള്ള ഈശോയുടെ പ്രാർത്ഥന ഏറ്റവും ഹൃദയഹാരിയാണ്. ഈശോയും ദൈവവുമായുള്ള സവിശേഷമായ ബന്ധത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന “പിതാവ്” എന്ന പദം ആറുപ്രാവശ്യം 17-ാം അധ്യായത്തിൽ കാണുന്നുണ്ട് (17:1.5.11.21.24.25). ഈശോയ്ക്ക് ദൈവപിതാവിനോടുള്ള പിതൃപുത്ര ബന്ധത്തിലേക്കാണ് മിശിഹായിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന എല്ലാവരും ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഇത് നിത്യജീവനുള്ള ക്ഷണമാണ്. ഏകസത്യദൈവത്തെയും അവിടുന്ന് അയച്ച ഈശോമിശിഹായെയും “അറിയുക” എന്നതാണ് നിത്യജീവൻ (17:3). ദൈവത്തിന് പുത്രനോടുള്ള ബന്ധം അറിഞ്ഞ് നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കാൻ അവിടുത്തെ കല്പനകൾ പാലിക്കുകയും സഹോദരങ്ങളോട് സ്നേഹത്തിൽ ഐക്യപ്പെട്ട ജീവിതം നയിക്കുകയും വേണം (1 യോഹ 1,3,4,8). “അറിയുക” എന്നത് ദൈവകല്പനകൾ പാലിച്ച് അവിടുത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നതിന് തുല്യമാണ്.

2. യോഹന്നാൻ 17:9-19 ശിഷ്യർക്ക് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന ഈശോ

ഈ ലോക ജീവിതം അവസാനിക്കുന്നതിനു മുൻപുള്ള മണിക്കൂറുകളിലാണെന്ന് അറിവുള്ള ഈശോ തന്റെ ശിഷ്യർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. തന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തണമേ എന്നുള്ള ഈശോയുടെ പ്രാർത്ഥനയുടെ തുടർച്ചയാണ് ശിഷ്യർക്കായുള്ള പ്രാർത്ഥന. ശിഷ്യർക്ക് അവിടുന്ന് നൽകിയ ദൗത്യത്തിന്റെ നിർവഹണത്തിൽ

ലൂടെയാണ് ഈശോയ്ക്ക് നൽകപ്പെട്ട ദൈവനാമം മേലിൽ ഭൂമിയിൽ മഹത്വപ്പെടേണ്ടത് അതുകൊണ്ടാവണം ശിഷ്യരുടെ അവസ്ഥയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്: ഇനിമേൽ ഈശോ ലോകത്തിലില്ല. എന്നാൽ ശിഷ്യർ ലോകത്തിലാണ് (17:11). വശ്യതനിറഞ്ഞ ഭൗതികലോകത്തിലായിരിക്കുന്ന ബലഹീനരായ ശിഷ്യർക്ക് “പിതാവ്” ആകണമേ എന്നാണ് “പരിശുദ്ധനായ പിതാവേ” എന്ന് അഭിസംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള പ്രാർത്ഥനയിലൂടെ വിവക്ഷിക്കുന്നത്. പുരോഹിത പ്രാർത്ഥനയിൽ ഉടനീളം ഈശോ ദൈവത്തെ “പിതാവേ” എന്ന് അഭിസംബോധന ചെയ്യുമ്പോൾ ഇവിടെ മാത്രമാണ് (17:11) “പരിശുദ്ധനായ പിതാവേ” എന്ന് വിളിക്കുന്നത്. ഈ സംബോധനയിൽ രണ്ട് ഗുണങ്ങളാണ് പ്രകീർത്തിക്കപ്പെടുന്നത്. 1. പരിശുദ്ധി (ഹാഗിയോസ് hagios), 2. പിതൃത്വം (പിതാവ് Father). ഈ ലോകത്തിൽ ശിഷ്യന്മാരെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനായി അവർക്ക് പിതാവായിരിക്കണമെന്ന് അവിടുന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. പിതാവ് അവിടുത്തെ നാമത്തിൽ സംരക്ഷിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ലോകത്തിന്റെ വശ്യതയ്ക്കു മുൻപിൽ അവർക്കു ലക്ഷ്യം തെറ്റിപ്പോകും എന്ന് സാരം. ഈശോയെ പിതാവ് ലോകത്തിലേക്ക് അയച്ചതുപോലെ പുത്രൻ ശിഷ്യരെ തന്റെ ദൗത്യവാഹകരായി അയയ്ക്കുകയാണ്. അവരുടെ ദൗത്യം പിതാവിന്റെ ഹിതമനുസരിച്ച് നിർവഹിക്കാൻ ലോകത്തിലായിരിക്കുന്ന ശിഷ്യരെ സത്യത്താൽ വിശുദ്ധീകരിക്കണമെന്നതാണ് ഈശോയുടെ പ്രാർത്ഥനയുടെ കാതൽ.

ദൈവത്തിന്റെ “പരിശുദ്ധി” എന്നത് പഴയനിയമകാലത്തേ ഉരുതിരിഞ്ഞ ഒരു കാഴ്ചപ്പാടാണ്. ലേവ്യ 11:44; 19:2; 20:26 തുടങ്ങിയ വാചകങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നത് ദൈവം പരിശുദ്ധനായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവിടുത്തെ ഛായയിലും സാദൃശ്യത്തിലും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യരും പരിശുദ്ധരായിരിക്കണമെന്നാണ്. യോഹന്നാന്റെ വീക്ഷണത്തിൽ ഈശോയിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ശിഷ്യർ പരിശുദ്ധനായ ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തമായതുകൊണ്ടാണ് അവരും വിശുദ്ധിയിലേക്ക് വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ശിഷ്യരെ യേശുവിന് നൽകുന്നത് ദൈവമാണ് (17:9). വിശ്വാസസമൂഹമായ സഭയുടെ രൂപീകരണത്തിലെ അവശ്യ ഘടകങ്ങളാണ് ദൈവത്തിന്റെ വിളിയും (“അങ്ങ് നൽകി”) വിശ്വാസിയുടെ സ്വയം വിശുദ്ധീകരണത്തിലൂടെയുള്ള പ്രത്യുത്തരവും (വചനം പാലിച്ചു, 17:6).

നശ്വരമായ ലൗകിക നേട്ടങ്ങളും ദൈവിക ഭാവങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമായ സ്വാർത്ഥത മുറ്റിയ ഭൗതിക സുഖങ്ങളും മനുഷ്യവ്യക്തികളെ എന്നും അഭിരമിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിത്യജീവനെ ലക്ഷ്യമാക്കിയുള്ള വിശുദ്ധമായ ആത്മീയ ജീവിതം സ്വായത്തമാക്കുവാൻ ദൈവസഹായം

കൂടിയേതീരു. അതുകൊണ്ടാണ് ഈശോ നമുക്കുവേണ്ടി നടത്തിയ പ്രാർത്ഥന യുഗാന്ത്യത്തോളം അനുസ്മൃതം തുടരണമെന്ന് ആദ്ധ്യാത്മിക പിതാക്കന്മാർ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. അവരെ സത്യത്താൽ വിശുദ്ധീകരിക്കണമെന്നും അങ്ങയുടെ വചനമാണ് സത്യം (യോഹ 17:17-18) എന്നുമുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ “വിശുദ്ധീകരിക്കുക” എന്ന പദത്തിന് ഗ്രീക്കിൽ ഹാഗിയാത്സോൺ (hagiazon) എന്ന വാക്കാണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. പല ഇംഗ്ലീഷ് വിവർത്തനങ്ങളിലും ഈ ഗ്രീക്ക് പദത്തിന് consecration (അഭിഷേകം) എന്നാണ് നൽകിയിരിക്കുന്നത്. അഭിഷേകവും (consecration) ദൈവാത്മാവും തമ്മിൽ അഭേദ്യമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവാണ് വചനമാകുന്ന സത്യത്തിൽ ഒരാളെ അഭിഷേകം ചെയ്യുന്നത്.

ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യൻ എപ്രകാരം ജീവിക്കണമെന്ന് ദൈവം വെളിപ്പെടുത്തിയത് മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത സ്വപുത്രനിലൂടെയാണ്. വചനമാകുന്ന ദൈവത്തിന്റെ കല്പനകളും ജീവിത മാതൃകയും നമുക്ക് പാലിക്കുവാനും അനുവർത്തിക്കുവാനും ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവിന്റെ സഹായം കൂടിയേതീരു (യോഹ 14:26). അതുകൊണ്ടാണ് 2 തെസ 2:13 ഇപ്രകാരം പറയുന്നത്: “... സഹോദരങ്ങളേ ആത്മാവു മുഖേനയുള്ള വിശുദ്ധീകരണത്താലും സത്യത്തിലുള്ള വിശ്വാസത്താലും രക്ഷയ്ക്കുള്ള ആദ്യഫലമായി നിങ്ങളെ ദൈവം തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു.”

3. യോഹ 17:20-26, ശിഷ്യരിലൂടെ വിശ്വാസത്തിലേക്ക് വരുന്നവർക്കുവേണ്ടി

പിതാവിനോടുള്ള ഈശോയുടെ പ്രാർത്ഥന തുടരുകയാണിവിടെ. ശിഷ്യർക്കുവേണ്ടി മാത്രമല്ല അവരുടെ വചനപ്രഘോഷണ ദൗത്യത്തിലൂടെ വിശ്വാസത്തിലേക്കു വരുന്നവർക്കുവേണ്ടിക്കൂടി ഈശോ ഇപ്പോൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. പിതാവ് പുത്രനെ ഏൽപ്പിച്ച ദൗത്യം പുത്രൻ ശിഷ്യരെ ഏൽപ്പിക്കുന്നതായി പതിനെട്ടാമത്തെ വചനം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. “അങ്ങ് എന്നെ ലോകത്തിലേക്ക് അയച്ചതുപോലെ ഞാനും അവരെ ലോകത്തിലേക്ക് അയച്ചിരിക്കുന്നു” (യോഹ 17:18). യോഹ 17:20-26 ന്റെ കേന്ദ്രമായി നിൽക്കുന്ന ആശയം “ഐക്യം” എന്നതാണ്. ഈശോമിശിഹായിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ ഒന്നായിരിക്കണമെന്നാണ് അവിടുന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. പതിനൊന്നാമത്തെ വചനത്തിൽ ശിഷ്യർ ഒന്നായിരിക്കേണ്ടതിനായി ഈശോ പ്രാർത്ഥിച്ചതാണ്. പിതാവും പുത്രനും ഒന്നായിരിക്കുന്നതുപോലെ അതായത്, അവരുടെ കൂട്ടായ്മയുടെ മാതൃകയിലായിരിക്കണം ശിഷ്യർ പരസ്പരം ഒന്നായിരിക്കേണ്ടത്.

യോഹന്നാൻ സുവിശേഷകന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ മൂന്നു കാര്യങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടായ്മയിൽ അനിവാര്യമാണ്:

1. ദൈവിക ശക്തിയാണ് ഈ കൂട്ടായ്മയുടെ അടിസ്ഥാനം. ഈശോമിശിഹായിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരുടെ ശക്തികേന്ദ്രം പിതാവായ ദൈവമാണ്. മാനുഷിക ബുദ്ധിയിലോ, ഭൗതിക ശക്തിയിലോ ആശ്രയിച്ചാൽ കൂട്ടായ്മ ശിഥിലമാകും. പിതാവ് പുത്രന് നൽകിയിരിക്കുന്ന മഹത്വം പുത്രൻ അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കും നൽകിയിരിക്കുന്നു എന്നാണ് 22-ാമത്തെ വചനം പറയുന്നത്. പിതാവിന്റെ മഹത്വം നിത്യമായി ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യനാണ് എന്ന് നാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. വിശ്വസിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടായ്മയ്ക്ക് ഒരു ലക്ഷ്യമുണ്ട്. അത് നിത്യജീവനാണ്. അഥവാ ദൈവത്തിലെത്തിച്ചേരാനുള്ള കൂട്ടായ യത്നമാണ്. ദൈവികമായ ഈ ലക്ഷ്യവും അതിലേക്ക് നിശ്ചയദാർഢ്യത്തോടുകൂടിയുള്ള പ്രയാണവുമാണ് ക്രൈസ്തവ കൂട്ടായ്മയെ മറ്റ് ലൗകിക കൂട്ടായ്മകളിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമാക്കുന്നത്.

2. വിശ്വസിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടായ്മയ്ക്ക് ലംബവും തിരശ്ചീനവുമായ മാനങ്ങളുണ്ട്. ലംബമാനമടങ്ങിയിരിക്കുന്നത് ദൈവപിതാവിനോടും അവിടുത്തെ പുത്രനോടുമുള്ള വിശ്വസിക്കുന്നവരുടെ ആഴമായ ബന്ധത്തിലാണ്. ഇത്തരമൊരു ബന്ധത്തിന് സഹായിക്കുന്ന താകട്ടെ പരിശുദ്ധാത്മാവും. തിരശ്ചീനതലത്തിൽ സഹോദരനോടും സഹോദരിയോടുമുള്ള ഒരുവന്റെ സ്നേഹജന്യമായ പ്രവർത്തികളാണ് പ്രധാനം. അതുകൊണ്ടാണ് പരസ്നേഹത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ച് ഈശോ പലവുരു ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നത് (യോഹ 13:34-35; 15:12-17; 1 യോഹ 1:7).

3. ഈശോമിശിഹായിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ ലോകത്തെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന വിധത്തിൽ മാതൃകാപരവും ഉദാത്തവുമായിരിക്കണം വിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടായ്മ (1 യോഹ 1:3.6.7). യുഗാന്ത്യത്തിൽ ദൈവത്തോടുകൂടിയായിരിക്കണമെന്ന ലക്ഷ്യമുള്ള സമൂഹത്തിന് ഈശോമിശിഹായുടെ ജീവിതംതന്നെയാണ് മാർഗ്ഗരേഖ. സ്വർഗ്ഗതുല്യമായ നിസാർത്ഥതയും കറകളഞ്ഞ പരസ്നേഹവും വിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടായ്മയുടെ അടിസ്ഥാന നിയമങ്ങളായിരിക്കണം. ശിഷ്യന്റെ ഭാഗധേയം മിശിഹായോടുകൂടി ആയിരിക്കുക എന്നതാണ്. ഈശോമിശിഹായോടു കൂടിയായിരിക്കുക എന്നാൽ അവിടുത്തെ പിതാവിനോടുകൂടിയായിരിക്കുക എന്നതാണ് (യോഹ 17:24). ഈ ലോകത്തിൽ ഈശോയുടെ കല്പനകളനുസരിച്ച് ജീവിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടായ്മ നിത്യതയിൽ പിതാവിനോടും പുത്രനോടും പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടുമുള്ള ഐക്യത്തിൽ എന്തെന്നുമായിരിക്കും. ഈ പ്രത്യേക നിറഞ്ഞ വിശ്വാസത്തിലേക്കാണ് യോഹന്നാൻ സുവിശേഷകൻ നൂറുമാരെ കൈമാറിയിട്ടുള്ളതെന്നു പറയാം.

ഫാ. മാർട്ടിൻ പറപ്പള്ളിയാത്ത്

സ്നേഹാരുവികളുടെ സംഗമം

ക്രിസ്തീയ ആത്മീയതയുടെ അടിത്തറയെന്തെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്ന സുവിശേഷഭാഗമാണ് ഇന്നത്തെ വിചിന്തനത്തിന് ആധാരമായുള്ളത്. ഇന്നത്തെ ലേഖനഭാഗത്തിലൂടെയും നാം മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ഈ ആശയം തന്നെയാണ്. കൂട്ടായ്മയാണ് ആ അടിത്തറ. ഈശോയുടെ പുരോഹിത പ്രാർത്ഥന എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന പ്രാർത്ഥനയുടെ അവസാനഭാഗമാണിത്. ഈശോ തന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന സകലർക്കുംവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. പ്രാർത്ഥനയുടെ വിഷയമാകട്ടെ, തന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ ഒന്നായിരിക്കണം.

ദേശമംഗലം രാമകൃഷ്ണന്റെ മനോഹരമായ ഒരു കവിതയിലെ രണ്ടുവരികൾ ഓർമ്മിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും.

“ഒരു തണൽക്കൊണ്ടൊരു
മഹാസങ്കടത്തിൻ കിതപ്പകറ്റാം
അതിനാൽ
ഇനിയുമൊരു തൈ നടും!!”

അപരനിലേക്ക് നീണ്ടുചെല്ലുന്ന നമ്മുടെ കരശാഖയെ കവിത ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. അപരനിലേക്ക് നീളുന്നതാണ് ജീവിതമെന്നും, അവനെ ചുറ്റിവരിഞ്ഞ് ജീവിതത്തോടു ചേർത്തുനിർത്തുന്നതാണ് ക്രിസ്തീയ ആത്മീയതയുടെ കാതലെന്നും സുവിശേഷഭാഗം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

‘Existence is Co-Existence’, ‘Social we’ തുടങ്ങിയ ദാർശനിക പരിസരങ്ങൾ മുളപൊട്ടുന്നത് സുവിശേഷത്തിൽനിന്നു തന്നെയാണ്.

പുറസംസ്കൃതി (Collective Culture)

പുറസംസ്കൃതിയെക്കുറിച്ചുള്ള ധാരാളം ചർച്ചകൾ ഇന്നിന്റെ പ്രത്യേകതയാണ്. മനുഷ്യസംസ്കാരത്തിന്റെ സവിശേഷതകളിലൊന്ന് ഈ പുറസംസ്കൃതിയാണ്. മതത്തിലും, രാഷ്ട്രീയത്തിലും, ദേശഭാവനകളിലും, ഉത്സവങ്ങളിലും ആഘോഷങ്ങളിലും ഈ പുറസംസ്കൃതി കാണാം. ഈ പുറത്തിൽനിന്ന് മുമ്പോട്ടുസഞ്ചരിക്കുമ്പോഴാണ് നാം 'കൊയ്നോനിയ'യിൽ എത്തുന്നത്. എല്ലാവരും ഒന്നായിരിക്കുന്നത് 'കൊയ്നോനിയ'യിൽ ആണ്. അതാണ് ക്രിസ്തീയ കൂട്ടായ്മ. പുറത്തിൽ എല്ലാവരും ഒന്നിച്ചുണ്ടെങ്കിലും ചിന്തയിലും പ്രവർത്തനങ്ങളിലും ഒരുമ ഉണ്ടാവണമെന്നില്ല. ഒന്നിച്ചുള്ളവരെല്ലാം ഒരുമയിൽ ആവണമെന്നില്ലല്ലോ.

നമ്മുടെ ഒന്നിച്ചുകൂടലുകളും പ്രാർത്ഥനാവേളകളും ഒരു കൂട്ടത്തിന്റെ ആവിഷ്കരമല്ല; മറിച്ച്, മനസ്സുകളുടെ ചേർത്തിരിപ്പിന്റെ സ്വർഗ്ഗീയ നിമിഷങ്ങളാണ്. ഒന്നാകാൻ വേണ്ടിയിട്ടാണ് യേശുവിന്റെ പ്രാർത്ഥന. പുറത്തിൽ നിന്ന് പകർന്നു നൽകുന്ന സ്നേഹത്തിലേക്കു വളരാൻ സുവിശേഷം നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

കൊയ്നോനിയ

വിശ്വാസത്തേയും ജീവിതത്തേയും വിശദീകരിക്കാൻ ഇതിനേക്കാൾ മനോഹരമായ മറ്റൊരു പദം കണ്ടെത്തിയെന്നു വരില്ല. കാരണം കൊയ്നോനിയയ്ക്ക് രണ്ടുതലങ്ങളുണ്ട്. ഈ രണ്ടുതലങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള പാരസ്പര്യമാണ് ഇതിനെ സുന്ദരമാക്കുന്നത്.

1. ഇത് ദൈവത്തോടുള്ള ഒന്നിപ്പാണ്
2. ഇത് സഹജീവികളോടുള്ള ഒന്നിപ്പാണ്

ദൈവത്തോടും സഹജീവികളോടും ഒന്നായിരിക്കുക എന്നതാണ് യേശുവിന്റെ പ്രാർത്ഥനാവിഷയങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടത് എന്നതും ശ്രദ്ധേയം. സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവേ എന്നുവിളിക്കുമ്പോഴും ഈ പാരസ്പര്യമാണല്ലോ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ക്രിസ്തീയ ദൈവശാസ്ത്രത്തിന്റെ അടിത്തറയായ ത്രിത്വൈക ദൈവത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മ മുതൽ അന്ത്യനാളുകൾക്കുശേഷം സകലരും പിതാവായ ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു വാഴ്ത്തുന്നിടമായ സ്വർഗ്ഗരാജ്യംവരെ കൂട്ടായ്മയുടെ സൗന്ദര്യത്തെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

* വീട്/കുടുംബം, അതൊരുപറ്റമോ കൂട്ടമോ അല്ല. മറിച്ച്, കൊയ്നോനിയയാണ്. ചിലപ്പോഴെങ്കിലും അതൊരു വെറും

കൂട്ടമായി നമുക്ക് അനുഭവപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ദൈവാനുഭവത്തിന്റെ വഴികളെ നാം അടച്ചുകളഞ്ഞുവെന്നു തന്നെയാണ് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്.

* വെറും കൂട്ടത്തിന്റേ/പറ്റത്തിന്റെ ആവിഷ്കാരം മാത്രമായാണ് കുർബാനയേയും മറ്റു പ്രാർത്ഥനാ വേളകളേയും നാം മനസ്സിലാക്കുന്നതെങ്കിൽ അതിനേക്കാൾ പിഴവ് മറ്റെന്തിനുണ്ട്? “ഒരുമയോടീ ബലിയർപ്പിക്കാം” എന്ന് നാം വെറുതെ പാടുന്നതല്ലല്ലോ! അത് ഹൃദയം ചേർത്തുവയ്ക്കാൻനിരന്തരം പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഉണർത്തു പാട്ടുകൂടിയാണ്.

‘പറ്റസംസ്കൃതിയിൽനിന്ന് ഉറ്റസംസ്കൃതിയിലേക്ക്’

സുവിശേഷമൂല്യം ഉറ്റസംസ്കൃതിയുടേതാണ്. ഉറ്റവരുടെ കൂട്ടായ്മ ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കുന്നത് നാമെല്ലാവരും ഈയൊരു തലത്തിൽ എത്തണമെന്നതിനാലാണ്. “നാം ഒന്നായിരിക്കുന്നതുപോലെ അവരും ഒന്നായിരിക്കുന്നതിന്” എന്ന യേശുവിന്റെ പ്രാർത്ഥന സൂചിപ്പിക്കുന്നതും ഈ തലത്തെക്കുറിച്ചാണ്. ഉറ്റസംസ്കൃതിയുടെ ദൈവികമാതൃകയാണ് ത്രിത്വൈകദൈവകൂട്ടായ്മ. നമ്മുടെ എല്ലാപ്രാർത്ഥനകളും ആരംഭിക്കുന്നത് ത്രിത്വൈകദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു കൊണ്ടാണല്ലോ. എല്ലാ പ്രാർത്ഥനകളുടെയും ആത്മീയലക്ഷ്യവും ഈ കൂട്ടായ്മയിലേക്ക് വളരുക എന്നതുതന്നെയാണ്.

കൊയ്നോനിയുടെ അടിസ്ഥാനസ്നേഹം

സ്നേഹത്തിൽ ഒന്നായിരിക്കുക എന്നതാണ് ഈശോയുടെ പുരോഹിതപ്രാർത്ഥനയിലെ സാരാംശങ്ങളിലൊന്ന്. ഈ സുവിശേഷ സാരാംശത്തെ കണ്ടുകൊണ്ടാണ് സ്നേഹം സർവ്വോത്കൃഷ്ടം എന്ന് വി. പൗലോസ് പറയുന്നത്. സ്നേഹാരുവികളായി നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ രൂപപ്പെടുത്തണം. ജീവജലത്തിന്റെ അരുവികൾ ഒഴുക്കേണ്ടവരാണ് ഓരോ ക്രിസ്ത്യാനിയും. ഈ ജീവജലത്തിന്റെ അരുവി സ്നേഹത്തിന്റെ അരുവി തന്നെയാണ്. അരുവികളാണല്ലോ വലിയ പുഴകളായി മാറുന്നത്. സഭ സ്നേഹത്തിന്റെ പുഴയായി മാറുന്നത് നമ്മളും, കുടുംബവും സമൂഹവുമൊക്കെ സ്നേഹത്തിന്റെ അരുവികളായി, ചാലുകളായി, തോടുകളായി, പുഴകളായി മാറുമ്പോഴാണ്.

- * സ്നേഹാരുവികളായി മാറാം
- * അരുവികൾ ചുറ്റിവളഞ്ഞൊഴുകുന്ന ഐശ്വര്യത്തിന്റെ സ്വർഗ്ഗീയദീപുകളാകട്ടെ നമ്മുടെ കുടുംബം.

ഡോ. ടോം ഓലിക്കരോട്ട്

പുതിയ നിയോഗങ്ങളുടെ തീരങ്ങളിലേക്ക്

മർക്കോ 16:14-20

14 പിന്നീട്, അവർ പതിനൊന്നുപേർ ഭക്ഷണത്തിനിരിക്കുമ്പോൾ, അവൻ അവർക്കു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ഉയിർപ്പിക്കപ്പെട്ടതിനുശേഷം തന്നെ കണ്ടവരെ വിശ്വസിക്കാത്തതു നിമിത്തം അവരുടെ വിശ്വാസരാഹിത്യത്തെയും ഹൃദയ കാഠിന്യത്തെയും അവൻ കുറ്റപ്പെടുത്തി.

15 അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ ലോകമെങ്ങും പോയി, എല്ലാ സൃഷ്ടികളോടും സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുവിൻ.

16 വിശ്വസിച്ചു സ്നാനം സ്വീകരിക്കുന്നവൻ രക്ഷിക്കപ്പെടും; വിശ്വസിക്കാത്തവൻ ശിക്ഷിക്കപ്പെടും.

17 വിശ്വസിക്കുന്നവരോടുകൂടെ ഈ അടയാളങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കും: അവർ എന്റെ നാമത്തിൽ പിശാചുക്കളെ

ബഹിഷ്കരിക്കും. പുതിയ ഭാഷകൾ സംസാരിക്കും.

18 അവർ സർപ്പങ്ങളെ കൈയിലെടുക്കും. മാർകമായ എന്തു കൂടിച്ചാലും അത് അവരെ ഉപദ്രവിക്കുകയില്ല. അവർ രോഗികളുടെമേൽ കൈകൾ വയ്ക്കും; അവർ സുഖംപ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യും.

19 കർത്താവായ യേശു അവരോടു സംസാരിച്ചതിനുശേഷം, സ്വർഗത്തിലേക്കു സംവഹിക്കപ്പെട്ടു. അവൻ ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്ത് ഉപവിഷ്ടനായി.

20 അവർ എല്ലായിടത്തും പോയി പ്രസംഗിച്ചു. കർത്താവ് അവരോടുകൂടെ പ്രവർത്തിക്കുകയും അടയാളങ്ങൾകൊണ്ടു വചനം സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

സുവിശേഷങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വിവരണ ചാതുരികളുള്ളവർ. മർക്കോസിന്റെ സുവിശേഷമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് ബൈബിൾ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ ("the narrator among the evangelists") എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. നസ്രായന്റെ ഉത്ഥാനത്തിന്റെ ഏറ്റവും ഊഷ്മളമായ സാക്ഷ്യവും സംശയമന്വേ വി. മർക്കോസിന്റേതാകാം. കാരണം ഉത്ഥാന സംഭവത്തോട് അടുത്ത കാലഘട്ടത്തിൽ (എ.ഡി. 55-65) രചന പൂർത്തിയായി എന്നതുതന്നെ. മർക്കോസിന്റെ ഉത്ഥാനവിവരണങ്ങളുടെ ഉപസംഹാരം എന്ന

ഇന്നത്തെ വചനഭാഗത്ത് നാം കാണുന്നത്; 1). ഉത്ഥാനത്തിന്റെ നക്ഷത്രശോഭയുള്ള പ്രഭാതത്തിനുശേഷവും ഉള്ളിൽ അവിശ്വാസത്തിന്റെ ഇരുട്ടുമായി കഴിയുന്ന ശിഷ്യരെ വിരുന്നിന്റെ പ്രകാശത്തിലേക്കുള്ള ക്ഷണം 2) ഉള്ളിൽ തെളിഞ്ഞ വിശ്വാസവിളക്കുമേന്തി ലോകത്തിന്റെ അതിരുകളിലേക്ക് അവരെ നിയോഗിക്കൽ 3) മനുഷ്യാവതാര രഹസ്യത്തിന്റെ പരിസമാപ്തിയായ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം എന്നിവയാണ്.

1) മരണത്തെക്കാൾ തണുത്ത അവിശ്വാസം (16:14)

നസ്രായൻ എപ്പോഴായിരിക്കും ഏറ്റവും അധികം ദുഃഖിതനായിരിക്കാൻ സാധ്യത? യൂദാസിന്റെ വഞ്ചനയായിരിക്കുമോ, അതോ പത്രോസിന്റെ തള്ളിപ്പറച്ചിലോ, അതുമല്ലെങ്കിൽ അതികഠിനമായ പീഡാസഹനങ്ങളോ? യേശുവിനെ ഏറ്റവും ദുഃഖിപ്പിച്ചത് ഇതൊന്നും ആയിരിക്കില്ല. മരണത്തിന്റെ തണുത്ത രാത്രികളെ ജയിച്ച് ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുക എന്ന തന്റെ വാക്കനുസരിച്ച് കൺമുനിൽ പലതവണ വന്നിട്ടും അവൻ മരണത്തെ മറികടന്നു എന്ന സത്യത്തെ വീണ്ടും വീണ്ടും തിരസ്കരിച്ച ശിഷ്യരുടെ വിശ്വാസരഹിതമായ കഠിന ഹൃദയമായിരിക്കും ഉത്ഥിതന്റെ ഹൃദയത്തെ ഏറ്റവും അഗാധമായി പിളർന്നത്, ഒരു പക്ഷേ, തിരുവിലാവ് പിളർന്ന മൽക്കുസിന്റെ കുന്തമുനയെക്കാളും ആഴത്തിൽ. അപ്പോൾ, ഉത്ഥാനത്തിനുശേഷവും ഉയിർക്കാത്ത ശിഷ്യരെ തേടിയാണ് യേശു എത്തുന്നത്.

ശിഷ്യരുടെ അവിശ്വസ്തയേയും ഹൃദയകാഠിന്യത്തെയും പരിഹരിക്കാൻ ഉത്ഥിതൻ കടന്നുവരുന്നത് പതിനൊന്ന് പേരും മാത്രമായ പെസഹായുടെ സായാഹ്നത്തിനുതുല്യമായ ഭക്ഷണമേശയിലേയ്ക്കാണ്. ഇതുപോലെ ഒറ്റ ഭക്ഷണമേശയിൽ നിന്നാണ് അവിടുന്ന് സഹനത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും ഗത്സമനിയിലേയ്ക്കും കാൽവരിയിലേക്കും കല്ലറയുടെ ഇരുട്ടിലേക്കും കടന്നുപോയത്. ഉത്ഥാനത്തിന്റെ പ്രകാശപൂരിതമായ ദിവസം വീണ്ടും അവിടുന്ന് ശിഷ്യരെ തേടിവരുന്നത് ഭക്ഷണമേശയിലവർ ഒരുമിച്ച് കൂടിയിരിക്കുമ്പോഴാണ്. സുന്ദരമായൊരു വ്യാഖ്യാന സാധ്യതയുണ്ടിവിടെ. ഉത്ഥിതനെ ഇനിമേൽ ശിഷ്യസമൂഹം കണ്ടുമുട്ടാൻ പോകുന്ന സ്ഥലത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സൂചനയിവിടെ കാണാം. അപ്പസ്തോലിക മേശയ്ക്കരികിൽ - ദിവ്യകാരുണ്യ മേശയ്ക്കരികിലാണ് ശിഷ്യരിനിമേൽ ഉത്ഥിതനെ കാണുന്നതും അനുഭവിക്കുന്നതും. ലൂക്കാ സുവിശേഷം 24-ാം അധ്യായത്തിൽ വിവരിക്കുന്ന എമ്മാവൂസ് സംഭവത്തിലും ഉത്ഥിതനായ യേശു സ്വയം വെളിപ്പെടുത്തിയത് അത്താഴമേശയിൽ വെച്ചായിരുന്നല്ലോ (ലൂക്കാ 24:31-35).

ശിഷ്യരുടെ അത്താഴമേശയ്ക്കരികിലേക്ക് കടന്നുവന്ന യേശു അവരെ കുറ്റപ്പെടുത്തി എന്നാണ് സുവിശേഷകൻ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. “കുറ്റപ്പെടുത്തുക” എന്ന് ഇവിടെ പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഗ്രീക്ക് പദം ‘ഒനെയ്ദീസൊ’ എന്നാണ്. വെറുതെ കുറ്റപ്പെടുത്തുക എന്നല്ല യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ വാക്കിന്റെ അർത്ഥം മറിച്ച് ‘തെറ്റ് തിരുത്തലിലേക്ക്, മാനസാന്തരത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്ന ശാസന’ എന്നാണ് യഥാർത്ഥ അർത്ഥം. 1 തിമോത്തി 3:7, ഹെബ്രായർ 10:33 എന്നീ ഭാഗത്ത് ഈ അർത്ഥത്തിൽ ഈ പദം ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ ഉത്ഥിതൻ ശിഷ്യരെ ശാസിക്കുന്നത് അവരുടെ രണ്ട് പരാജയങ്ങളെ പ്രതിയാണ്. 1). അവിശ്വാസം (അവിസ്തിയാ), 2). ഹൃദയകാഠിന്യം (സ്ക്ലറോക്ലാർഡിയാ) വേദപുസ്തകത്തിന്റെ താളുകളിൽ നാം കണ്ടെത്തുന്ന കഠിന പാപങ്ങളുടെ പട്ടികയിൽ മുൻപന്തിയിലുള്ളവയായിരുന്നു അവിശ്വാസവും ഹൃദയകാഠിന്യവും. ദൈവത്തിന്റെ നിരന്തരസാന്നിധ്യത്തെയും ശക്തിയേയും അവിശ്വസിക്കാനും അവിടുത്തെ സ്വരത്തിനുനേരെ ഹൃദയം അടയ്ക്കുവാനുമുള്ള പ്രലോഭനം മനുഷ്യവംശത്തെ അതിന്റെ പരിണാമഗതിയിൽ എന്നും നിഴൽപോലെ പിൻതുടരുന്നു എന്ന യഥാർത്ഥ്യം നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ് ഈ വചനഭാഗം. അവിശ്വാസത്തിന്റെയും ഹൃദയകാഠിന്യത്തിന്റെയും വർത്തമാനകാല ഉദാഹരണങ്ങൾ നമുക്ക് ചുറ്റും ഇന്ന് നിരവധിയാണ്. കോവിഡ് 19 മഹാമാരിയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ നിരീശ്വരവാദികൾ മാത്രമല്ല വിശ്വസികളെന്ന് പുറമെ അവകാശപ്പെട്ടിരുന്നവർപോലും ദൈവത്തെ അവിശ്വസിക്കുന്നു. ‘മാസായും മെരിബായും’ (ഇസ്രായേൽ ജനം കർത്താവ് നമ്മുടെ മദ്ധ്യേ ഉണ്ടോ എന്ന് ചോദിച്ച് അവിടുത്തെ പരീക്ഷിച്ച സ്ഥലം 17:7) ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്ന കാലമാണിത്. ആത്മീയ മനുഷ്യരെ എന്നും വേട്ടയാടിയ അവിശ്വാസത്തെയും, ഹൃദയകാഠിന്യത്തെയും തിരുത്തുന്ന ഭാഗം എന്നതുകൊണ്ട് സഭാപിതാവായ വി. ജെറോം “ആദിമസഭയുടെ മതബോധന അദ്ധ്യായം” - എന്നാണ് ഈ വചനഭാഗത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. ഉത്ഥാനത്തിന്റെ പുലരികളിലേക്ക് വിശ്വാസത്തിന്റെ മിഴിതുറക്കാത്തവരെ ക്ഷണിക്കുന്നതാണ് ഈ വചനഭാഗത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം.

2. പുതിയ നിയോഗങ്ങളുടെ തീരങ്ങളിലേക്ക് (16:15-16)

ശിഷ്യരുടെ അവിശ്വാസത്തിന്റെയും ഹൃദയകാഠിന്യത്തിന്റെയും ക്ഷതങ്ങൾ സുഖപ്പെടുത്തിയ യേശു അവരെ പ്രേഷിതതീരങ്ങളിലേക്ക് നിയോഗിക്കുകയാണ്. “അഹാ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നവരുടെ പദങ്ങൾ എത്ര സുന്ദരം.” റോമ 10:14-15, മത്തായി 18:16-20, യോഹ 20:19-23, ലൂക്കാ 24:36-49, നടപടി 11:6-8 എന്നിവിടങ്ങളിൽ

വിവരിക്കുന്ന പ്രേഷിത ദൗത്യമേൽപിക്കുന്നതുമായി ഈ പാഠഭാഗത്തിന് നല്ല സാമ്യവുമുണ്ട്. സുവിശേഷത്തിന്റെയും സഭയുടെയും രണ്ട് പ്രധാന പ്രത്യേകതകൾ ഉത്ഥിതൻ ഭരമേൽപ്പിച്ച ഈ പ്രേഷിതനിയോഗത്തിൽ വെളിപ്പെടുന്നുണ്ട്. “നിങ്ങൾ ലോകമെങ്ങും പോയി എല്ലാ സൃഷ്ടികളോടും പ്രസംഗിക്കുവിൻ” (മർക്കോ 16:15). സുവിശേഷം എല്ലാ രാജ്യങ്ങളോടും ജനതകളോടും പ്രഘോഷിക്കപ്പെടാനുള്ളതാണ്. സാർവ്വത്രികവും സർവ്വാശ്ലേഷിയുമായ സുവിശേഷത്തിന്റെയും സഭയുടെയും മുഖമാണ് ഇവിടെ അനാവൃതമായത്. രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ച സഭാപിതാവ് രക്തസാക്ഷിയായ വി. ജസ്റ്റിൻ ഇതിനെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപ്പോളജിയിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു: "A band of twelve went forth from Jerusalem and they were all common people, not trained, in speaking ; but by the power of God they transferred to every race of human kind to form a universal family of mankind."

3. വരദാനങ്ങളുടെ കൃപാകാലം (16:17-18)

അപ്പസ്തോലികപ്രഘോഷണത്തിന്റെ ആദിമകാലത്തെ “വരദാനങ്ങളൊഴുകിയ കൃപാകാലം” എന്നായിരിക്കും ഏറ്റവും മനോഹരമായി വിശേഷിപ്പിക്കാനാകുന്നത്. വിശ്വസിക്കുന്നവരുടെ കൂടെ അടയാളങ്ങളും അത്ഭുതങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കും എന്നാണ് ഉത്ഥിതന്റെ വാഗ്ദാനം. ഇന്ന് കരിസ്തോളിക് വരങ്ങളുടെ ഉപയോഗവും ദുരുപയോഗവും മുഖ്യധാരയിൽ ചർച്ചാവിഷയമായിരിക്കുന്നതിനാൽ സഭയിൽ കരിസ്തോളിക് വരങ്ങളുടെ സ്ഥാനവും സാംഗത്യവും മനസ്സിലാക്കുന്നത് കാലികപ്രസക്തിയുള്ളതാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ അവയുടെ പ്രസക്തി സുവിശേഷകൻതന്നെ 16:20 ൽ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. “കർത്താവ് അടയാളങ്ങൾകൊണ്ട് വചനം സ്ഥിരീകരിച്ചിരുന്നു.”

സുവിശേഷ പ്രഘോഷണത്തിന്റെ ആദിമനൂറ്റാണ്ടിൽ വചനം സ്ഥിരീകരിക്കാനാണ് അടയാളങ്ങൾ പ്രാവർത്തികമാക്കപ്പെട്ടത്. വിശ്വാസിയുടെ കൂട്ടായ്മയിൽ എന്നതിനേക്കാൾ കർത്താവിനെ അറിയാത്തവരിൽ സുവിശേഷത്തിന്റെയും അപ്പസ്തോലിക സമൂഹത്തിന്റെയും ആധികാരികതയുടെ തെളിവായാണ് അത്ഭുതപ്രവർത്തികൾ നടന്നത്. പ്രസംഗിക്കപ്പെട്ട വചനം സ്ഥിരീകരിക്കുക, മാനസാന്തരത്തിലേക്ക് നയിക്കുക ഇവയായിരുന്നു അടയാളങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ. ആദിമസഭയിൽ വരദാനങ്ങളൊഴുകിയ കൃപാകാലത്തെക്കുറിച്ച് മഹാനായ വി. ഗ്രിഗറി പറയുന്നു: "Is it my bretheren, because we do not have these signs that you do not believe? these were needed at the Church's begining; the new faith needed to be nourished by miracles to grow. But true life cannot be obtained by means of these outward signs by those who perform them."

4. പിതാവിന്റെ വലതുഭാഗത്തേക്ക് (മർക്കോസ് 16:19-20)

മനുഷ്യാവതാര രഹസ്യത്തിന്റെ പരിസമാപ്തി എന്നാണ് സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തെ സഭാപിതാക്കൾ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. യേശുവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിലൂടെ നമ്മുടെ മനുഷ്യപ്രകൃതി സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് ഉയർത്തപ്പെട്ടു എന്നാണ് മഹാനായ വി. ലിയോ പറയുന്നത്. സഭാപിതാവായ വി. ഇരണേവൂസ് സ്വർഗ്ഗാരോഹണരഹസ്യത്തെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങനെയാണ് പഠിപ്പിക്കുന്നത്. The ascension confirms what had been spoken by the prophet "The Lord said to my Lord, sit thou on my right hand" (Ps 110:1). Thus the God who was announced by prophets is the same God who is celebrated in the Gospels, worshipped and loved as the centor of heaven and earth."

യേശുവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തെ സൂചിപ്പിക്കാൻ അതലൊഫത്തേ എയിസ് ഹ്യൂറാനോൺ (has taken up to heaven) എന്നാണ് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. ഇവിടെ പുത്രന്റെ പരിത്രാണപ്രവർത്തികൾക്ക്, കുരിശോളമെത്തിയ അനുസരണത്തിന് പിതാവ് നൽകിയ അംഗീകാരമായി അനലംഫത്തെ - എടുക്കപ്പെട്ടു എന്ന പ്രയോഗത്തെ മനസ്സിലാക്കാം. ഭൂമി കണ്ട ഏറ്റവും സുരഭില യാഗമായി പുത്രനെ പിതാവ് സ്വീകരിച്ചു എന്ന് അർത്ഥം. ഇവിടെ വളരെ പ്രസക്തമായ വസ്തുത, മിശിഹാരഹസ്യങ്ങളുടെ ധ്യാനത്തിൽ ഏറ്റവും ചെറിയ പരിഗണന സാധാരണ നൽകുന്നത് സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിനാണ് എന്നതാണ്. സത്യത്തിൽ ബൈബിൾ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തെ "the climatic and crowining event of Jesus' exultation and the necessary precursor of his continuing work through the

Spirit and Church." എന്നാണ് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. യേശുവിന്റെ സ്വർഗാരോഹണത്തിന് മുമ്പ് സുപ്രധാനമായ സാംഗത്യങ്ങൾ കണ്ടെത്താം. 1. സ്വർഗാരോഹണം യേശുവിനെ എല്ലാ യുഗങ്ങളെയും ശക്തികളെയും ഭരിക്കുന്ന രാജാവായി അവരോധിക്കലാണ് (എഫേ 1:20-21), 2. കരുണയുടെയും കൃപാവരത്തിന്റെയും സിംഹാസനത്തെ സമീപിക്കാൻ നമ്മെ യോഗ്യരാക്കുന്നു (ഹെബ്രോ 4:14-16), 3. അവിടുത്തെ പുനരാഗമനത്തെ പ്രത്യാശയോടെ കാത്തിരിക്കാൻ നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു (നടപടി 1:11).

ഫാ. മാത്യു തെക്കേമുറി

ഉത്ഥിതന്റെ യാത്രാമൊഴി

“നിങ്ങൾ ലോകമെമ്പാടും പോയി സകലസൃഷ്ടികളോടും സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുവിൻ” (മർക്കോ 16:15). ഉത്ഥിതന്റെ യാത്രാമൊഴിയാണിത്. അവന്റെ സ്നേഹകല്പനയാണിത്. തന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന എല്ലാ ജനതകൾക്കുമുള്ള ആഹ്വാനമാണിത്. അതിനാൽത്തന്നെ അവന്റെ സുവിശേഷത്തിന്റെ സാക്ഷിയാവുക എന്നത് ഏതൊരു ക്രിസ്ത്യാനിയുടെയും അവകാശവും കടമയും ആണ്. അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ സാക്ഷ്യജീവിതംകൊണ്ട് ഇന്ന് ലോകം മുഴുവനും സുവിശേഷം എത്തിച്ചേർന്നെങ്കിൽ സുവിശേഷത്തിന്റെ ചുട്ടും ചുരും ഇന്ന് കൂടുതൽ വേഗത്തിൽ കൂടുതൽ ആളുകളിലേക്ക് എത്തിച്ചേരേണ്ടത് എന്നിലൂടെയും നിന്നിലൂടെയും അവനെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ നമ്മിലോരോരുത്തരിലൂടെയും ആകണം.

സുവിശേഷത്തിന്റെ സാക്ഷ്യത്തിനായി ജീവിതം മുഴുവനും മാറ്റി വെയ്ക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. അതിന് അടിസ്ഥാനപരമായ രണ്ട് കാര്യങ്ങൾ ഉത്ഥിതൻ മുമ്പോട്ടു വെയ്ക്കുന്നു. 1). ഉയിർപ്പിക്കപ്പെട്ടവനിൽ വിശ്വസിക്കുക: സുവിശേഷപ്രഘോഷണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം ക്രിസ്തു മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉയിർപ്പിക്കപ്പെട്ടു എന്നുള്ള സത്യമാണ്. ഈ അടിസ്ഥാന വിശ്വാസസത്യം ജീവിതത്തിന്റെ പ്രമാണമായി സ്വീകരിക്കാത്തവന് സുവിശേഷത്തിന്റെ സാക്ഷിയാവുക സാധ്യമല്ല. 2). ഹൃദയകാഠിന്യം ഒഴിവാക്കുക: അവിശ്വാസംമൂലം ഉദ്ഭൂതമാകുന്ന ഹൃദയകാഠിന്യം ഒഴിവാക്കാതെ അവന്റെ സുവിശേഷത്തിന് സാക്ഷിയായി തീരുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. കേവലം അറിവിന്റെയും കപടതയുടെയും പേരിൽ അവന്റെ സുവിശേഷത്തിന്റെ പ്രഘോഷരാകുവാൻ സാധിക്കും. ആളെ കൂട്ടുവാനും അത്ഭുതങ്ങളുടെ പുകമറ സൃഷ്ടിക്കാനൊക്കെയും സാധിച്ചെന്നു വരും. അതൊന്നും സാക്ഷ്യമോ സുവിശേഷപ്രഘോഷണമോ ആകില്ല. അടുത്ത കാലത്തിനങ്ങിയ ഒരു മലയാള സിനിമ (ട്രാൻസ്) അവിശ്വാസിയുടെ സുവിശേഷപ്രഘോഷണത്തിന്റെയും അവിഹിതമായ ധനസമ്പാദനത്തിന്റെയും

ന്റെയും കഥപറയുന്നതായിരുന്നു. ഉത്ഥിതനിൽ ആഴമായ വിശ്വാസ മില്ലാതെ ജീവിക്കുന്ന നാമമാത്ര ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയും അവസ്ഥ ഇതുതന്നെയാണ്. പണത്തിനുവേണ്ടി, പേരിനുവേണ്ടി, സോഷ്യൽ സ്റ്റാറ്റസ് കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പള്ളിയിൽ പോവുകയും ക്രിസ്ത്യാനിയായി ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് അർത്ഥം നഷ്ടപ്പെട്ട ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ തന്നെയാണ്.

വിശ്വസിക്കുക, സ്നാനം സ്വീകരിക്കുക, രക്ഷ പ്രാപിക്കുക ഈ മൂന്ന് കാര്യങ്ങളാണ് നാം ഓരോരുത്തരുടെയും സാക്ഷ്യജീവിതത്തിലൂടെ സംഭവിക്കേണ്ടത്. ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്ഷയിൽ പങ്കുചേരുന്നവരുടെയെല്ലാം ജീവിതം അടയാളങ്ങൾകൊണ്ട് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കും. വിശ്വസിക്കുക: യേശു കർത്താവായെന്നത് വിശ്വസിച്ചു ഏറ്റുപറയുക, അവൻ സത്യമായും മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉയർപ്പിക്കപ്പെട്ടുവെന്ന് വിശ്വസിച്ചു ഏറ്റുപറയുക. ഇപ്രകാരം വിശ്വസിക്കുന്നവന്റെ ജീവിതശൈലി ഉത്ഥിതന്റെ ശൈലികളോട് അനുരൂപപ്പെടുന്നതായിരിക്കും. സ്നാനംസ്വീകരിക്കുക: രണ്ട് അർത്ഥത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാനാകും. 1. മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിക്കുക എന്നത് വാച്യർത്ഥത്തിലും, പ്രവൃത്തിയിലും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യം മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിക്കുക എന്ന പ്രവൃത്തി തന്നെ. 2. മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ സ്വീകരിക്കുന്ന മനോഭാവം ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ കാലങ്ങളിലും നിലപാടുകളായി, മനോഭാവമായി ഉത്ഥിതന്റെ സാക്ഷിയാവുക. മറ്റുള്ളവർക്ക് നിന്റെ ജീവിതത്തിലൂടെ ഉത്ഥിതന്റെ ശൈലി അനുഭവിച്ചറിയുന്നവനാകണം. മാമ്മോദീസായുടെ ആത്യന്തികലക്ഷ്യം രക്ഷ പ്രാപിക്കുക എന്നുള്ളതാണ്. നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ വഴിത്താരകൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ പദ്ധതികളോട് താദാത്മ്യപ്പെടുകയെന്നുള്ളതാണ്. അവൻ കരുതിയ രക്ഷയുടെ അനുഭവം സ്വന്തമാകുക. 3. അടയാളങ്ങൾ കൊണ്ട് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്ന ക്രൈസ്തവജീവിതം. വാഗ്ദാനങ്ങളിൽ വിശ്വസ്തനായവൻ അടയാളങ്ങൾകൊണ്ട് ഇന്നും ലോകത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നു. പിശാചുകളെ ബഹിഷ്കരിക്കുക, ഭാഷാവരങ്ങൾകൊണ്ട് അനുഗ്രഹിക്കുക, മാർകമായ ഉപദ്രവങ്ങളിൽനിന്ന് പരിരക്ഷിയ്ക്കുക, രോഗശാന്തി നൽകുക എന്നീ അടയാളങ്ങളിലൂടെ ഇന്നും ഉത്ഥിതന്റെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തലുകൾ അനന്ത്യതം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

- * ഉത്ഥിതന്റെ യാത്രാമൊഴി എന്റെ കണ്ണുകളിൽ നോക്കി എന്നോട് പറഞ്ഞ വാചകങ്ങളാണ്.
- * അവൻ ഉയർത്തെഴുന്നേറ്റു എന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.
- * അവന്റെ അടയാളങ്ങൾ എന്റെ കൊച്ചുജീവിതത്തിലൂടെ മറ്റുള്ളവർക്ക് അടയാളമായിത്തീരട്ടെ.

കുട്ടികളുടെ വചനവേദി

ഫാ. ജോസഫ് കൊട്ടാരത്തിൽ

ബെന്നിയുടെ സുവിശേഷപ്രഘോഷണം

ബെന്നി പ്രസാദ് എന്ന സംഗീതജ്ഞനെ നമ്മിൽ വളരെ ചുരുക്കം ആളുകൾക്ക് മാത്രമേ പരിചയം കാണുകയുള്ളൂ. തമിഴ്നാട്ടിൽ ജനിച്ച ക്രിസ്ത്യാനിയായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിലാണ് ഏറ്റവും ചുരുങ്ങിയ കാലംകൊണ്ട് ലോകത്തിലെ എല്ലാം രാജ്യങ്ങളും സന്ദർശിച്ചതിനുള്ള ലോക റെക്കാർഡ് ഉള്ളത്. ഒരിക്കൽ സി. എൻ. എൻ എന്ന വാർത്താചാനലിൽ അദ്ദേഹത്തെ അഭിമുഖം ചെയ്യുവാനായി ക്ഷണിച്ചു. കടുത്ത ഈശ്വരവിശ്വാസിയാണ് ബെന്നി എന്ന് അറിയാവുന്നതുകൊണ്ട് പത്രപ്രവർത്തകൻ പറഞ്ഞു. ഒരു കാരണവശാലും വിശ്വാസസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങൾ പറയരുതെന്ന്. എന്നാൽ ദൈവം നൽകിയ അവസരമാണ് ഈ ഇന്റർവ്യൂ എന്ന് അറിയാമായിരുന്ന ബെന്നി ഒരു തൊപ്പിയും വെച്ചാണ് ഇന്റർവ്യൂ വിന് വന്നത്. അതിൽ ഇപ്രകാരം ഒരു എഴുത്തും “Thank you Jesus, I am an Indian” ഇത് കണ്ട മാധ്യമപ്രവർത്തകൻ ചോദിച്ചു. എന്താ ഇത്. താങ്കളോട് വിശ്വാസസംബന്ധമായ യാതൊന്നും പറയരുതെന്ന് മുൻകൂട്ടി ഓർമ്മിപ്പിച്ചതല്ലേ. ബെന്നി പറഞ്ഞു. ഇത് വിശ്വാസസംബന്ധമായ വാക്യമല്ല മറിച്ച്, രാജ്യസ്നേഹപരമായ വാക്യമാണ്. ഞാൻ ഒരു ഭാരതീയനാണ് എന്ന് അഭിമാനിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നത് (Ref. youtube - Benny Prasad, Shout to the Lord).

പ്രിയ കുട്ടുകാരെ, നമുക്കും വചനം പ്രഘോഷിക്കാം. ദൈവം ഏല്പിച്ച ഉത്തരവാദിത്വമാണ് വചനപ്രഘോഷണം എന്ന ബോധ്യത്തോടെ ക്രിസ്തുവിന് സാക്ഷ്യം നൽകാം. ഈശോ തന്റെ മനു

ഷ്യജീവിതത്തിൽ കൽപിച്ച ഏറ്റവും അവസാനത്തെ കാര്യമാണ് “നിങ്ങൾ ലോകമെമ്പാടും പോയി എല്ലാസൃഷ്ടികളോടും സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുവിൻ” എന്നുള്ളത്. “വചനം പ്രസംഗിക്കുക സാഹചര്യങ്ങൾ അനുകൂലമാണെങ്കിലും അല്ലെങ്കിലും” (2 തിമോ 4:2). നമുക്കും വചനത്തിന് സാക്ഷികളാകാം.

മാർ ജോസഫ് പാംപ്ലാനി

പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആഗമനം

യോഹ 16:5 - 15

5 എന്നാൽ, ഇപ്പോൾ ഞാൻ എന്നെ അയച്ചവന്റെ അടുക്കലേക്കു പോവുകയാണ്. എന്നിട്ടും നീ എവിടെ പോകുന്നു എന്ന് നിങ്ങളിലാരും എന്നോടു ചോദിക്കുന്നില്ല.

6 ഞാൻ ഇതെല്ലാം നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം ദുഃഖപൂരിതമായിരിക്കുന്നു.

7 എങ്കിലും, സത്യം ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. നിങ്ങളുടെ നന്മയ്ക്കു വേണ്ടിയാണ് ഞാൻ പോകുന്നത്. ഞാൻ പോകുന്നില്ലെങ്കിൽ, സഹായകൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്കു വരികയില്ല. ഞാൻ പോയാൽ അവനെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്കു ഞാൻ അയയ്ക്കും.

8 അവൻ വന്ന് പാപത്തെക്കുറിച്ചും നീതിയെക്കുറിച്ചും ന്യായവിധിയെക്കുറിച്ചും ലോകത്തെ ബോധ്യപ്പെടുത്തും -

9 അവർ എന്നിൽ വിശ്വസിക്കാത്തതിനാൽ പാപത്തെക്കുറിച്ചും,

10 ഞാൻ പിതാവിന്റെ അടുക്കലേക്കു പോകുന്നതുകൊണ്ടും നിങ്ങൾ ഇനിമേലിൽ എന്നെ കാണുകയില്ലാത്തതുകൊണ്ടും നീതിയെക്കുറിച്ചും,

11 ഈ ലോകത്തിന്റെ അധികാരി വിധി കണ്ടെടുത്തതിനാൽ ന്യായവിധിയെക്കുറിച്ചും ബോധ്യപ്പെടുത്തും.

12 ഇനിയും വളരെ കാര്യങ്ങൾ എനിക്കു നിങ്ങളോടു പറയാനുണ്ട്. എന്നാൽ, അവ ഉൾക്കൊള്ളാൻ ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു കഴിവില്ല.

13 സത്യാത്മാവു വരുമ്പോൾ നിങ്ങളെ സത്യത്തിന്റെ പൂർണതയിലേക്കു നയിക്കും.

14 അവൻ സ്വമേധയാ ആയിരിക്കയില്ല സംസാരിക്കുന്നത്; അവൻ കേൾക്കുന്നതു മാത്രം സംസാരിക്കും. വരാനിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ അവൻ നിങ്ങളെ അറിയിക്കും. അവൻ എനിക്കുള്ള വയിൽനിന്നു സ്വീകരിച്ച് നിങ്ങളോടു പ്രഖ്യാപിക്കും. അങ്ങനെ അവൻ എന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തും.

15 പിതാവിനുള്ളതെല്ലാം എനിക്കുള്ളതാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് എനിക്കുള്ളവയിൽനിന്നു സ്വീകരിച്ച് അവൻ നിങ്ങളോടു പ്രഖ്യാപിക്കും എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞത്.

ലോകത്തിന്റെ മുന്നിൽ എന്നും ഒരു വിസ്മയമായിരുന്നു വിഖ്യാത ശാസ്ത്രജ്ഞനായിരുന്ന സ്റ്റീഫൻ ഹോക്കിംഗ്. വലതു കൈയിലെ ചുണ്ടുവിരലിന്റെ അറ്റത്തുമാത്രം ശേഷിച്ച ചലനശേഷിയും ഇടതുകണ്ണിന്റെ കോണിൽ മാത്രം ശേഷിച്ച കാഴ്ചശക്തിയുമായി അദ്ദേഹം നടത്തിയ ഗവേഷണങ്ങളും എഴുതിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളും ശാസ്ത്രലോകത്തെ മാറ്റിമറിയ്ക്കാൻ പര്യാപ്തമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആപ്തവാക്യം “എന്തെല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ടു എന്നതല്ല എന്താണ് നമ്മിൽ ശേഷിക്കുന്നത് എന്നതു മാത്രമാണ് ചിന്താവിഷയമാക്കേണ്ടത്” എന്നതാണ്. ഒരിക്കൽ ഒരു പത്രപ്രവർത്തക അദ്ദേഹത്തോട് ചോദിച്ചു ഈ വിരലുകൂടി നിശ്ചലമാകുകയും കണ്ണിൽ അന്ധകാരം വ്യാപിക്കുകയും ചെയ്താൽ പിന്നെ ഒന്നും ശേഷിക്കുകയില്ലല്ലോ. വിഖ്യാത ശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ മറുപടി ഇപ്രകാരമായിരുന്നു “ശൂന്യതയിൽ നിന്ന് ഈ പ്രപഞ്ചത്തെ രൂപപ്പെടുത്തുന്ന ശക്തി മനുഷ്യനിൽ അപ്പോഴും ശേഷിക്കും അതിനാൽ അവൻ അജയ്യനായി തുടരും.”

ഓരോ മനുഷ്യനിലും ദൈവം നിക്ഷേപിച്ച ശക്തി ദൈവാംശമായ ആത്മാവാണെന്നു വി. ഗ്രന്ഥം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. ആദ്യമനുഷ്യനായ ആദാമിന്റെ നാസാരന്ദ്രങ്ങളിലേക്ക് ദൈവം നിശ്ചയിച്ച ദൈവാംശമായിരുന്നു ഈ ആത്മാവ്. മനുഷ്യനെ മറ്റെല്ലാ സൃഷ്ടികളിൽനിന്നും വ്യതിരിക്തനാക്കുന്നത് ഈ ആത്മാവിന്റെ സാന്നിധ്യമാണ്. നമ്മിലെ ആത്മാവിനെ ഓർമ്മിക്കാനും ദൈവാത്മാവിനെ ധ്യാനിക്കാനുമായി ആണ്ടുവട്ടത്തിൽ സഭാമാതാവ് നീക്കി വെച്ചിരിക്കുന്ന ദിനമാണ് പന്തക്കുസ്ത തിരുനാൾ.

പന്തക്കുസ്ത തിരുനാൾ

യഹൂദരുടെ വിളവെടുപ്പ് ഉത്സവമായിരുന്നു പന്തക്കുസ്ത തിരുനാൾ. ഷാവോത്ത് (Shavout) എന്ന ഹീബ്രു നാമത്തിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഈ തിരുനാൾ യവനകാലഘട്ടത്തിലാണ് പന്തക്കുസ്ത എന്ന് അറിയപ്പെട്ടു തുടങ്ങിയത്. ‘അമ്പതാം ദിനം’ എന്ന് അക്ഷരാർത്ഥമുള്ള ഈ തിരുനാൾ യഹൂദരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം തോറ (നിയമഗ്രന്ഥം) ധ്യാനിക്കാനുള്ള അവസരമായിരുന്നു. സീനായ് മലമുകളിൽവെച്ച് ദൈവം മോശയ്ക്ക് പത്തു കല്പനകൾ നൽകിയ പുണ്യദിനത്തെയാണ് യഹൂദർ ഈ തിരുനാളിൽ അനുസ്മരിച്ചിരുന്നത്.

യഹൂദർക്ക് ദൈവഹിതമറിയാനും ദൈവിക രഹസ്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാനും ദൈവത്തിൽ എത്തിച്ചേരാനുമുള്ള ഏക മാർഗ്ഗം തോറായുടെ പാലനമായിരുന്നു. എന്നാൽ പുതിയ നിയമത്തിൽ ദൈവഹിതം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതും ദൈവിക രഹസ്യങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചു തരുന്നതും ദൈവസന്നിധിയിലേക്ക് മനുഷ്യരെ പരിപാലിച്ചു നയിക്കുന്നതും പരിശുദ്ധാത്മാവാണ്. പഴയനിയമത്തിൽ കൽപലകകളിൽ എഴുതിയ നിയമത്തിനു പകരം പുതിയ നിയമത്തിൽ ദൈവം നൽകുന്നത് ത്രിയേക ദൈവത്തിലെ മൂന്നാമത്തെ ആളായ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെത്തന്നെയാണ്. സീനായ് മലയിൽ ഇറങ്ങിവന്ന് നിയമം നൽകിയ ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷീകരണത്തെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുംവിധമാണ് നടപടി ഗ്രന്ഥകാരൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആഗമനത്തെ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. കൊടുങ്കാറ്റും, ഭൂമികുലുക്കവും, അഗ്നിയും, ജനങ്ങളിൽ പടരുന്ന ഭീതിയും സെഹിയോൻശാലയെ സീനായ് മലയുമായി ആഖ്യനപരമായി ബന്ധിക്കുന്നുണ്ട്.

ദൈവം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമ്പോൾ പ്രപഞ്ചശക്തികൾക്കുണ്ടാകുന്ന മാറ്റം പഴയനിയമത്തിന്റെ പൊതു പ്രമേയമാണ്. നോഹയുടെ കാലത്ത് പ്രളയമായും ഈജിപ്തിനുമുന്നിൽ സംഹാരദൂതനായും ദൈവജനത്തിനുമുന്നിൽ അഗ്നിസ്തംഭവും മേഘത്തണലുമായും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടപ്പോഴും മോശയ്ക്കു മുന്നിൽ എരിയാത്ത മുൾപ്പടർപ്പായി ദർശനം നൽകിയപ്പോഴും പ്രപഞ്ചശക്തികളുടെ അകമ്പടിയോടെ പ്രത്യക്ഷനാകുന്ന ദൈവത്തെയാണ് വി. ഗ്രന്ഥം പരിചയപ്പെടുത്തുന്നത്. ഈ പഴയനിയമ ആഖ്യാനശൈലിയിലാണ് വി. ലൂക്കാ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആഗമനം അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. പഴയ നിയമത്തിലെ യാഹ്വേയ്ക്കും പുതിയ നിയമത്തിലെ ഈശോയ്ക്കും തുല്യനായ ദൈവമാണ് പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്ന സത്യം ഈ ആഖ്യാന സാധർമ്മ്യത്തിലൂടെ ഗ്രന്ഥകാരൻ വ്യക്തമാക്കുകയാണ്.

പരിശുദ്ധാത്മാവ് നൽകപ്പെടുന്നത് സകലമനുഷ്യർക്കുംവേണ്ടിയാണെന്ന് നടപടി ഗ്രന്ഥകാരൻ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. ലോകമാസകലമുള്ള മനുഷ്യരുടെ പ്രതിനിധികളെ സാക്ഷിനിർത്തിയാണ് പന്തക്കുസ്ത സംഭവിക്കുന്നത്. ലോകത്തിന്റെ കേന്ദ്രമായി ജറൂസലേമിൽ സംഭവിച്ച പന്തക്കുസ്തായ്ക്ക് സാക്ഷികളായി കിഴക്ക് പേർഷ്യയിൽനിന്നും തെക്ക് ഈജിപ്തിൽനിന്നും വടക്ക് പോന്ത്യസിൽനിന്നും പടിഞ്ഞാറ് റോമിൽനിന്നും ആളുകൾ സന്നിഹിതരാണ്. അവസാനകാലത്ത് സകല മനുഷ്യരുടെയുംമേൽ ദൈവാത്മാവിനെ വർഷിക്കുന്ന ദൈവിക പ്രവർത്തിയായിട്ടാണ് ഗ്രന്ഥകാരൻ പന്തക്കുസ്ത സംഭവത്തെ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. സഭയ്ക്കു വെളിയിലും

നന്മയുടെ പ്രകാശം ദൃശ്യമാകുന്നതിനു കാരണം പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ഈ സാർവ്വത്രിക പ്രവർത്തനമാണത്രെ.

പന്തക്കൂസ്തായുടെ പ്രാധാന്യം

രക്ഷാകര പദ്ധതിയുടെ പൂർത്തീകരണം കുറിക്കുന്ന നിമിഷമാണ് പന്തക്കൂസ്ത. ഈശോയുടെ മനുഷ്യാവതാരവും, കുരിശുമരണവും, ഉത്ഥാനവും, സ്വർഗാരോഹണവുമെല്ലാം മനുഷ്യകുലത്തിന് പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ നൽകുവാൻവേണ്ടിയായിരുന്നു എന്ന് അവിടുന്നുതന്നെ ആവർത്തിച്ച് വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ സഭയിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനതിരുനാൾ പന്തക്കൂസ്ത തിരുനാൾ ആണ് എന്നു പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള സഭാപിതാക്കന്മാരുണ്ട്.

സഭയുടെ ആരംഭംകുറിക്കുന്ന ദിനം എന്ന പ്രത്യേകതയും പന്തക്കൂസ്ത തിരുനാളിനാണ്. കർത്താവിന്റെ മരണത്തിൽ ഭയചകിതരാവുകയും ഉത്ഥാനാനന്തരം സന്ദീഗ്യാവസ്ഥയിലാവുകയും ചെയ്ത ശിഷ്യുഗണത്തിന് പുതുജീവനും ദിശാബോധവും പകർന്നുകിട്ടിയ ദിനമാണ് പന്തക്കൂസ്ത ദിനം. വിശ്വാസത്തിന്റെ മേഖലയിൽ ഒരുവന് സംശയങ്ങളും ആശങ്കകളും ശേഷിക്കുന്നത് പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ അഭാവം മൂലമാണെന്ന് ശിഷ്യരുടെ രൂപാന്തരീകരണ വിവരണത്തിലൂടെ വി. ലൂക്കാ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഭീരുവായിരുന്ന പത്രോസ് യഹൂദരോടുള്ള ഭയം നിമിത്തം അടച്ചുസൂക്ഷിച്ചിരുന്ന വാതിലുകൾ സ്വയം തുറന്ന് ജനമദ്ധ്യത്തിലേക്ക് ഓടി ചെല്ലുകയും ക്രൂശിതനായ നസ്രായന് സഭയെയും സാക്ഷ്യംവഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് ഈ രൂപാന്തരീകരണത്തിന്റെ സ്വഭാവം. ഭയത്തിന്റെ ബന്ധനങ്ങളും സംശയത്തിന്റെ പുകമരകളും നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ ഭാരപ്പെടുത്തുന്നതിന് കാരണം പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ അഭാവമാണെന്നു മറക്കാതിരിക്കാം.

പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ

പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ ഒരു വ്യക്തിയിലുണ്ടാകുന്ന വിവിധ മാറ്റങ്ങളെക്കുറിച്ച് വി. ഗ്രനഥം നമുക്ക് ഉൾക്കാഴ്ചകൾ നൽകുന്നുണ്ട്. ഒന്നാമതായി, പരിശുദ്ധാത്മാവ് വ്യക്തികളിലൂടെയാണ് പ്രവർത്തന നിരതനാകുന്നത്. പത്രോസ് എന്ന വ്യക്തിയിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് പ്രവർത്തനനിരതനായപ്പോൾ അത് മൂവായിരം പേരുടെ മാനസാന്തരത്തിന് കാരണമായിത്തീർന്നു. ശ്രോതാക്കളുടെ ഹൃദയത്തെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തുന്നത് പത്രോസിന്റെ വാക്സാമർത്ഥ്യമല്ല പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തിയാണ്. ഒരു വ്യക്തിയിലൂടെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് പ്രവർത്തിച്ചു തുടങ്ങുമ്പോൾ ആ

വ്യക്തിയിലും ചുറ്റുമുള്ളവരിലും മാനസാന്തരത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ ഉളവാകുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവിനോട് വ്യക്തികൾ സഹകരിക്കുമ്പോൾ മാത്രമാണ് ആത്മീയ ഫലങ്ങൾ ഉളവാകുന്നത്. മാമ്മോദീസായിലൂടെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ലഭിച്ച പലരിലും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ഫലങ്ങൾ ദൃശ്യമാകാത്തതിന്റെ കാരണം ഈ സഹകരണക്കുറവാണ്.

രണ്ടാമതായി, പരിശുദ്ധാത്മാവ് തിരുസഭയെ രൂപപ്പെടുത്തുന്ന ആത്മാവാണ്. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ആത്യന്തികലക്ഷ്യം ഈശോയ്ക്ക് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടായ്മ രൂപപ്പെടുത്തുക എന്നതാണ്. ഈ കൂട്ടായ്മയാണ് സഭ. അതിനാൽ സഭാഗാത്രത്തിൽ ഭിന്നതയുളവാക്കുന്ന ദർശനങ്ങളോ വെളിപാടുകളോ പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ നിന്ന് വരുന്നതല്ലെന്ന് നിസ്സംശയം പറയാം. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ വാസസ്ഥാനമായ സഭയിൽ വിഭാഗീയത രൂപപ്പെടുത്തുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങൾ ദുഷ്ടാരൂപിയുടെ ചെയ്തികളാണ്. പരിശുദ്ധാത്മാവിനെതിരായ പാപം എന്നത് സഭാഗാത്രത്തിൽ വിഭാഗീയത സൃഷ്ടിക്കുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളാണെന്ന് അപ്രമാണിക സുവിശേഷങ്ങളിൽപ്പെട്ട 'നിക്കോദേമൂസിന്റെ സുവിശേഷം' സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. ഈ ലോകത്തിലോ വരാനിരിക്കുന്ന ലോകത്തിലോ ക്ഷമിക്കപ്പെടാത്ത പാപമാണത്. സഭയെ നയിക്കുന്നതും വിശുദ്ധീകരിക്കുന്നതും പരിശുദ്ധാത്മാവാണ്. സഭയെ നയിക്കാനുള്ള നേതാക്കന്മാരെ കാലാകാലങ്ങളിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവൃത്തിയാണ്. പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട സഭാധികാരികളെ അനുസരിക്കുന്നതും പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടുള്ള ആദരവിന്റെ ഭാഗമാണ്.

മൂന്നാമതായി, പരിശുദ്ധാത്മാവാണ് ദൈവവചനത്തിന്റെ ആഴങ്ങൾ നമുക്ക് വെളിപ്പെടുത്തിത്തരുന്നത്. തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട വ്യക്തികളിലൂടെ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥം രചിച്ചതും തിരുസഭയുടെ വിശുദ്ധ പാരമ്പര്യത്തിലൂടെ ദൈവവചനം കാലാകാലങ്ങളിൽ വ്യാഖ്യാനിച്ചുതന്നതും പരിശുദ്ധാത്മാവാണ്. "സത്യാത്മാവ് വരുമ്പോൾ എല്ലാ സത്യത്തിന്റെയും പൂർണ്ണത അവൻ നിങ്ങൾക്ക് വെളിപ്പെടുത്തും" (യോഹ 14: 26) എന്ന ഈശോയുടെ തിരുവചനം ഈ സത്യത്തെയാണ് വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നയിക്കപ്പെടാത്തവർ വചനം വ്യാഖ്യാനിക്കുമ്പോൾ അത് വിഭാഗീയതയ്ക്കും അസ്വസ്ഥതകൾക്കും കാരണമാകുന്നു.

നാലാമതായി, പരിശുദ്ധാത്മാവ് വരങ്ങളും ഫലങ്ങളും നല്കുന്ന ആത്മാവാണ്. നവീകരണ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ശക്തിപ്രാപിച്ചതോടുകൂടി പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ വരദാനങ്ങൾ സഭയിലെ നിരന്തര ചർ

ച്ചാവിഷയങ്ങളാണ്. പരിശുദ്ധാത്മാവ് നല്കുന്ന ഭാഷാവരം, രോഗശാന്തി വരം, പ്രവചന വരം തുടങ്ങിയവ വിശ്വാസികളെ ഏറെ ആകർഷിക്കുന്ന വരങ്ങളാണ്. ഉത്കൃഷ്ടമായ വരങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള ആഗ്രഹം അഭിലഷണീയമെന്ന പൗലോസ് ശ്ലീഹായുടെ നിരീക്ഷണം (1 കോറി 12: 31) ഈ വരങ്ങളുടെ ശ്രേഷ്ഠതയെ വ്യക്തമാക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ, പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ഫലങ്ങൾ വരങ്ങളോടൊപ്പമോ അതിനേക്കാളുമോ ശ്രേഷ്ഠമാണ്. അവ സ്നേഹം, ആനന്ദം, സമാധാനം, ക്ഷമ, ദയ, നന്മ, വിശ്വസ്തത, സൗമ്യത, ആത്മസംയമനം.....(ഗല 5: 22) തുടങ്ങിയവയാണ്. അതായത്, ക്ഷമിക്കാനുള്ള കഴിവിന് രോഗശാന്തി വരത്തോളമോ അതിനേക്കാളുമോ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. മറ്റുള്ളവരോട് ദയ കാണിക്കുന്നത് പ്രവചന വരത്തേക്കാളും ശ്രേഷ്ഠമായ പ്രവർത്തിയാണ്. പലപ്പോഴും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ വരങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവരും അതു സ്വന്തമാക്കിയവരും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ഫലങ്ങൾക്ക് പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്നില്ല എന്നത് ദുഃഖകരമാണ്. മറ്റൊരു വരങ്ങളും സ്വന്തമാക്കിയാലും സ്നേഹമില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ ഒന്നുമല്ല എന്ന ശ്ലീഹായുടെ പ്രബോധനം (1 കോറി 13: 2-3) പരിശുദ്ധാത്മ ഫലങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യത്തെയാണ് വ്യക്തമാക്കുന്നത്.

അഞ്ചാമതായി, പരിശുദ്ധാത്മാവ് മനുഷ്യന്റെ സഹായകനും സഹയാത്രികനുമാണ്. “മറ്റൊരു സഹായകൻ” എന്നാണ് ഈശോ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത് (യോഹ 14: 15-19). പാറാക്ലേത്തോസ് എന്ന പദത്തിന് ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നവൻ, സഹായിക്കുന്നവൻ, ധൈര്യപ്പെടുത്തുന്നവൻ എന്നൊക്കെയാണ് അർത്ഥം. പരിശുദ്ധാത്മാവ് നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ വസിച്ചു നമ്മുടെ തകർച്ചകളിൽ നമ്മെ ആശ്വസിപ്പിക്കുകയും, പരീക്ഷകളിൽ ബലപ്പെടുത്തുകയും പ്രതിസന്ധികളിൽ ധൈര്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരുനാളും പിരിയാത്ത ആത്മബന്ധമാണ് ദൈവാത്മാവും നമ്മുടെ ആത്മാവും തമ്മിലുള്ളത്. മാമ്മോദീസായിൽ ആരംഭിച്ച ഈ ആത്മബന്ധം അനുദിനം വളർത്താൻ ഓരോ വിശ്വസിക്കും കടമയുണ്ട്.

പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ സ്വീകരിക്കാനുള്ള യോഗ്യതകൾ

1. ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് പരിശുദ്ധിയുടെ ആത്മാവാണ്. അതിനാൽ വിശുദ്ധിയുള്ള ശരീരത്തിലും മനസ്സിലും ആത്മാവിലുമാണ് പരിശുദ്ധാത്മാവ് വസിക്കുന്നത്. നിങ്ങളുടെ ശരീരം പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആലയമാകയാൽ എല്ലാത്തരം അശുദ്ധിയിൽ നിന്നും ഓടിയകലുവിൻ എന്ന ശ്ലീഹായുടെ ആഹ്വാനം (1 കോറി 6: 19) വിശുദ്ധിയുടെ പ്രാധാന്യത്തെയാണ് സൂചിപ്പി

ക്കുന്നത്. സമൂഹത്തിൽ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന അവിഹിത ബന്ധങ്ങളും, പോർണോഗ്രാഫിയും, സ്ത്രീ പീഡനങ്ങളും സൂചിപ്പിക്കുന്നത് പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ അവഗണിക്കുന്ന ജീവിത ശൈലിയെയാണ്. അശുദ്ധിയെ അതിജീവിക്കാൻ വിശുദ്ധിയുടെ ആത്മാവിനുവേണ്ടി ദമ്പതിമാരും മാതാപിതാക്കളും യുവജനങ്ങളും തീക്ഷ്ണമായി പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ട കാലമാണ്.

2. പരിശുദ്ധാത്മാവ് പ്രാർത്ഥിക്കാൻ പഠിപ്പിക്കുന്ന ആത്മാവാണ്. ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് നമ്മുടെ ആത്മാവിനോട് ചേർന്ന് നമ്മുടെ ബലഹീനതകളിൽ നമുക്കായി മാദ്ധ്യസ്ഥ്യം വഹിക്കുന്ന ആത്മാവാണ് (റോമ 8: 24). നിരന്തരമായ പ്രാർത്ഥനാ ചൈതന്യത്തിൽ ജീവിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ ദൈവാരൂപിയെ സ്വീകരിക്കാൻ നമുക്ക് സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ലോകത്തിന്റെ അരൂപി ദൈവാത്മാവിന്റെ ശത്രുവാണ് എന്ന സത്യം (യാക്കോബ് 4: 4) നാം വിസ്മരിക്കരുത്. ലൗകിക മോഹങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുമ്പോൾ, വ്യക്തികളിലാണെങ്കിലും സഭാ സംവിധാനങ്ങളിലാണെങ്കിലും പരിശുദ്ധാത്മാവ് പടിയറങ്ങും എന്നത് മറക്കാതിരിക്കാം.
3. പരിശുദ്ധാത്മാവ് സ്നേഹത്തിന്റെ ആത്മാവാണ്. വെറുപ്പും വിദ്വേഷവുമുള്ള ഹൃദയങ്ങളിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് വസിക്കുന്നില്ല. അപരനോട് കാട്ടുന്ന ആർദ്രതയും കരുതലും വിട്ടുവീഴ്ചകളും നമ്മുടെ ഹൃദയത്തെ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സ്ഥിരമായ വാസഗേഹമാക്കി മാറ്റും. വെറുപ്പും പ്രതികാര ചിന്തയും ഒരു വ്യക്തിയെ സ്വയം നശിപ്പിക്കുന്നതോടൊപ്പം പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ നഷ്ടമാക്കാൻ ഇടവരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.
4. ഈശോയെ സ്വീകരിക്കാനും ഈശോയ്ക്ക് സാക്ഷ്യം വഹിക്കാനും ആഗ്രഹിക്കുന്നവരിലാണ് പരിശുദ്ധാത്മാവ് വസിക്കുന്നത്. പരിശുദ്ധമനിയെത്തപ്പോലെ ഈശോയെ സ്വീകരിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹവും അപ്പസ്തോലന്മാരെപ്പോലെ ഈശോയ്ക്ക് സാക്ഷ്യം വഹിക്കാനുള്ള അഭിനിവേശവും ഒരു വ്യക്തിയെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ സ്വീകരിക്കാൻ പ്രാപ്തനാക്കുന്നു.

പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുക

* വരിസംഖ്യയുടെ കാലാവധി കഴിഞ്ഞവർ പുതുക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കുമല്ലോ.

* വാർഷിക വരിസംഖ്യയായ 300 രൂപ മാനേജിങ്ങ് ഡയറക്ടർ, ബൈബിൾ അപ്പസ്റ്റോലേറ്റ്, സന്ദേശഭവൻ, തലശ്ശേരി 670 101 എന്ന വിലാസത്തിൽ M.O./D.D. അയയ്ക്കുകയോ, ഓഫീസിൽ ഏൽപിക്കുകയോ ചെയ്യുമല്ലോ. വരിസംഖ്യ അടക്കാൻ പതിവുമാർഗ്ഗങ്ങൾ കൂടാതെ Money Transfer മാർഗ്ഗവും പ്രയോജനപ്പെടുത്താം.

Account No : 0078053000073683
Name : Alpha Institute of Theology and Science
IFC No : SIBL 0000078
Bank : South Indian Bank, Thalassery

പണം അക്കൗണ്ട് ട്രാൻസ്ഫർ വഴി അയയ്ക്കുന്നവർ പ്രസ്തുതവിവരം ഓഫീസ് നമ്പറിൽ വിളിച്ച് അറിയിക്കണം.

* ഉള്ളടക്കം സംബന്ധിച്ച അഭിപ്രായങ്ങളും നിർദ്ദേശങ്ങളും ഡയറക്ടർ, ബൈബിൾ അപ്പസ്റ്റോലേറ്റ്, സന്ദേശഭവൻ, P.B. No. 71, തലശ്ശേരി - 670101 എന്ന വിലാസത്തിൽ അയ്ക്കുക.

* വരിസംഖ്യ, അഡ്രസ്സ് മാറ്റം തുടങ്ങിയവയ്ക്ക് മാനേജിംഗ് എഡിറ്റർ, അജ പാലകൻ, തലശ്ശേരി - 670101 എന്ന വിലാസത്തിൽ ബന്ധപ്പെടുക.

വരിക്കാരുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്ക്

ഒറ്റപ്രതി: 30 രൂപ
വാർഷിക വരിസംഖ്യ: 300 രൂപ